

ARCHITTEKTURU

ZA

CENA

BULLETIN

2/16

2016

ČESKÁ

ČESKÁ

ARCHITTEKTURU

CEN

Ozvěny nominačního večera
České ceny za architekturu

29. červen, 16 h
(A)VOID Floating Gallery

Vystoupení DJs od 19 h

Vstup volný!

ČESKÁ KOMORA
ARCHITEKTŮ

I

ARCHITEKTI

A

NA

É

JEDNÉ

I

LODI

6

2016

6. ročník neformální společenské akce pro architektky a milovníky architektury

Součástí akce je prezentace České ceny za architekturu (www.ceskacenaazaarchitekturu.cz) a výstava 16. ročníku Přehlídky diplomových prací (www.diplomy.cz).

Naše loď nikam neodplouvá, nalodit se můžete kdykoliv během večera! Loď kotví na Rašínově nábřeží nedaleko Výtoně a Železničního mostu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

právě držíte v ruce druhý letošní komorový Bulletin, který je tentokrát svým obsahem dosti výjimečný: jeho tématem je letošní první ročník České ceny za architekturu, a proto převážnou část jeho obsahu tvoří jednoduchý přehled – katalog všech do této soutěžní přehlídky přihlášených děl.

Do České ceny za architekturu, kterou jsme vyhlásili na tiskové konferenci 20. ledna a do které se mohla přihlásit díla dokončená na území České republiky v letech 2011 až 2015, se do uzávěrky přihlášek, která byla 15. dubna, přihlásilo celkem 475 děl. Takový počet nás samozřejmě nesmírně těší – o to více, že děl, která byla dokončena v posledním roce, je 163, tedy celá třetina z přihlášených.

Ve chvíli, kdy čtete tyto řádky, už všichni známe nominovaná díla, na kterých se v průběhu května shodla mezinárodní porota Ceny a která byla představena 14. června na nominačním večeru v La Fabrice – seznam všech nominovaných děl najdete na záložce vložené do tohoto Bulletinu.

Z nominovaných děl porota do konce září vybere deset finalistů, z nichž jeden se stane laureátem České ceny za architekturu 2016. Finalisté a laureát letošní Ceny budou představeni na závěrečném večeru, který se uskuteční 7. listopadu v Místě pro nové umění – Jatka 78. Na tomto večeru bude také udělena Cena za výjimečný počin, o které rozhoduje Akademie ČCA ve spolupráci s Grémiem ČCA. Výstava všech nominovaných děl bude k vidění v průběhu listopadu a prosince v Centru současného umění DOX.

Velice si vážíme toho, že se nám podařilo sestavit skutečně kvalitní mezinárodní porotu České ceny za architekturu – představení všech porotců, včetně rozhovorů s nimi, si můžete přečíst na stranách 8–19; rozhovory připravily Tereza Michalová a Markéta Pražanová, obsáhlý rozhovor s Ivanem Kolečkem vedla Zuzana Hošková

Důležitou roli hraje v rámci České ceny za architekturu Akademie ČCA. Na stranách 6–7 se dozvíte základní informace o ní a na straně 21 pak shrnutí krátké ankety, kterou redakce Bulletinu uskutečnila mezi některými jejími členy.

Chtěl bych vás také upozornit na tři zprávy o podobných přehlídkách v zahraničí – na straně 30 najdete článek Olgy Mihálikové, ve kterém hodnotí již patnáct ročníků přehlídky CE-ZA-AR, kterou pořádá Slovenská komora architektů, na straně 33 píše porotce Ivan Koleček o zvyšování povědomí o kulturní roli architektury ve Švýcarsku a konečně na straně 24 si můžete přečíst rozhovor Markéty Pražanové s Irenou Fialovou, kromě jiného i o Mies van der Rohe Award – z pohledu porotce a nominujícího experta.

Cílem České ceny za architekturu, soutěžní přehlídky realizovaných staveb, je podpora a propagace kvalitní architektury. Z toho důvodu se dění spojené s Cenou neomezí pouze na nominační a závěrečný večer, ale během léta a podzimu tohoto roku se uskuteční řada akcí v regionech, věnovaných architektuře a profesi architekta; tyto regionální akce budou vázány na přihlášená a nominovaná díla.

Veškeré podrobné a aktuální informace o České ceně za architekturu naleznete na webových stránkách ceny: www.ceskacenazaarchitekturu.cz.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám příjemné a inspirativní čtení nového Bulletinu!

Ivan Plicka

- 1 Úvodník (Plicka)
- 2 Obsah
- 4 Kontakty na Kancelář ČKA

TÉMA ČESKÁ CENA ZA ARCHITEKTURU

- 6 Statut soutěžní přehlídky ČCA, Grémium ČCA, harmonogram
- 7 Porota ČCA
- 8 Architekti v sobě musí najít zodpovědnost – rozhovor s Ivanem Kolečkem (Hošková)

- 11 Slovenská architektura byla vždy o krok za českou – rozhovor s Miriam Liškovou (Michalová, Pražanová)

- 13 Extrémní zájem architektů o soutěže se stává problémem – rozhovor s Borisem Bežanem (Michalová, Pražanová)

- 15 Stále častěji se objevují nekontrolované městské zásahy – rozhovor s Keesem Kaanem (Michalová, Pražanová)

- 17 Nadešel čas předefinovat veřejný prostor – rozhovor s Martinem Rein-Canem (Michalová, Pražanová)

- 19 Jan de Vylder – profil
- 20 Joe Morris – profil
- 21 Akademie ČCA
- 21 Akademie ČCA a její pohled na novou soutěžní přehlídku i současnou českou architekturu (Pražanová)
- 24 Veřejnost se musí učit vnímat kvalitu v architektuře – rozhovor s Irenou Fialovou (Pražanová)

- 30 Patnáct let CE-ZA-AR (Miháliková)

475

dě1

AKTUALITY

- 91 Společné zasedání orgánů ČKA (Hošková)
- 92 OTTA: Participace v architektuře (Hošková)
- 94 150. výročí Spolku inženýrů a architektů (Chybík)
- 95 Registrace na webu ČKA, monitoring médií, výzva k aktualizaci údajů

SERVIS

- 97 Akce, záštity (Pražanová)
- 99 Nové knihy (Hošková, Pražanová)
- 101 Celoživotní profesní vzdělávání (Slaná)
- 102 Jak na pojištění profesní odpovědnosti při výkonu autorizované činnosti v zahraničí (Perková)

LEGISLATIVA

- 106 Nový zákon o zadávání veřejných zakázek (Faltusová, Lešek)
- 107 Nové zákony a předpisy
- 107 Otázky a odpovědi

VALNÁ HROMADA

- 110 Zápis z jednání valné hromady ČKA (Hošková)
- 114 Usnesení XXIII. valné hromady ČKA
- 115 Komora si do svého čela zvolila opět Ivana Plicku (Hošková)

SOUTĚŽE

- 117 Výsledky soutěží
- 120 Probíhající soutěže
- 122 Připravované soutěže

SMART CITIES

- 124 Proměna ulice Krymská (Pixová)

oficiální čtvrtletník autorizovaných architektů ČR

číslo 2/2016, ročník 23

Datum expedice

14. 6. 2016

Náklad

8000 ks

Registrace

MK ČR E 11062

ISSN

1804-2066

Vydavatel

Česká komora architektů
Josefská 34/6, 118 00 Praha 1
+420 273 167 480
www.cka.cz

Redakce

Mgr. Zuzana Hošková
šéfredaktorka
PhDr. Markéta Pražanová
redaktorka
Mgr. Tereza Zemanová
rubrika soutěže
Mgr. Iveta Königsmarková
produkce
Martina Benová
inzerce

Redakční rada

Ing. arch. Ondřej Beneš, Ph.D.
Ing. arch. Miroslav Holubec
Ing. arch. Lucie Chytilová
doc. Ing. arch. Radek Kolařík
Ing. arch. Ivan Plicka

Jazyková korektura

Mgr. Josef Šebek

Grafický design

Jakub Straka
spolupráce Sepus Noordmans

Tisk

Triangl, a. s.

Distribuce

Bulletin ČKA je bezplatně rozeslán všem architektům autorizovaným ČKA a investičním odborům magistrátů a větších měst.

Uzávěrka příštího čísla

25. 7. 2016

Upozornění

U inzerce a podepsaných článků se redakce nemusí ztotožňovat s obsahem. Pokud není uvedeno jinak, obrázky pocházejí z archivu autorů textů.

PDF Bulletinu ČKA je ke stažení na
www.cka.cz.

PRAHA

Josefská 34/6, 118 00 Praha 1
T +420 273 167 480
cka@cka.cc

úřední hodiny

po–čt 8–16 h
út 8–17 h
pá 8–15 h

pověřena řízením Kanceláře ČKA, sekretář Komory

Ing. arch. Marie Špačková
T +420 273 167 488
M +420 727 812 736
marie.spackova@cka.cc

manažerka komunikace, šéfredaktorka Bulletinu ČKA, tisková mluvčí

Mgr. Zuzana Hošková
T +420 273 167 485
zuzana.hoskova@cka.cc

členské příspěvky, účetnictví, databáze, NF Arcus

Lenka Dytrychová
T +420 257 532 430
lenka.dytrychova@cka.cc

právní servis

Mgr. Eva Faltusová
Mgr. Ing. Daniela Rybková
T +420 273 167 481
eva.faltusova@cka.cc
daniela.rybkova@cka.cc

informace a přihlášky k autorizaci, správa databáze členů, sekretář dozorčí rady a autorizační rady ČKA

Milena Ondráková
T +420 273 167 483
milena.ondrakova@cka.cc

sekretář Stavovského soudu ČKA

Radka Kasalová
T +420 257 532 430
radka.kasalova@cka.cc

produkce akcí ČKA, marketing, redaktorka webových stránek

Mgr. Iveta Königsmarková
T +420 273 167 484
iveta.konigsmarkova@cka.cc

projektový manažer České ceny za architekturu, zahraniční aktivity

Ing. Tereza Michalová
M +420 731 508 028
tereza.michalova@cka.cc

office manager

Monika Pohanková
T + 420 273 167 486
monika.pohankova@cka.cc

recepce

Renáta Rettová
T +420 273 167 480
renata.rettova@cka.cc

BRNO

Starobrněnská 16/18,
602 00 Brno
T +420 542 211 809

soutěže a veřejné zakázky

Mgr. Tereza Zemanová
tereza.zemanova@cka.cc

celoživotní profesní vzdělávání, informace a přihlášky k autorizaci

Kateřina Slaná
katerina.slana@cka.cc

CENNA

STATUT

Preambule

Architektonická díla, která někdo navrhl a dbal na jejich realizaci, tvoří jen malou část celkové stavební produkce a snad ještě menší část zásahů člověka do krajiny a veřejného prostoru. Česká komora architektů pořádá soutěžní přehlídku s názvem Česká cena za architekturu, jejímž cílem je taková díla propagovat a prezentovat směrem k veřejnosti, a to nejen z hlediska jejich estetické a technické kvality, ale především v souvislostech jejich vzniku, vztahu k okolí a společenského přínosu. Česká cena za architekturu je projektem České komory architektů. Její základní ambicí je být platformou otevřenou všem zájemcům o kvalitní architekturu.

Průběh soutěžní přehlídky, fungování jejích orgánů a způsob výběru děl, jejich hodnocení i vyhlášení výsledků jsou popsány ve Statutu České ceny za architekturu, který je k dispozici na www.ceskacenazaarchitekturu.cz

GRÉMIUM

Představenstvo ČKA pověřilo dramaturgií, dohledem nad dodržováním statutu, nominacemi na Výjimečný počín či Mimořádnou cenu Grémium ČCA, které je složeno z vybraných členů představenstva ČKA.

Aktuální složení Grémia

Ivan Plicka – předseda Grémia
Pavel Hnilička
Radek Kolařík
Pavel Martinek
Milan Svoboda
Jaroslav Šafer
Petr Velička

Jednací řád grémia viz
www.ceskacenazaarchitekturu.cz

HARMONOGRAM

20. ledna 2016

vyhlášení 1. ročníku ČCA – tisková konference

20. ledna 2016

otevření přihlášek do ČCA

1. dubna 2016

uzavření přijímání podnětů na nominace od Akademie ČCA

6. dubna 2016

Diskuse OTTA Participace v architektuře, Plzeň

15. dubna 2016

uzavření přihlášek do ČCA
uzavření nominací na Ceny za výjimečný počín (návrhy Akademie ČCA)

26. května 2016

Diskuse OTTA Architektura ve vzdělávání, Praha

květen 2016

on-line hlasování mezinárodní poroty – nominace užšího výběru ze všech přihlášených děl do soutěže (asi 50 děl)

14. června 2016

Panelová diskuse Veřejný prostor, DOX, Praha (M. Rein-Cano, M. Lišková, V. Sitta, K. Vránková)

14. června 2016

nominační večer v La Fabrice, Praha-Holešovice (představení užšího okruhu staveb veřejnosti)

29. června 2016

Architekti na jedné lodi – ozvěny Nominačního večera, Praha

září 2016

jednání poroty (výběr finalistů a laureátů)

7. listopadu 2016

slavnostní galavečer ČCA v prostoru Jatka 78, Praha-Holešovice (oznámení finalistů a laureátů, držitelů ceny za výjimečný počín či mimořádné ceny)

7. listopadu – 11. prosince 2016

Výstava ČCA, DOX, Praha

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

20

KONTAKT

Jednání s partnery ČKA

Marie Špačková
Sekretář ČKA, pověřena řízením Kanceláře ČKA
marie.spackova@cka.cc
+420 727 812 736

Přihlášky, Akademie ČKA, mezinárodní porota

Tereza Michalová
Projektový manažer ČKA
tereza.michalova@cka.cc
+420 731 508 028

Kontakt pro média

Zuzana Hošková
Tisková mluvčí ČKA
zuzana.hoskova@cka.cc
+420 608 427 516

POROTA

Porota musí být minimálně pětičlenná a je složena z řad respektovaných osobností působících v oboru architektura a oborech majících na výsledek činnosti architekta vliv, nadpoloviční většina členů poroty je zahraniční. Členy poroty jmenuje představenstvo ČKA na návrh Grémia ČKA.

Výběr 50 nominovaných děl

Porotě je předložena dokumentace všech řádně přihlášených děl, vytvořená na podkladě přihlašovacího formuláře, uveřejněného na webovém portálu Přehlídky. Podklady byly porotcům dodány jak v elektronické podobě, tak v tištěné verzi. Z těchto děl porota vybírá zpravidla 50 prací, které budou představeny na nominačním večeru, budou součástí putovní výstavy a budou uveřejněny v katalogu Přehlídky. Porota o nominacích rozhoduje hlasováním per rollam na webovém portálu Ceny. Každý člen poroty má 50 hlasů, které může udělit 50 různým dílům ve všech možných typologiích a kategoriích realizovaných děl. Nominovanými díly jsou ta díla, která získala nejvyšší počet hlasů.

Udělení Ceny a čestného označení Finalista

Porota z nominovaných děl vybírá zpravidla 5 až 10 děl, kterým bude uděleno čestné označení Finalista, a z těchto 5 až 10 děl dále dílo, kterému bude udělena Cena. Porota hodnotí nominovaná díla tak, že každý člen poroty udělí svůj hlas deseti dílům, kterým by dle jeho názoru mělo být uděleno čestné označení Finalista. Díla, která obdržela nejvíce hlasů, získávají čestné ocenění Finalista. Porota o udělení Ceny a čestného ocenění Finalista rozhoduje na zasedání (nikoli hlasováním per rollam), a to na základě předchozí osobní prohlídky děl Finalistů. Z děl, kterým bylo uděleno čestné ocenění Finalista, vybírá porota dílo, kterému bude udělena Cena tak, že každý člen poroty stanoví pořadí předmětných děl. Dílo, které získá nejvíce bodů při součtu těchto žebříčků stanovených jednotlivými členy poroty, získává Cenu.

Plné znění jednacího řádu poroty viz
www.ceskacenaarchitekturu.cz

POROTCE

IVAN

KOLEČEK

2016

ARCHITEKTURU

ZA

CENA

ČESKÁ

Vysoká škola pedagogická, Lausanne

* 1943, Ostrava (Československo), žije a projektuje ve Švýcarsku
Atelier d'architecture Ivan Koleček

Architekt Ivan Koleček žije a pracuje od roku 1969 na břehu Ženevského jezera v Lausanne, kde v roce 1982 založil vlastní architektonickou kancelář. V roce 1977 se stal členem Společnosti švýcarských architektů (SIA) a od roku 1990 také Federace švýcarských architektů. Je autorem řady veřejných staveb a renovací, hlavně v Lausanne a jeho okolí, mimo jiné paláců Rumine a Montbenon, Vysoké pedagogické školy, věznice v Lonay a klášterních kostelů v Bonmont a Payerne. Od roku 1990 do roku 2015 vyučoval na brněnské Fakultě architektury VUT, kde byl v roce 2005 jmenován profesorem. Tato činnost nebyla jen návratem do školy architektury, kterou absolvoval v roce 1966, ale hlavně do prostředí české architektonické obce, kde zasedal v porotách významných soutěží. V roce 1996 obdržel od Obce architektů v rámci přehlídky Grand Prix cenu udělovanou českému architektovi působícímu v zahraničí. Úspěšná výstava o díle tohoto českého architekta pojmenovaná Vnímání prostoru navázala na kapitoly publikace Vrstvy/Stratigraphie vydané nakladatelstvím Arbor vitae v roce 2010.

ARCHITEKTI V SOBĚ MUSÍ NALÉZT ZODPOVĚDNOST

S architektem Ivanem Kolečkem jsme se sešli v rušné části Brna a velice rušno bylo také v atelieru: porotce České ceny za architekturu nám prozradil, že se se svým týmem zrovna účastní vyzvané architektonické soutěže s brzkým termínem odevzdání. Všechny záležitosti Ivan Koleček řeší rychle a operativně – upřednostňuje osobní kontakt před elektronickou komunikací a osobitě tahy tužkou v náčrtníku před počítačovými programy. Architekturu vnímá jako komplexní obor: „Na specializace v architektuře nevěřím!“ říká. Tohoto českého architekta působícího již téměř půlstoletí ve Švýcarsku snad nejlépe charakterizují slova pokora a zodpovědnost. Ostatně – etika profese byla onou příznačnou linkou, která protínala celé naše povídání...

Do Brna se vracíte často a rád. Je to tím, že Brno bylo v nedávné době označeno za město, ve kterém se v rámci republiky nejlépe žije?

Asi se budete smát, ale já mám opravdu pocit, že se v Brně dobře žije. Mohu přitom srovnávat s Lausanne nebo Prahou. Velkou škodou hlavního města je, že se Praha zabila turisty. V jejím centru se opravdu dobře necítím. Chodím tam do jedné osvědčené restaurace a nic víc. V Brně jsou naopak pokaždé nějaké nové restaurace nebo kavárny, kde se dá dobře najíst a kde mají dobré kafe, často dokonce lepší než v Lausanne. Brno první větší příliv turistů z Vídně přežilo bez úhony. Praha se jimi však nechala zničit.

Nejen Brňané nyní očekávají, co Brnu přinese nově zřízená kancelář městského architekta. O tento post se přitom ucházela celá řada výjimečných osobností...

Ano, to je pravda a je dobře, že toto výběrové řízení nebylo vázané pouze na jednu osobu, jednoho favorita. Byl jsem členem komise, která nového městského architekta vybírala. Brno je nyní nastavené tak, že se zde ví, že existují klíčové otázky rozvoje, které musí být co nejdříve vyřešeny. Jedná se například o stoletý problém týkající se brněnského nádraží a centra města, ale i nového územního plánu, který musí platit od roku 2020.

Jak se to vlastně má s pozicí městského architekta ve Švýcarsku? Je tam tato funkce rozšířenější než u nás?

Veřejná správa zde obvykle mívá k dispozici jak městského architekta, tak i kantonálního architekta, jenž působí téměř v každém kantonu. Lausanský městský architekt přitom zcela logicky není tím, kdo by město plánoval, ale reprezentuje velkého investora veřejných zakázek, kterým město nebo kantony jsou. To znamená, že není zodpovědný jen za kvalitu, dodržení termínů a rozpočtu městských investic, ale také za jejich přínos v kulturním dění, jakým je také architektura. Automaticky je tedy také reprezentantem města v odborných otázkách spojených s architekturou a urbanismem.

Je pozice nějak hlouběji definována či přímo zřízena zákonem?

Každé sídlo si působnost městského architekta definuje samo, stejně tak

rozhoduje o tom, zda zde chtějí městského architekta mít. Rozhodně tedy neplatí, že by každý kanton a každé město mělo automaticky svého architekta. Ten systém je v zásadě hodně podobný tomu v České republice. V posledních letech jsem však u českých měst a obcí zaregistroval zvýšený zájem o tuto pozici. Z městského architekta se stala téměř móda. A je určitě dobře, že se pozice prosazuje i v menších městech. Obzvláště když přihlédneme k tomu, co se například za pětadvacet let působení městské architektky Zdeňky Vydrové podařilo v Litomyšli. Samozřejmě se to odvíjí i od vůle politické reprezentace.

ARCHITEKTONICKÉ SOUTĚŽE:
Švýcaři si je hýčkají

Podporovat zájem o kvalitní architekturu u politiků a veřejnosti je také jedním z cílů České komory architektů. Když jsme u té kvality, jak si vlastně ve Švýcarsku stojí architektonické soutěže? Bývají při zadávání veřejných zakázek standardem?

Tradice soutěží je ve Švýcarsku opravdu velká. To však byla původně i v České republice v období koncem 19. a začátkem 20. století. Dokonce i během socialistického režimu soutěže v Československu stále nějakým způsobem existovaly. Co se týká situace ve Švýcarsku, tak zde skutečně většina veřejných zakázek probíhá na základě otevřených soutěží. Soutěže zde sice nejsou povinností, ale dnes je na jejich základě realizováno téměř osmdesát procent výběrových řízení. U zbývajících řízení zadaných formou běžné veřejné zakázky se také podařilo prosadit, že ve výběrových komisích jsou erudovaní experti z řad SIA [Švýcarského spolku architektů a inženýrů]. Jejich jména jsou zárukou kvalitního posouzení všech zúčastněných projektů.

Takže se ve švýcarských výběrových řízeních nestává, že by zvítězil projekt s nejnižší cenou?

Při posledním výběrovém řízení, jehož jsem se zúčastnil, cena představovala pouze dvacet pět procent z celkového hodnocení projektu. To je již více než přijatelné. Další dvacet pět procent hodnocení vycházelo z referencí. Co se týká prezentace pomocí portfolia a na základě referenčních staveb, Švýcaři na ně obecně velmi slyší.

Čím to je, že soutěže mají ve Švýcarsku takto silné postavení?

Soutěže zde mají velkou sílu proto, že když ji vyhrajete, máte jistotu, že váš návrh bude skutečně realizován. Toto v České republice bohužel vždy neplatí. Švýcarské soutěže se zároveň mohou pyšnit ukázkovou prací poroty. Té vyhlášovatel poskytuje dostatečný čas jak na projednání soutěžních podmínek, tak na samotné hodnocení soutěžních návrhů. Věnovat práci v porotě omezený čas není seriózní, jak směřem k vyhlášovateli, tak směřem k architektům, kteří nad svými návrhy strávili opravdu mnoho času a často i bez nároku na honorář.

Jak práce v porotě švýcarské soutěže vypadá?

Zásadní je její spolupůsobení při definici soutěžních podmínek. Ani pak se však nepřichází rovnou k hodnocení projektů. Podstatné je rovněž definovat si cíle vyhlášovatele a zjistit jeho očekávání. Zkrátka diskutovat. Teprve pak je možné přikročit k hodnocení projektů. To se odehrává většinou dvakrát dva dny. Úlohou architektů v celém procesu je především naslouchat vyhlášovateli a poskytovat mu odbornou podporu. Když tato komunikace funguje, dokáže i neodborná část poroty velmi kompetentně rozhodovat a oprostít se od osobních preferencí. Nakonec i získává větší důvěru k práci architekta. Tento dialog zde funguje – na většině bodů se porota dokáže domluvit, aniž by hlasovala. Ve Švýcarsku se architekti k soutěžím chovají velice zodpovědně. Berou je jako něco, co velmi pomáhá profesi. Díky zodpovědnému přístupu jak odborné části poroty, tak soutěžících architektů se zde prakticky nestává, že by soutěže měly nějakou dohru u komory, popřípadě u soudu.

Co říkáte na to, že do prvního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo poměrně málo veřejných budov?

Překvapuje mě to. Ve Švýcarsku by se jich do obdobné soutěže přihlásilo z celkového počtu tak devadesát procent. Chybí mi zde školy, ale i sociální bydlení. Školy jsou přitom pro architekta skvělým zadáním, při jejich návrhu může obvykle mnohem více experimentovat než u jiných projektů. Samozřejmě s tím souvisí i odpovědnost. U veřejných staveb by měla být opravdovým standardem otevřená architektonická soutěž. V propagaci soutěží by přitom neměla být aktivní

jen komora, ale na regionální úrovni i architekti. Neměli by se spokojit s tím, že od vedení města, ve kterém bydlí, sami získávají zakázky, ale snažit se zadavatele oslovovat a ozřejmit jim výhody soutěží. Jsem v tom ale asi moc velký idealista... Vše nakonec závisí na lidech. Naštěstí. Jinak by to byl průšvih.

Zmínil jste dobře fungující diskusi mezi veřejností a architekty, která se ve Švýcarsku projevuje právě třeba důvěrou k architektonickým soutěžím a dobrou spoluprací nezávislé a závislé části poroty. U nás však někdy mívám pocit, že zde mezi laiky a odborníky existuje jistá propast a vzájemné neporozumění. Jak tuto bariéru nejlépe odbourat?

Na tuto otázku vám odpovím otázkou: Víte, kdy architekt přestane být architektem? Když upřednostní své ego před zájmem celku, kterému se díky své profesi propůjčuje. Architekt není jednoduché povolání. Musí se umět prosadit, být originální a hodně si věřit. Architekti si ale někdy neuvědomují, že jejich moc je na druhé straně vyvážená i velkou zodpovědností. Z tohoto důvodu jsem vždy své studenty nechal psávat o „poezii“ v architektuře nebo pojednání o tom, kdo je vlastně architekt.

ÚLOHA ARCHITEKTA: Učit lásce k architektuře

Jaké vůbec byly vaše začátky za hranicemi?

Do Švýcarska jsem odešel v roce 1969. V té době jsem si ani nedokázal představit, že se do Československa někdy vrátím a že by se politické poměry mohly změnit. Odchod byl tehdy naprosto radikální záležitostí. Otázku ohledně návratu jsem si však nekladl ani po roce 1989, protože jsem s touto variantou zkrátka již nepočítal. Mým největším překvapením po tom, co jsem přijel zpátky do Československa, bylo, že můj diplomní projekt stále visel na zdi Ústavu urbanismu brněnského VUT...

Jak se vám podařilo překonat jazykovou bariéru?

Zůstal jsem ve francouzské části Švýcarska, ale francouzsky jsem vůbec neuměl. Hovořil jsem pouze anglicky. První rok jsem se tedy s kolegy v ateliéru dorozumíval anglicky, jeden den mi však najednou řekli, že je třeba začít

mluvit francouzsky. Je to velmi těžká řeč, nicméně zhruba do roka jsem základy úspěšně zvládl. Zjistil jsem, že o architektuře v rámci komunity není třeba příliš diskutovat. Jazyk v této profesi není tím nejpodstatnějším. Mezi architekty jsme si rozuměli i bez dlouhých řečí.

Hraje v tom roli i smyslovost architektury, o které hovoříte ve své publikaci Vrstvy/Stratigraphie?

Vnímání architektury pěti smysly není nic, co bych sám vymyslel. Domnívám se, že je logické, aby takto architektura fungovala. Jak uvádím v úvodu knihy, v architektuře není možné cokoli nového vymyslet, všechno zde již bylo. Pokud se architektura dělá poctivě a eticky, není možné ji dělat špatně. Měl jsem to štěstí, že kromě navrhování nových budov jsem hodně pracoval i s objekty, které již existovaly. Musel jsem se naučit pochopit je a vnímat. Zjistit, jaké podstatné rysy jsou do nich vepsány. Aktuálně pracuji například na projektu kostela, který je starý tisíc let, nebo na aule, která je z padesátých let minulého století. Přestože oba tyto projekty dělí vzdálená doba vzniku, spojuje je to, že se jedná o kvalitní architekturu. Působí čistě a jednoduše.

Podle čeho se pozná dobrá architektura? Na co se zaměříte, když vejdete do prostoru?

Pro většinu lidí je to hodně o pocitu. Někde se cítíme dobře, aniž bychom věděli proč. Úloha pro architekta je pochopit, proč tomu tak je, a zprostředkovat to ostatním. Pakliže to nedokáže, není dobrým profesionálem. Architekt se nemůže spokojit s tvrzením, že je vše jen náhodou citu. Musí hledat, co je za tím. Srovnávám to vždy s hudbou. Já osobně jsem nikdy na nic nehrál, takže noty pro mě představují jen krásnou grafickou abstrakci bez hlubšího významu. K hudbě pak přistupuji také pouze pocitově: buďto mi něco říká, nebo ne. Tady nejsem profesionálem, a proto si mohu dovolit hudbu posuzovat jen na základě citu. V čtení plánů a půdorysů se naopak vyznám. Je tedy mojí úlohou je vysvětlit těm, kteří se řídí pouze citem. Proto je velice podstatné navštěvovat architekturu s někým, kdo o ní umí mluvit.

Existuje ve Švýcarsku povědomí o české architektuře?

Ne příliš velké, v širším povědomí je

například meziválečná architektura. Není to ale problém jen české architektury, stejně tak je Švýcarům neznámá například polská architektura. To, co mě ale překvapuje, je, jak moc je Čechům známá švýcarská architektura. Když jsem učil v Brně na FA VUT, tak za mnou často studenti vyráželi do Švýcarska. Společně jsme podnikali výlety po architektuře a já byl překvapený, kolik toho oni znají, a já, který ve Švýcarsku žiji více než 40 let, neznám. Z mého pohledu je však nejdůležitější, aby o české architektuře věděli více lidé v Česku.

Může cena České komory architektů aktivovat větší zájem o architekturu, jak u laické veřejnosti, tak u politické reprezentace?

Ano, jistě to tak funguje. Záleží však na dobré propagaci celé události. Doprovodný program a výstava v regionech musí mít větší rozměr než samotný slavnostní akt předání. Cena by měla být prostředkem k vyššímu cíli.

Zuzana Hošková

ČES

O své zkušenosti s pořádáním soutěžní přehlídky DRA ve Švýcarsku, kterou českému prostředí přiblížila stejnojmenná výstava Galerie Jaroslava Fragnera z roku 2013, se s námi Ivan Koleček podělil ve článku Zvyšování povědomí o kulturní roli architektury ve Švýcarsku na straně 32.

POROTCE

MIRIAM

LIŠKOVÁ

Komunitní centrum Máj v Českých Budějovicích, SLLA Architects – Michal Sulo, Miriam Lišková, Jozef Skokan, 2015, foto: archiv ateliéru

* 1973, Žilina (Československo)
SLLA Architects

Miriám Lišková vystudovala architekturu a urbanismus na Fakultě architektury Slovenské technické univerzity v Bratislavě a Ecole d'architecture de Lyon. Společně s Michalem Sulem založili v roce 2003 v Barceloně SLLA Architects, od roku 2008 se sídlem v Bratislavě. SLLA se věnuje projektům v různých geografických, sociálních a kulturních situacích na Slovensku, v České republice, Rakousku, Španělsku a v Keni. Za projekt Komunitního centra Máj v Českých Budějovicích vzešly na základě architektonické soutěže získali ocenění Slovenské komory architektů CE-ZA-AR 2015 a nominaci na Mies van der Rohe Award – Evropskou cenu za architekturu 2015. Na základě vítězného návrhu v mezinárodní urbanistické soutěži na území Siemensäcker ve Vídni je SLLA součástí kooperativního procesu plánování nové zástavby veřejného bydlení s veřejnou a sociální vybaveností, živými prostory ulic a náměstí bez automobilové dopravy a podélným parkem jako centrálním veřejným prostorem. SLLA v současnosti připravuje ve spolupráci s UN-Habitat, programem OSN pro lidská sídla, a Fakultou architektury Slovenské technické univerzity v Bratislavě, Centre of Urban Studies Nairobi a Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid, v rámci projektu Safer Cities sérii workshopů v Bratislavě, Nairobi a Madridu zaměřených na zlepšování podmínek pro život ve městech. Letos ji můžeme vidět v Praze na konferenci reSITE.

SLOVENSKÁ ARCHITEKTÚRA BOLA VŽDY O KROK ZA ČESKOU

Návrh na řešení území Siemensäcker ve Vídni, s nímž jste zvítězili v mezinárodní urbanistické soutěži European 12, umožnil vašemu ateliéru SLLA stát se součástí kooperativního procesu plánování nové zástavby veřejného bydlení s veřejnou a sociální vybaveností. Jaké principy rozvoje území budou pro tyto prostory uplatňovány?

Viedeň má každý rok o 20 tisíc nových obyvatelov viac. Mesto používa rôzne scenáre zahusťovania. Náš projekt s celkovou rozlohou 27 hektárov je na severnej strane Dunaja v časti Floridsdorf na územiach priemyselných plôch. Pozdĺžne zelené priestory, ktoré sme navrhli, prepájajú existujúce časti štvrte a zároveň vytvárajú nosnú kostru pre novú zástavbu s rôznym charakte-

rom, hustotou, zameraním, funkčnou náplňou. Momentálne je tento systém aplikovaný na jedno z troch súťažných území, ktoré je predmetom procesu kooperatívneho plánovania. Toto územie je určené na verejnú bývanie a zahŕňa 1200 bytov a vybavenosť – školu, škôlku, kluby, obchody, detské ihriská, športoviská a podobne. Má veľký centrálny park o rozlohe 50 krát 300 metrov a z celého územia je, samozrejme, vylúčená automobilová doprava.

Čo sa týka kooperatívneho procesu plánovania, tento zahŕňal spoluprácu nielen mnohých profesionálov, ale aj mesto a ďalšie subjekty sa intenzívne zapájali do procesu plánovania. Od začiatku prebiehala komunikácia s obyvateľmi, ktorí vstupovali s pripomienkami už počas procesu projektovania, nie až po dokončení projektu.

V rámci projektu Safer Cities nyní pripravujete ve spolupráci s dalšími organizacemi sérii workshopů v Bratislavě, Nairobi a Madridu. Zaměří se na zlepšování podmínek pro život ve městech. Jak budou workshopy probíhat? Prosazujete také Smart Cities?

V rámci workshopov sa prelína niekoľko tém naraz. Schopnosť zahrnúť do projektu čo najviac rôznych, aj protichodných záujmov a pohľadov rôznych účastníkov procesov na to isté, potom schopnosť spolupráce profesionálov na projekte – architektov, urbanistov, krajinných architektov, verejnej správy, developerov a tak ďalej, tiež vzťah formálneho a neformálneho urbanizmu.

Študenti z troch rôznych prostredí pracujú v rôznych kombináciách na zadaniach v týchto troch krajinách. Máme za sebou zaujímavý workshop so študentmi z Bratislavy, pred sebou Madrid a Nairobi. Presadzujeme čo najväčšiu komplexnosť, takže aj koncept Smart Cities vnímame v tomto zmysle.

Váš projekt Komunitního centra Máj v Českých Budějovicích, který vzešel z architektonické soutěže, získal ocenění v soutěžní přehlídce realizovaných staveb, organizované Slovenskou komorou architektů CEZAAR 2015 a byl rovněž nominován na Mies van der Rohe Award 2017. Toto nízkoprahové zařízení pro děti a mládež a středisko primární prevence je součástí projektu regenerace

nepříliš oblíbeného panelového sídliště Máj z 80. let minulého století. Všechny komunikační a bytové prostory umožňují ve všech podlažích, včetně hřiště na střeše, přímé propojení budovy s prostorem náměstí. S jakými problémy jste se při řešení úkolu potýkali?

Niektoré boli napríklad spojené s čerpaním európskych dotácií alebo s podmienkami verejného obstarávania, počas realizácie sa menil zákon o verejnom obstarávaní a všetci vrátane magistrátu sme sa učili online. Naša kancelária vyhrala súťaž, súťažné podmienky všeobecne zvyknú byť nastavené na základe informácií, ktoré sú k dispozícii v danom momente, počas procesu samotného projektu sa vždy objavujú nové vstupy, nové potreby, na ktoré napríklad pri čerpaní dotácií alebo pri spolupráci s verejnou správou je ťažké, niekedy až nemožné reagovať. Niektoré podmienky čerpania komplikujú samotné užívanie objektu, napríklad ihrisko na streche by mohlo byť využívané viac, organizácia, ktorá ho prevádzkuje, je zviazaná a nemôže ho prenajímať ďalším záujemcom z okolia po dobu 5 rokov – a podobne. Komunitné centrum Máj je verejná stavba, problém s plytvaním financií pri verejných zákazkách je veľmi podobný na Slovensku aj v Českej republike. V tomto prípade nebol projektový rozpočet okolo 60 miliónov korún počas stavby zvýšený.

Problematicke revitalizace panelových sídlišť se v posledních letech věnuje značná pozornost. Jaká je situace na Slovensku?

Na Slovensku žije na sídliskách, rovnako ako v Česku, takmer tretina obyvateľov; pritom sa zdá, že zatiaľ jedinou témou je zatepľovanie panelových domov. Sídliská si pritom vyžadujú ďaleko väčšiu pozornosť. V Bratislave bola v roku 2014 vypísaná súťaž na revitalizáciu centrálnej osi Petržalky (sídlisko so 150 tisíc obyvateľmi), ktorá nebola využitá na otvorenie diskusie o tejto dôležitej a veľmi zaujímavej téme. Vyhlásenia architektov, urbanistov, politikov, aktivistov sa vo všeobecnej rovine síce podobajú aktuálnemu pohľadu na mestá v iných krajinách, v skutočnosti sa ale zatiaľ do konkrétnych projektov nepremietajú.

Jaké je povědomí o české architektuře na Slovensku? Myslíte, že česká architektura ovlivňuje slovenskou a naopak?

Česká architektúra je veľmi sledovaná na Slovensku, krajiny sú v tomto smere stále úzko prepojené, slovenské kancelárie často vstupujú do súťaží v ČR a naopak, úmerne k množstvu príležitostí. Vďaka jazyku a spoločnej histórii – normy aj vyhlášky sú podobné – nie je problém pre architektov pracovať v oboch krajinách.

Slovenská architektúra bola vždy o krok za českou, vo veľa smeroch sa má slovenská architektúra od českej stále čo učiť. V ČR je napríklad niekoľko zaujímavých realizácií verejných priestorov, námestí, na Slovensku v roku 2016 je ešte stále bežné kompletne zrekonštruovať ulicu v srdci hlavného mesta, napríklad Štúrovu ulicu, o ktorej sa politici vyjadrovali ako o novom bratislavskom bulvári, tak, že napriek tomu nepoznám mená architektov, na ulici nie je ani jeden strom, kvalita prác a detailov je veľmi zlá..., milión materiálov..., neústretoivosť voči chodcom a cyklistom..., práce trvali dva roky... Takýchto príkladov máme na Slovensku až príliš veľa.

Může být nová přehlídka realizovaných staveb pro tak malou zemi, jakou je Česká republika, přínosná?

Zvyšovanie informovanosti o architektúre, či už kvalitnej, ale aj tej zlej, nás všetkých posúva ďalej. Verejnosť, investorov a samozrejme odborníkov, urbanistov, architektov. Je to už veľmi dávno, keď sme raz hľadali v Katalánsku jednu malú stavbu od vtedy začínajúcich lokálnych architektov. Nedarilo sa nám, takmer sme to vzdali, keď nám jedna staršia pani na záhrade vysvetlila, kde presne ten dom je, kto ho navrhol a akú cenu za to architekti dostali.

Verejnosť pozná mená politikov, mediálne hviezdy, ale väčšinou nepozná mená vedcov, sociológov, historikov, architektov. Česká cena za architektúru má všetky predpoklady, aby bola zárukou objektívneho zrkadla situácie v ČR.

POROTCE

BORIS

BEŽAN

Kulturní centrum Federika Garcíi Lorky, Granada, Španělsko, 1. místo v architektonické soutěži, 2005, realizace 2015

* 1972 Kranj (Slovinsko), žije a projektuje ve Španělsku

Architectural Studio MX_SI

Vystudoval Fakultu architektury na univerzitě ve slovinské Lublani. Poté získal magisterský titul v oboru architektury a urbánní kultury na Katalánské polytechnické univerzitě (UPC) v Barceloně. Cenné pracovní zkušenosti získal v ateliéru Joseho Luíse Matea v Barceloně, kde spolupracoval na významných mezinárodních projektech. Dostalo se mu ocenění v několika mezinárodních architektonických soutěžích, jako např. European 5 z roku 1999.

Po získání první ceny v mezinárodní architektonické soutěži o návrh Kulturního centra Federika Garcíi Lorky ve španělské Granadě (realizace 2015), kterou získal se třemi mexickými spolupracovníky, se v roce 2005 rozhodl založit architektonický ateliér MX_SI. Jeho práce je zaměřena především na rozvoj architektonických soutěží či na urbanistickou koncepci v historických centrech měst. Kreativita a přínos ateliéru byly mnohokrát oceněny národními i mezinárodními cenami. Za muzeum Gösta Paviljon Serlachius ve Finsku bylo studio nominováno na Mies van der Rohe Award – Evropskou cenu za architekturu 2015, dále získalo ocenění Arquitectura Española Internacional či finské ocenění za Nejlepší projekt ze dřeva v roce 2014 apod. Zájmu veřejnosti nezůstal skryt ani další unikátní projekt ateliéru MX_SI – Dětské muzeum Papatote v Iztapalapa, Mexico City, vzešlý, jak jinak, z architektonické soutěže v roce 2015.

EXTRÉMŇÍ ŽÁJEM ARCHITEKTŮ O SOUTĚŽE SE STÁVÁ PROBLÉMEM

Máte za sebou řady úspěchů v architektonických soutěžích. Začaly již v roce 1999 vítězstvím v soutěži European určené pro architektky do 33 let, v roce 2005 jste se svými kolegy vyhráli v mezinárodní soutěži na Kulturní centrum Federika Garcíi Lorky v Granadě, které se loni dostavělo. Sám architektonické soutěže podporujete. V čem je považujete za přínosné oproti jinému typu zadávání zakázek?

Podle mého názoru jsou otevřené architektonické soutěže příležitostí, jak mohou mladí architekti získat první důležité zakázky transparentní a demokratickou cestou. Naopak při přímém zadání zakázky klienti preferují dobře známé a zavedené architektonické kanceláře se spoustou zkušeností.

Architektonické soutěže klientovi obvykle umožňují vybrat si nejlepší řešení, které je nabízeno účastníky soutěže, což při jiném typu zadání není možné. Zpracování návrhu je prováděno podrobnou analýzou tématu a důkladným studiem, které přináší nová a lepší řešení. Do naší profese se tak dostává velké množství inovací a celkově se zlepšuje architektonická kvalita.

Co se může stát slabinou architektonické soutěže?

Většina architektonických soutěží je nastavena tak, že v nich vítězí kvalitní komplexní řešení, silný koncept, aniž by však existovala nějaká záruka, že mají autoři dostatečné množství zkušeností a schopností se s realizací vypořádat. Pro klienta mohou být proto architektonické soutěže určitým rizikem. Efektivně se dá takové situaci vyhnout, když se v soutěžních podmínkách stanoví minimální požadavky na kvalifikační předpoklady uchazečů.

Dalším problémem může být pro klienta finanční a časová náročnost, která je pro organizaci dobré architektonické soutěže nezbytná.

V posledních letech je účast v otevřených mezinárodních architektonických soutěžích extrémně vysoká. Velký zájem architektů je problematický jak pro klienta – finančně i organizačně, ale také pro porotu, která musí vybírat ze stovek návrhů. Spousta dobrých řešení tak není využito a za architektky zůstává obrovské množství nezaplacené práce.

Zabýváte se rovněž urbanistickými koncepcemi v historických centrech měst. Je podle vás míra zastavění a zahušťování center dostatečná? Zlepšují zásahy do historického prostředí jeho kvalitu?

Intervence do historického prostředí je v určité míře nezbytná pro adaptaci města na nové základní potřeby jeho obyvatelstva. Na druhou stranu je výstavba v historických centrech vždy spojena s vysokými náklady. Obvykle jsou projekty nestandardní a dražší, především kvůli požadavkům na ochranu stávajícího prostředí. Život v centru města je však mnohem udržitelnější, existuje zde obvykle dobrý přístup k veřejné dopravě, je zapotřebí méně infrastruktury, nevyužívané pozemky se dají využít, struktura města a městské prostředí se zlepšují

atd. Intervence může zlepšit, ale i zhoršit kvalitu jakéhokoliv prostředí. Vše závisí především na kvalitě projektu. Důležité je, jakým způsobem je nová struktura integrována do prostředí, jak reaguje na své okolí, a to na všech úrovních.

V Mexiku se bude realizovat vítězný návrh Dětského muzea Papalote v Iztapalapa. Na podzim odevzdáváte návrh na další dětské muzeum. Jaký vliv má podle vás kvalita architektonického prostředí právě na nejmladší populaci?

Z mé vlastní zkušenosti vím, že nejmladší generace oceňuje prostředí, kde si může hrát, vzájemně reagovat a objevovat různé aspekty vystavěného prostoru. Architektonické prostředí, které má tyto vlastnosti, stimuluje u této generace smysly a zvědavost. Věřím, že kvalitní architektura pozitivně ovlivňuje jejich vývoj.

Jaké je povědomí o české architektuře ve Slovinsku, odkud pocházíte, a ve Španělsku, kde jste studoval a nyní projektujete?

Ve Slovinsku se obdivuje česká architektura z období před druhou světovou válkou, především brněnská. Jeden z mých prvních architektonických výletů byl právě do Brna a Prahy, kde jsem viděl dobré příklady moderní architektury, které byly v této době postaveny. Také je zde silné spojení mezi slovinskou a českou architekturou přes Josipa Plečnika.

Španělská architektura a česká architektura nemají silné spojení a kromě mezinárodně známých příkladů architektury nemají architekti ve Španělsku velké povědomí o současné architektuře v České republice.

Může být nová přehlídka realizovaných staveb pro tak malou zemi, jakou je Česká republika, přínosná?

Myslím si, že může pomoci prosadit českou architekturu na mezinárodní scéně, podobně jako se to podařilo slovinské nebo vorarlberské architektuře v minulých dekádě – když bych měl zmínit některé menší oblasti.

2016

ARCHITEKTURU

ZA

CENA

ČESKÁ

POROTC

Vzdělávací centrum Erasmus, Rotterdam, 2013

* 1961 Breda (Nizozemsko)

KAAN Architecten

Architekt Kees Kaan vystudoval architekturu na Technické univerzitě v Delftu. V roce 1987 se stal spoluzakladatelem kanceláře Claus en Kaan Architecten, která fungovala do roku 2013. Nyní v Rotterdamu společně se svými partnery Vincentem Panhuysenem a Dikkie Scipio vedou architektonickou kancelář KAAAN Architecten. Ateliér sestává z mezinárodního týmu architektů, krajinářských architektů, urbanistů, inženýrů a grafiků. Mezi významné realizace studia patří např. Nejvyšší soud v Haagu, Nizozemské velvyslanectví v Maputu (Mozambik) či Krematorium Heimolen v Sint-Niklaas a vzdělávací centrum Erasmus v Rotterdamu, které se dostalo do užšího výběru v Mies van der Rohe Award 2015. Kees Kaan se věnuje rovněž přednáškové činnosti, jako profesor předsedá projektům oboru architektury na Technické univerzitě v Delftu. Jeho výzkum se zaměřuje na velké projekty, které charakterizuje rychlá globální urbanizace. Kees Kaan přednáší i na mezinárodní úrovni a je členem různých porot a komisí v Nizozemsku i v zahraničí. Jeho dílu bylo věnováno velké množství knih a výstav.

E

KEES

KAAN

STÁLE ČASTĚJI SE OBJEVUJÍ NEKONTROLOVANÉ MĚSTSKÉ ZÁSAHY

Za více než 25 let praxe jste realizoval desítky staveb. V řadě případů se jednalo o rekonstrukce historických budov. Kromě toho jste byl také členem Výboru pro památky v Rotterdamu. Jak přísná pravidla panují v Nizozemsku pro realizaci současné architektury a jejích prvků v historickém prostředí?

Nizozemsko má obecně velmi propracovaný systém dohledu na územní plánování a výstavbu ve městech. Konkrétní pravidla i komise schvalující projekty a územní plány se však liší. Jiná jsou v metropoli, jiná v jednotlivých oblastech či regionech. Každý projekt potřebuje povolení potvrzující dopad stavby na životní prostředí. Jeho součástí jsou dílčí povolení sledující různé aspekty s ohledem na typ projektu včetně vlastního stavebního povolení. V centrech měst jsou pravidla a pokyny velmi přísné a povolení vydává několik komisí. Například v Rotterdamu je v první fázi nutné vyjádření supervizora – městského architekta, který úzce spolupracuje s městem a stručně vysvětlí developerovi nebo architektovi, jaké má město ambice a zájmy. Kontroluje soulad projektu s programem rozvoje města, např. s ohledem na stanovené cíle, na řešení veřejného prostoru, shromáždění atd. Po získání jeho povolení je projekt předložen „komisi pro krásu“ a někdy také památkové komisi. Každé město má nastaven podobný systém, který je v souladu se zákony a předpisy. Systém je poměrně rigidní, ale když ho pochopíme, zjistíme, že zároveň nabízí mnoho svobody.

Máte za sebou mnoho realizací, nedávno jste vyhráli výběrové řízení na obnovu Muzea Paleis Het Loo v Apeldoornu, úspěšná byla např. také renovace a dostavba Královského muzea výtvarných umění v Antverpách. Do budovy z 19. století jste vložil nový vertikální objekt, z ulice neviditelný. Jakým způsobem ve vašich návrzích komunikuje staré s novým?

Hlavním cílem našeho projektu bylo ponechat muzeum z 19. století v maxi-

mální míře beze změn. Dokonce jsme uvažovali, v rámci možností, o jeho uvedení do původního stavu. Uvnitř stávající budovy byl dostatek prostoru k realizaci kompletně nového objektu muzea. Staré, hostitelské a nové, hostující muzeum do sebe skvěle zapadají a doplňují se. Prostorově jsou na sobě zcela nezávislé. Sdílí jen zázemí a sbírku. Vzájemná závislost obou objektů je zcela v rukou ředitele muzea a jeho kurátorů.

V letech 2001–2004 jste působil jako městský architekt v Goesu. Mají nizozemská města povinnost zřizovat tuto funkci? Do jaké míry může městský architekt ovlivnit rozvoj a vzhled města?

Jako městský architekt-supervizor v Goesu jsem radil představitelům obce, tzn. radě a zastupitelům (v Nizozemsku nemá starosta při městském plánování žádnou roli). Úkolem městského architekta je obvykle pomoci obci vyjednávat s developery a ostatními zainteresovanými stranami, které přebírají iniciativu ve městě. Jeho role je důležitá především v případech, kdy se chystají zásadní změny ve městě nebo velké architektonické projekty.

Obce nejsou povinny jmenovat osobu do funkce městského architekta, ale jsou povinny zřídit nezávislou „komisi pro krásu“. S ní musí městský architekt komunikovat a „zjemňovat“ tak celý schvalovací proces.

Věnujete se výzkumu velkých projektů, které charakterizuje rychlá globální urbanizace. Jaké zajímavé závěry výzkum přináší?

Zájem o toto téma vzrostl poté, co bylo zjištěno, že stále více projektů vzniká nekontrolovanými městskými zásahy, bez jasného definování předem zpracovanými masterplany a pravidly. Architekt je nucen pracovat v prostředí, v němž jsou hranice mezi územním plánováním a architekturou i mezi různými měřítky neustále překračovány. Naše projekty se nevyvíjejí postupně – od vizí ve velkém měřítku přes masterplan ke konkrétnímu architektonickému řešení. Všechny tyto fáze vznikají najednou, bez jasné hierarchie. Tento stav má zásadní dopad na roli architekta v celém procesu projektování. Je nutné přizpůsobit této situaci i výuku na vysokých školách. Mým cílem je připravit studenty na realitu.

Jaké je povědomí o české architektuře v Nizozemsku?

Povědomí o české architektuře v Nizozemsku by se mohlo zlepšit. Lidé mají pouze mlhavou představu o Praze, za její hranice nesahají. Časopis A10 je jediným tištěným časopisem, který přináší nějaké informace, a samozřejmě několik stránek sociálních médií.

Může být nová přehlídka realizovaných staveb pro tak malou zemi, jakou je Česká republika, přínosná?

Česká cena za architekturu jistě pomůže zlepšit architektonické klima v České republice. Jednoduchý fakt, že projekty mohou být oceněny, získají více mediální pozornosti a budou diskutovány, umožní obcím a klientům uvědomit si kulturní význam architektury. To, co stavíme, odráží to, kdo jsme. Architektura je zrcadlem naší společnosti. Prezentace děl na mezinárodní úrovni určitě zvyšuje povědomí národa o architektuře. Zpětná vazba od profesionálů a médií bude velmi zajímavá pro české i mezinárodní publikum. Architekti jsou nadšení, když mohou hledat kulturu a komentovat dění v dobrých debatách o architektuře. ČCA může k takové diskusi přispět.

POROTCE

2016

ARCHITEKTURU

ZA

ČESKÁ

CENA

* 1967 Buenos Aires (Argentina), žije a projektuje v Německu

TOPOTEK 1

Vystudoval dějiny umění na Goethově univerzitě ve Frankfurtu nad Mohanem a krajinářskou architekturu na Technické univerzitě v Hannoveru a Karlsruhe. Jako praktikant pracoval v kanceláři Petera Walkera a Marthy Schwartz v San Francisku. V roce 1996 založil v Berlíně kancelář TOPOTEK 1, která vytvořila a navrhla velký počet jak německých, tak mezinárodních projektů. Martin Rein-Cano byl jmenován hostujícím profesorem v Evropě a Severní Americe, přednáší na mezinárodně uznávaných univerzitách a institucích, jako porotce se pravidelně zúčastňuje architektonických soutěží. Na základě jeho práce bylo publikováno několik odborných knih a článků a získal mnoho cen v různých architektonických soutěžích. V roce 2013 získal společně s ateliérem BIG architektonické ocenění (zlatou medaili) od Mezinárodního olympijského výboru IOC/IAKS za projekt „herního“ náměstí Superkilen v Kodani a bronzovou medaili za sportovní areál Heerenschürli v Curychu. Prvně zmínovaná realizace se přitom dostala do finále Mies van der Rohe Award – Evropské ceny za architekturu 2013. Unikátní je rovněž revitalizace okolí památky z okruhu UNESCO – kláštera Lorsch, která získala Cenu německé krajinářské architektury za rok 2015. Českému publiku byla práce Martina Rein-Cana představena v roce 2012 na konferenci reSITE a uvidíme ho i na letošním reSITE.

Areál benediktinského kláštera Lorsch, Německo, 2014, spolupráce: H. G. Merz, Foto Hanns Joosten

NADEŠEL ČAS PŘEDFINOVAT VEŘEJNÝ PROSTOR

Jako krajinářský architekt jste byl přizván k projektu „herního“ náměstí a parku Superkilen v Kodani, který týmu tvůrců přinesl zlatou medaili od Mezinárodního olympijského výboru IOC/IAKS a nominaci na Mies van der Rohe 2013. Jedná se o 750 metrů dlouhý veřejný prostor s etnický různorodým obyvatelstvem. Je rozdělen do tří barevných zón s různými funkcemi (např. v první zóně, v blízkosti budov, byl na zemi umístěn červenorůžový gumový povrch doplněný javory s červenými listy). Při řešení celého prostoru mělo jít o přehledku osvědčených světových postupů a příkladů z 60 zemí světa. Mohl byste některé uvést? Jakou úlohu jste v týmu odborníků musel vyřešit?

Jednou z mých oblíbených částí, kterou jsme v rámci projektu Superkilen navrhovali, je boxerský ring, který byl inspirován kickboxerskou kulturou v Thajsku. Do řešení se promítla myšlenka na vytvoření prostoru, v němž mohou lidé řešit konflikty mírovou cestou. Veřejný prostor by měl být mírumilovný a samo přidání boxerského ringu naznačuje sofistikované gesto, které tuto mírumilovnost zdůrazňuje. Podporuje přístup, který je v konečném důsledku více otevřený. Nabízí lidem prostor, kde mohou své konflikty řešit, ne se jim vyhýbat. Superkilen se stalo fórem pro lidi, kteří chtějí přeměnit negativní energii v pozitivní. Místem pro vyvolání diskuse a aktivit, které přinášejí odpověď na řešení problémů. Proto byly do Superkilen začleněny například také hlasité reproduktory. Lidé v sousedství si dříve stěžovali na hlasitou „getto-blasters“ hudbu, kterou zde děti pouštěly. A my, místo abychom jim to zakázali, jsme nainstalovali ty největší reproduktory „getto-blasters“, které se daly sehnat. Pocházejí z Jamajky. Jejich užívání je však regulované, nefungují uprostřed dne, kdy lidé mívají odpolední siestu, a fungují do 22 hodin. Hlasitost je také limitována, není možné ji neomezeně zvyšovat. Hlavní ideou pro vznik prostoru Superkilen bylo čelit problémům. Využíváním manipulace a civilizováním spíše než jejich potlačováním.

Design celého rozlehlého prostoru Superkilen byl vytvářen za základě společného brainstormingu, kterého se zúčastnily všechny tři týmy architektů rovným dílem – náš ateliér Topotek 1, BIG i Superflex. Nerozdělovali jsme si žádné úkoly a funkce. Jediné znatelné rozdělení bylo při tvoření detailů.

Superkilen je jedním z mnoha vašich projektů zabývajících se řešením veřejného prostoru. Kde podle vás veřejný prostor začíná a kde končí?

V našem globalizovaném světě se v posledních letech zásadním způsobem vyvíjí i pohled na

posouvání hranic, a to především mezi veřejným a soukromým. Soukromé prostory vždy bývaly chráněny zdmi... Lidé za nimi měli opravdové soukromí a nikdo ostatní nevěděl, co se děje uvnitř. V dnešní době, kdy média a sociální sítě sledují veškeré dění i každý váš pohyb, už myšlenka soukromého, tedy chráněného prostoru neexistuje. Srozumitelnost a jasnost vymezení veřejného prostoru se snížily. Veřejný prostor je nyní často využíván způsoby, které byly dříve spojovány spíše se soukromým prostorem. Lidé si berou svoje notebooky ven, což by se před deseti či dvaceti lety nemohlo stát. Člověk a jeho nástroje byly vždy vázány ke konkrétnímu místu. Dalším příkladem je „urban gardening“ a „urban farming“ (zahrady či malé farmy provozované komunitami obyvatel přímo ve městech). Práci na zahradě jsme přitom dříve spojovali výhradně s vlastními zahrádkami u domu. Můžete také pozorovat lidi, kteří na ulici cvičí nebo promítají filmy pro veřejnost či dělají další typicky interiérové, soukromé aktivity ve veřejném prostoru. V současné době se veřejné a soukromé funkce mnohem více mísí. Myslím, že se nacházíme v okamžiku fúze mezi soukromým a veřejným prostorem, a máme tak příležitost veřejný prostor předefinovat. Dříve byl veřejný prostor zasvěcen především rekreačním účelům, ale poté, co přijal více soukromých aktivit, se stává více funkční, produktivní a plný života. Má vliv na řadu skutečností. Veřejný prostor dnes získává kvalitu a komplexnost.

Za revitalizaci okolí benediktinského kláštera v německém Lorschi, který je zapsán v seznamu UNESCO, jste získal v roce 2015 Cenu německé krajinářské architektury. S jakými nešvary se setkáváte v současné krajině?

V posledních letech se zvyšuje celková úroveň projektů, především s ohledem na komplexní přístup k řešení. Problémy však vidím v komunikaci. Ta je jedním z relativně nových požadavků, s nímž se nepotýká pouze krajinářský obor, ale všichni architekti. V dnešní době potřebujete komunikovat s veřejností, klientem, spolupracovníky... Dnes už nestačí výborný nápad od mlčenlivého tvůrce, který byl dříve schopen zajistit realizaci stavby. Přestože se může jednat o neuvěřitelně kvalitní návrh řešení, špatná komunikace se může stát nepřekonatelnou překážkou. Dalším problémem je

současná představa společnosti, že se musíme prezentovat ještě ve „druhém světě“ – říší sociálních sítí a internetu. Ať už jako člověk, jako kancelář, jako projekt... Zde musíte kontrolovat celý svůj „druhý život“ a obrátit s ním manipulovat. Sociální sítě se opravdu staly vašim dalším veřejným prostorem, za který jste zodpovědní. Bez ohledu na to, že je v tomto případě virtuální. V minulosti jste realizovali stavbu a to bylo vše. Stačilo to. Mohli jste dílo ještě nafotit nebo ho publikovat v knížce či novinách. Dnes to nestačí. Nabízí se otázka, do jaké míry se musíme aktivně podílet na „druhém životě“ a jak je tento druhý, virtuální život prospěšný projektu. V případě Superkilen byl neskutečně přínosný.

Jaké je postavení architektů v Německu?

V historii se objevovala období, kdy se respekt vůči architektům ztrácel. Především v období brutalismu fungovala řada nekvalitních bytových architektů i autorů rezidenčního bydlení. V té době bylo zničeno mnoho cenných objektů. Veřejnost si až do začátku 80. let nemyslela, že jsme pomáhali městu stát se lepším místem pro život. Reputace architektů byla tehdy velmi špatná a pořád není nejlepší. Situace se trochu zlepšila poté, co se architekti naučili být citlivější k městu. Obyvatelé je začali více respektovat. Ovšem z hlediska zájmu druhého pohledu o „randění“ jsou architekti stále považováni za „úlovek“. Takže nějaká míra respektu od veřejnosti tu asi stále je...

Jaké je povědomí o české architektuře v Německu?

V Německu je velmi dobré povědomí o historii české architektury. A také o úžasné tradici designu, grafického designu, filmů atd. Němci samozřejmě znají takové osobnosti, jako jsou Josip Plečnik a Jan Kaplický. Řekl bych ale, že z hlediska současné architektonické tvorby toto povědomí chybí. Když srovnáme Českou republiku s jinými zeměmi podobné velikosti, vidíme, že generují více zajímavých projektů. Zatímco Česká republika je do jisté míry „potichu“. Bude velmi zajímavé sledovat její další kroky.

Znáte případ české ambasády v Berlíně, výrazné stavby od manželů Machoninových, jíž hrozí demolice? Ministerstvo zahraničních věcí ČR tvrdí, že je stavba dlouhodobě nerentabilní

a zvažuje ji zbourat a na jejím místě postavit nové velvyslanectví. Odborná veřejnost, jak na české tak německé straně, se však staví výrazně proti. Mělo by být pro stát automatické, že v případě ochrany kvalitních staveb ekonomické hledisko ustupuje veřejnému zájmu?

Ekonomická udržitelnost je samozřejmě důležitým elementem v rámci všech budov, nicméně musíme zvážit sociální a kulturní přínos, který budova dané lokalitě poskytuje. Znáám dobře případ české ambasády a z mého pohledu by pro Berlín byla velká ostuda tuto budovu ztratit. Je těžké soudit, co bychom získali z ekonomického hlediska, oproti tomu co bychom ztratili z hlediska historického. Vždy, když jsou historické budovy posuzovány pouze z hlediska jejich ekonomické proveditelnosti, je jisté, že přijdeme o hodně.

Může být nová přehlídka realizovaných staveb pro tak malou zemi, jakou je Česká republika, přínosná?

Jak jsem již zmínil, v dnešní době jsou projekty ovlivňovány nejenom svým bezprostředním okolím, ale stále více také proudem informací, který o nic plyne ve světě. Můžeme například vidět zajímavé věci, které se staví v Chile, Číně i Japonsku a na mnoha dalších vzdálených místech, zatímco před dvaceti nebo třiceti lety bychom o jejich existenci jen stěží věděli. Konkurence byla globalizována. Atmosféru, kterou tato situace vytváří, je nutné kultivovat. Vaše tvorba je více vidět a zároveň s tím se zvyšuje příležitost pro práci kritiků. Tato dynamika motivuje země generovat kvalitnější díla v naší nyní už velmi globální profesi.

Rozhovory připravily
Tereza Michalová a Markéta Pražanová

Další informace o porotcích a ilustrace staveb viz též www.ceskacenazaarchitekturu.cz a Facebook České ceny za architekturu.

Studio pro taneční a hudební společnosti Les Ballets C de la B & Lod, 2010, foto archiv autora

JAN

DE

VYLDER

ARCHITEKTURU

2016

POROTCE

ZA

CENA

ČESKÁ

* 1968 Sint-Niklass (Belgie)

architecten de vylder vinck taillieu bvba

Po ukončení studií na Hoger Architectuur Institute Sint-Lucas v Gentu pracoval jako spolupracující architekt a projektový manažer v architektonických kancelářích Frank Delmulle architecten či Stéphane Beel architecten. V roce 2000 se stal spoluzakladatelem kanceláře, která byla později pojmenována architecten de vylder vinck taillieu bvba. Mezi výjimečné realizace ateliéru sídlícího v belgickém Gentu patří např. produkční studio pro gentskou divadelní a taneční společnost Les Ballets C de la B & Lod. Budova vyniká především příznanými materiály a odhalenou elementární strukturou, díky čemuž celek působí čistě technicky a účelově. Není tedy velkým překvapením, že tato realizace byla nominována na Mies van der Rohe Award 2010. Poněkud odlišný architektonický pohled poté reprezentuje veterinární klinika Malpertuus či BM House, které v letech 2010 a 2012 získaly národní ocenění Belgian Building Award. Práce ateliéru jsou vystavovány po celém světě (Milán, Istanbul, Brusel, New York, Londýn apod.). Jan de Vylder se věnuje také přednáškové činnosti, jako hostující profesor přenáší v Belgii, Nizozemsku, Švýcarsku a Dánsku.

Rozhovor s Janem De Vylderem připravujeme na portál www.ceskacenaarchitekturu.cz.

2016

ARCHITEKTURU

ZA

CENA

ČESKÁ

POROTCE

JOE

MORRIS

Plavecký bazén Alfriston School v Buckinghamshiru, 2014,
foto archiv autora

* 1970 Warwickshire (Velká Británie)

Duggan Morris Architects

Vystudoval University of Greenwich a Bartlett School of Architecture. Praxi získal ve věhlasných architektonických kancelářích, např. Allford Hall Monaghan Morris. V roce 2004 v Londýně založili společně s architektkou Mary Duggan studio Duggan Morris Architects. Mezi jejich četné realizace patří např. plavecký bazén Alfriston School v Buckinghamshiru, který získal prestižní ocenění RIBA National Award Winner 2015. Mezi neméně zdařilé realizace londýnského studia patří Komunitní centrum Richmond, jež je jedním z 58 projektů zařazených do ceny Civic Trust Awards 2016. Mezi další vysoce ceněné práce ateliéru patří Pavilon ORTUS v Londýně obsahující vzdělávací zázemí i prostor pro výstavy, akce a designovou kavárnu. Tento projekt získal několik významných cen (např. RIBA National Awards Winner 2014, RIBA Regional Awards Winner 2014, AIA Awards Honourable Mention či Civic Trust Awards Winner 2014). Joe Morris je současně stálým členem mnoha poradních orgánů londýnského územního plánování. Působí např. v komisích londýnských čtvrtí Southwark, Lewisham a Hackney. Své zkušenosti uplatňuje také jako porotce architektonických soutěží a ocenění (např. RIBA Awards či Manser Medal). Věnuje se i přednáškové činnosti. Působí jako hostující kritik na řadě škol architektury ve Velké Británii.

Rozhovor s Joem Morrisem připravujeme
na portál www.ceskacenazaarchitekturu.cz.

Představenstvo České komory architektů ustanovilo Akademii České ceny za architekturu (AČCA) z řad významných osobností působících v oboru architektura a v dalších oborech ovlivňujících výsledek činnosti architektů. AČCA je proto z hlediska zastoupení oborů různorodá. Podle statutu má mít minimálně sto členů, v současné době jich je 322. Členství v AČCA vzniká jmenováním představenstvem ČKA. Členy AČCA se stávají pro další ročníky také finalisté ČKA. Akademie je garancí respektu a vysoké prestiže soutěžní přehlídky u jejích partnerů, profesní komunity i široké veřejnosti. Základní role AČCA je role kurátorská a role nominační. Členové Akademie mohou přihlašovat nejen svá díla, ale jejich hlavním úkolem je také aktivně vyhledávat další díla a zajímavé architektonické počiny. Tímto postupem lze zajistit přihlášení většího množství kvalitních děl. Další úlohou AČCA je nominovat a z nominací poté vybírat díla a osoby, kterým by mohla být udělena Cena za výjimečný počin (kromě AČCA tato výjimečná díla a osoby nominuje také Grémium).

Nominace a udělení ocenění za výjimečný počin

Nominace na ocenění za výjimečný počin probíhá na webovém portálu Ceny per rollam. Každý člen AČCA obdržel od Kanceláře ČKA heslo, na jehož základě mu byl umožněn vstup do hlasovací části webového portálu Ceny. Na ocenění může nominovat díla a/nebo osoby bez omezení. Seznam nominovaných je předán Grémiu, které jej doplní o vlastní nominace a předá zpět AČCA k udělení ocenění. Grémium spolu s uveřejněním seznamu nominovaných sdělí, jaký počet ocenění za výjimečný počin bude v daném ročníku udělen. O udělení ocenění za výjimečný počin rozhoduje AČCA hlasováním rovněž per rollam na webovém portálu Přehlídka. Členové AČCA vybírají ze seznamu nominovaných předaného Grémiem. Každý člen AČCA udělí svůj hlas maximálně pěti dílům a/nebo osobám, které by dle jeho názoru měly obdržet ocenění za výjimečný počin. Díla a osoby, které obdrží nejvyšší počet hlasů, získávají ocenění za výjimečný počin. V případě rovnosti hlasů na prvních místech budou tato díla a/nebo osoby členům AČCA předloženy k druhému kolu hlasování.

Jmenný seznam všech 322 členů Akademie České ceny za architekturu a jednací řád viz www.ceskacenaarchitekturu.cz.

Tomáš Bezpalec

Jana Tichá

Jaroslav Zima

Ladislav Kuba

V souvislosti s pořádáním nové soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu jsme se zeptali některých členů Akademie ČCA na otázky týkající se nejen soutěže samotné, ale také na obecnější témata, kterými jsou např. postavení české architektury v zahraničním kontextu či překážky a problémy současné výstavby. Přinášíme text shrnující odpovědi architektů a teoretiků, kteří na dotazy reagovali: Ladislav Kuba, Miroslav Masák, Antonín Novák, Jitka Ressová, Ján Stempel, Jana Tichá, Josef Pleskot, David Vávra, Jaroslav Wertig, Jaroslav Zima, Tomáš Bezpalec a Zdeněk Zavřel.

Co členové Akademie ČCA očekávají od nové soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu

Všichni respondenti novou soutěžní přehlídku vítají a věří, že přinese kvalitní výsledky. Pozitivně vnímají, že Česká komora architektů organizováním soutěže potvrzuje svůj zájem o kvalitu výstavby. Důvěru vkládají do dobře složené nezávislé odborné poroty, stejně tak považují za vhodný systém přihlašování: „Mám rád soutěže, ve kterých je kombinován systém výzvy či nominace s dobrovolným rozhodnutím jedince zúčastnit se. Tento druh soutěží podle mého názoru přináší nejlepší výsledky. Proto očekávám zvýšení kvality přehlídky a získání její vyšší společenské prestiže,“ říká Josef Pleskot.

Někteří doufají, že dojde k popularizaci tématu u širší veřejnosti. „Očekávám příležitost k diskusi o tom, co je vůbec kvalitní architektura, jaké hodnoty ztělesňuje, které z nich jsou trvalejšího rázu a které jsou dobově podmíněné či aktualizované momentální situací. Předpokládám, že cena poskytne podněty jak k sebereflexi oboru, tak i k širší veřejné debatě a propagaci architektury,“ shrnuje Jana Tichá.

Stejně tak i Jaroslav Wertig očekává „bilanční přehlídku jako základ kontinuálního profesního diskurzu, nastavení referenční hladiny pro povědomí úrovně ve stavebnictví a vytvoření komunikačního kanálu mezi odbornou a širší veřejností“.

U jiných panuje určitá skepse, zda se nejedná o akci určenou spíše odborné veřejnosti, která má podnětů a informací dostatek. Tomáš Bezpalec si myslí, že by Cena mohla být „více směřována

k laické veřejnosti, ke sdělení, jak celistvá spolupráce s dobrým architektem může být výhodná především po praktické a ekonomické stránce“.

Miroslav Masák doufá, že „pokud se Česká cena za architekturu neztratí mezi cenami Tý-tý a pro nejlepší fotbalisty roku, tak by mohla zvýšit zájem veřejnosti o náš obor“.

Náročnost a zodpovědnost práce poroty při výběru nejlepší stavby připomněla Jitka Ressorová: „udělení jediné ceny v oboru, který má tak různá měřítka – urbanismus až detail v interiéru – mi přijde velmi obtížné.“

Zdeněk Zavřel se domnívá, že „množství cen není úměrné tomu, co kolem sebe vidíme – raději bych kolem sebe viděl hodně dobré a originální architektury, z níž by se snadno vybíralo – než naopak“.

A například David Vávra nemá očekávání a těší se na překvapení.

Postavení české architektury v zahraničním kontextu

V odpovědích najdeme celou škálu pohledů, od těch neoptimističtějších, které jsou přesvědčeny, že „**postavení české architektury je dobré** a že úroveň našich škol i práce architektů srovnání snesou,“ jak si myslí Miroslav Masák a dodává: „prospělo by ještě větší provázání s děním za hranicemi (včetně účasti v soutěžích)“.

Jako pozitivní snad lze vnímat i odpověď Davida Vávry, který se domnívá, že je svým způsobem postavení architektury „dost dobré. Nikdo o ní nic moc neví, tedy ani negace“.

Dostáváme se i ke skeptičtějším názorům, jako např. od Jána Stempela: „jednotlivé stavby dosahují zahraniční úrovně, ale celková kultura stavění si označení česká architektura nezaslouží.“

Nebo Zdeňka Zavřela, který ale doufá, že se situace zlepší: „postavení architektury je trochu podobné postavení našeho fotbalu – „**premiere league**“ nejsme a jen tak nebudeme... Věřím ale, že výchova dorostu pomůže. Počet našich studentů v zahraničí roste – sbírají zkušenosti, vidí, jak to dělají jiní. To by ve výsledku mohlo vést k postupné změně. Podstatné je ale prostředí, v kterém architektura má vzniknout – tam rychlé změny nečekám. Ale budme trpěliví...“

Antonín Novák má pocit, že za našimi hranicemi se architektuře věnuje vyšší pozornost: „Postavení české architektury v zahraničním kontextu je odpovídající podmínkám, kterými náš stát podporuje vznik kvalitní architektury. Nemůžeme se srovnávat se státy, kde je architektura neod-

myslitelnou součástí kultury země i vzdělání jejich obyvatel.“

Také Jaroslav Wertig upozorňuje na odlišné podmínky v zahraničí: „určitě si uvědomujeme **naprosto jiné investiční náklady tuzemské a „západní“ architektury** (nemluvím o dopravní infrastruktuře, tam je to naopak...). A pak si nelze nevsimnout v Česku obecného rysu, že když je někdo ve svém oboru výjimečný, často mu není dáno svou výjimečnost prodat. Naopak schopnost sebe prezentace méně zdatných zahraničních architektů je často zarážející“.

Celá řada respondentů polemizuje nad samotným termínem „**česká architektura**“. „Je to architektura, která vzniká na území České republiky? Je to architektura, jejíž autoři jsou české národnosti, mají české občanství nebo trvale žijí v České republice?“ ptá se Jana Tichá.

Architekt Ladislav Kuba také pochybuje: „nevím, co je v současné době obsahem pojmu česká architektura. Možná je to dáno tím, že nemůžu zevnitř na věc nahlédnout, ale možná to není patrné ani zvenčí. Myslím, že u nás vzniká stále více kvalitních staveb, ale zřejmě nemají společný jmenovatel, který by je navenek umocnil. To nemusí být nutně špatně, mimochodem, nevím ani, co je současná francouzská nebo německá architektura...“

Jana Tichá je stejného názoru: „česká architektura rozhodně není v zahraničí vnímána jako určitý fenomén, **hemá zřetelnou podobu či „image**, jako má například architektura švýcarská, španělská nebo holandská. Takový kolektivní obraz pak pomáhá v mezinárodním měřítku k lepší viditelnosti jednotlivých projektů i jejich tvůrců. Nevzniká ovšem jako produkt nějaké propagandy (i když ta hraje také svou roli), nýbrž v důsledku vysoké úrovně architektonické kultury v dané zemi a společnosti.“

„Vlastně si otázku týkající se postavení české architektury vůbec nekladu“, říká Josef Pleskot. „Kladu si pouze otázku, **čím máme být právě my** zajímaví a nepřehlédnutelní, abychom do velké kupy mohli přiložit naše stéblo slámy. Řekl bych, že naše kulturní tradice má co nabídnout z hlediska jejího současného nazírání a prožívání.“

Rovněž pro Jitku Ressorovou není tak důležité hledat místo české architektury v zahraničí, ale spíše sledovat, jakou „kvalitu architektura přináší na místo svého vzniku, jak proměňuje – obohacuje své okolí“.

Miroslav Masák

Antonín Novák

Josef Pleskot

Jitka Ressorová

ČESKÁ

CENA

ZA

AR

Co je největším problémem současné české architektury?

Všichni respondenti se shodují, že současnou výstavbu a vznik kvalitní architektury provází mnoho komplikací a bariér. Počínaje „nulovou podporou státu pro vznik kvalitní architektury“, jak říká Antonín Novák.

„Málo osvětlených investorů, vyčerpávající byrokracie, v průměru spotřební společnost,“ tak cítí současný stav David Vávra.

Shrnuje tak v podstatě názory většiny ostatních respondentů. Problém architektury je v „nedostatku kvalitních investorů a v nekompetentnosti úřadů“, souzní Ján Stempel i Zdeněk Zavřel: „inteligentních a slušných klientů je jako šafránu...!“ Doporučuje proto výrazněji oceňovat vynikající klienty.

Také Miroslav Masák považuje za problém „intelekt a energii těch, kteří stavby plánují a platí. Ale především náladu společnosti – proto bych rád připomněl (tentokrát dohledatelný) výrok Ferdinanda Peroutky, že rozhodující politika není tvořena politiky, ale dobrým nebo špatným stavem národa. Tedy i námi“.

Ladislav Kuba spatřuje komplikace v „hypertrofované legislativě“.

Respondenti jsou přesvědčeni, že úroveň architektury souvisí s úrovní společnosti, její náladou a životním slohem: „Mám za to, že největší problém české architektury spočívá v nevyšší úrovni kultury každodenního života v České republice, od jídla přes odívání a bydlení až po kvalitu veřejného prostoru. Tam, kde je dlouhodobě kultivována každodennost (a odpovídajícím způsobem i svátečnost), tam se zcela samozřejmě kultivuje i architektura, a to i v těch nejobyčejnějších a nejmenších úlohách,“ myslí si Jana Tichá.

Stejně jako ona i Jitka Ressoová se domnívá, že architektura odráží fungování společnosti: „Nekonceptnost, často absentující společenská odpovědnost, arogance ke svému okolí, nepřejícnost, nekompetentnost úředníků, zadávání veřejných zakázek kamarádům a často chybějící odvaha jsou neduhy, které ovlivňují jak společnost, ze které vychází investoři, tak následně i samotnou architektonickou tvorbu.“

Někteří respondenti se domnívají, že dobré architektury je žalostně málo. „Prostředí je zamořováno něčím, o čem se laická veřejnost domnívá, že je to architektura. Přitom to ale architektura není.“

Touto produkcí se nastavuje vnímání a úroveň obvyklé „konzumní“ české architektury,“ konstatuje Jaroslav Zima.

Rovněž Tomáš Bezpalec si myslí, že „architektury nevzniká mnoho. Drtivá většina realizovaných staveb má daleko i k pouhé stavební kultuře. Stavby nejsou dobře navrženy, mají zbytečně vysoké pořizovací a provozní náklady a nevalnou estetickou úroveň. Lidé věří mýtu, že architektura je záležitost především vzhledová, ti osvětlenější, že kulturní“.

Ján Stempel

„Podařené pokusy o vznik kvalitní architektury jsou zatím určeny spíše kroužku zasvěcenců a pohled na architekturu se ve společnosti mění jen velmi pomalu (na můj vkus). Společnost se mezitím raduje ze zelené k úsporám, z plynových kotlíků, bezúdržbových plastových oken a ve veřejnoprávní televizi zírání na taneční soutěže, kurzy vaření a návody, jak si udělat věci sám. Stavbu tohoto společenského vědění odpovídá i úroveň většiny volené politické reprezentace a jejího pohledu na potřebu kvalitní současné architektury,“ uzavírá svou úvahu Jaroslav Zima.

David Vávra

S jeho myšlenkami by se lehce mohl ztotožnit Jaroslav Wertig: „nástroje zadávání práce architektům nejsou komfortní pro zadavatele (soutěže jsou často oprávněně chápány jako komplikace a riziko) a nekompatibilní s ostatní legislativou. Dobrá architektura tak vzniká spíše než jako výsledek dobrého nastavení procesů a podmínek ve společnosti tomuto systému navzdory. Často za osobních obětí architektů, jejich rezignací na obchodní stránku věci apod. Dobrá architektura je pak jakýmsi nedělním pokojíčkem, ale nikoliv každodenní českou realitou.“

Jaroslav Wertig

Problémem architektury je podle Jaroslava Wertiga také „okrajovost, výlučnost. Stavebních povolení autorizovaných architektem je jen minimální zlomek z celkové stavební produkce. Ve volné soutěži, kde je rozhodujícím kritériem cena, je řešení bez architekta vždy optimálnější.“

Zdeněk Zavřel

Také Jaroslav Zima si myslí, že „většina stavební produkce včetně plánování sídel a jejich infrastruktury vzniká bez účasti architektů“.

Zdeněk Zavřel považuje za problém české architektury „provinciální ambice namísto seriózní práce a chybějící konzistentní a inspirující prostředí“.

Josef Pleskot ovšem hledá odpověď jinde: „největším problémem je asi to, co je předmětem zkoumání otázky. To, jak se autenticky zmocnit naší žité reality a jak ji věrohodně architektonicky interpretovat.“

Připravila Markéta Pražanová

Držitel Pritzkerovy ceny 2016 Alejandro Aravena – Quinta Monroy Housing, 2004, Iquique, Chile. Architekt bojující dlouhodobě za kvalitu života sociálně slabších obyvatel navrhl řadové domy pro stovku rodin. Státem dotované domy si jejich uživatelé mohou dostavovat a upravovat. Foto Cristóbal Palma.

VEŘEJNOST SE MUSÍ UČIT VNÍMAT KVALITU V ARCHITEKTUŘE

doc. Ing. arch. Irena Fialová
(* 1961)

Po studiích na FA ČVUT a École d'Architecture Genève pracovala na ÚHA města Prahy. Po roce 1989 spolupracovala s ateliérem KAMA a D.A. Studiem (D3A). Je členkou ČKA, od roku 1994 působila jako pedagog na FUA TUL v Liberci, od roku 2006 přednáší teorii a tendence urbanismu na Fakultě architektury ČVUT, kde je od roku 2014 proděkanou pro vědu, výzkum a uměleckou činnost. Jako první zástupce České republiky se stala v roce 2009 členkou mezinárodní poroty Ceny Evropské unie za současnou architekturu – Mies van der Rohe Award. V roce 1992 spoluzaložila nakladatelství Zlatý řez, je autorkou knih Zlatý Anděl: Jean Nouvel v Praze a Tančící dům. Společně s Janou Tichou je spoluautorkou průvodce po současné architektuře Prahy PRG 2021: Současná architektura a knih Martin Rajniš: Přirozená architektura a D3A: Živá architektura.

Téměř pět set architektů přihlásilo v dubnu své realizace do nové soutěžní přehlídky organizované Českou komorou architektů nazvané Česká cena za architekturu (ČCA). V Čechách existuje paralelně několik cen, v nichž jsou posuzovány současné stavby nebo architekti. V čem spatřuješ přínos nové soutěže?

Česká cena za architekturu, vyhlašovaná Českou komorou architektů, tedy profesní organizací, má podle mého názoru úplně jinou pozici než soutěže organizované spolky či jinými subjekty. Oproti jiným cenám není jen jakousi kulturní nadstavbou, ale je jednou z garancí kvality výkonu naší profese. Dostává se tím na úroveň takových přehlídek, jako je třeba ocenění britských architektů RIBA Awards či francouzské Prix de l'Équerre d'Argent, které mají vysokou prestiž.

Proč by měli mít architekti zájem se přihlašovat do České ceny za architekturu?

Některí se tím mohou ve společnosti nebo na trhu zviditelnit. Domnívám se však, že většina to vnímá i jako určitou povinnost vůči své profesi, a tedy společnosti. Architekti hrají ve společnosti svou nezastupitelnou roli, pečují o kvalitu vystavěného prostředí a to je třeba všemi způsoby připomínat. Veřejnost se musí učit vnímat kvalitu v architektuře, a proto nestačí jen vykonávat svou profesi, jak nejlépe umím, ale je nutné ji také všemi možnými způsoby podporovat a etablovat tak její vážnost.

O vzniku nové soutěže se mluvilo mnoho let. V roce 2010 se začaly vyvíjet soutěžní podmínky, u jejichž základů jsi stála i ty. Nyní jsi členkou Akademie ČCA. Co je při nastavování pravidel důležité a co vede k úspěchu soutěže?

Domnívám se, že dobrá profesní přehlídka architektonických realizací by měla být otevřena všem. Každý architekt by měl mít možnost přihlásit své dílo, i autoři a začínající architekti, o jejichž dílech jen málokdo ví. Současně musí existovat způsob, jak může díla přihlásit nebo nominovat někdo jiný, třeba Akademie ČCA. Existuje totiž nemálo architektů, kteří přihlášku z různých důvodů nevyplní. Autoři těchto projektů musí s přihlášením samozřejmě souhlasit, nelze nikoho k účasti nutit. Jako členové Komory by však soutěž měli podporovat, své námítky mohli včas vyjádřit a prodiskutovat.

Jak by mělo vypadat složení poroty?

Kvalita poroty je pro kvalitu soutěže a jejich výsledků zásadní. Důležitá je profesní zkušenost jejich porotců, jejich nepodjatost, generační, názorová a regionální různost.

Je důležitá přítomnost žen v porotě?

Ano, samozřejmě, naše společnost je z více než 50 % tvořena ženami. Český architektonický svět je bohužel stále ještě tvořen z 90 % muži, kteří se z důvodu své většiny a historie architektury domnívají, že jejich názory a vnímání jsou „objektivní“. Nikdy se však svým domem či městem neprošli v kůži ženy, neznají ženské pocity a prožitky, a považují je proto za výmysl. Projevuje se to například při diskusích o kvalitě veřejného prostoru, roli dopravy nebo otázky bezpečnosti. Pokud je však žen méně než 25–30 %, přizpůsobí se a k žádnému obohacení úhlů pohledu nedojde.

V čem je přínosný pohled zahraničních porotců?

Architekti ze zahraničí vidí naši práci a stavby jinými očima než my, dokážou lépe vyzdvihnout, co je jedinečné a co je jen kopií nějakého známého modelu, který u nás pouze ještě nikdo nezná. Bude velmi zajímavé porovnat názor mezinárodní poroty Ceny s názorem Akademie České ceny za architekturu, která má možnost udělit svou Cenu za výjimečný počin. Možná budou výsledky ukazovat dva úplně rozdílné světy architektury.

Najde se v České republice každoročně pro přehlídku dostatečné množství kvalitních staveb?

Nevím, kvalita produkce může být v různých ročních kolísavá. Porota má však možnost neudělit první cenu a tím tuto skutečnost reflektovat. Pro propagaci architektury a naší profese je ovšem nutné, aby se dobré stavby oceňovaly každý rok. Jen tak nebudou lidé na architektonická témata zapomínat.

Jak by mělo probíhat posuzování děl?

Posuzování při přehlídkách vždy probíhá v několika kolech, vylučovacích a výběrových, doprovázených méně či více vášnivými diskusemi členů poroty. Významnou roli hrají u přehlídek organizátoři, kteří jsou nositeli zkušenosti z průběhu jednotlivých ročníků a mohou porotě tuto zkušenost zprostředkovat. Je velmi důležité, aby porota osobně navštívila stavby, které postoupí do finále. Celá řada baráků vypadá fantasticky na fotkách, na panelu, ale v reálu nejsou dobré. A naopak jiné domy se nedají přesvědčivě nafotit, a přitom jsou výjimečné.

V čem je soutěžní přehlídka přínosná laikům?

Kulturně je vychovává, aby se naučili odlišit kvalitní a nekvalitní architekturu, aby rozuměli době, ve které žijí, a naučili se rozpoznat a ocenit určité hodnoty, které tím pádem budou vyžadovat a odměňovat. Kéž by to bylo takto jednoduché! Ale i u nás už si v posledních letech ti nejúspěšnější začali uvědomovat, že si nemohou dovolit postavit si hloupé domy nebo v nich bydlet: byli by za hlupáky. Vínům, jídlu a designu už rozumí kdekdo, brzy snad porozumí i kvalitě architektury, krajiny a města.

Od roku 1996 do roku 2012 jsi fungovala jako jeden z nezávislých expertů nejprestižnější evropské soutěže Mies van der Rohe Award – Ceny Evropské unie za současnou architekturu. Jak probíhaly nominace staveb?

Mies van der Rohe Award je udělována bienálně už od roku 1988 a v roce 2000 se stala oficiální Cenou Evropské unie za současnou architekturu. Stavby do ní nominují jak profesní organizace a další odborné architektonické instituce, které jsou členem ACE, tak i množství nezávislých expertů, osobně vybraných nadací Mies van der Rohe v Barceloně. Nominace institucí jsou totiž vždy kompromisem, jsou schvalovány kolektivně – u nás je schvaluje představenstvo Komory, zatímco experti si mohou dovolit nominovat jakékoliv, třeba i extrémní dílo, a tím se mezi nominace dostane opravdu zajímavý a různorodý vzorek evropských staveb.

V roce 2009 jsi byla členkou poroty Mies van der Rohe Award. Jak porotování probíhalo?

Členy poroty, v níž jsem zasedala, byli nejen praktikující architekti, ale také teoretici z oboru. Považuji to za velmi prospěšné. Praktikující architekt má tendenci prosazovat své hodnoty a způsob tvorby, zatímco teoretik zná způsobů bezpočet, a sleduje tedy jiné věci. Nachází, co možná architekti ani nevidí. Hledá autentičnost. Mnohdy proto poukáže na průlomové stavby, které praktikující architekt odmítne, protože jsou od jeho vlastního názoru příliš odlišné. Samozřejmostí bylo zastoupení žen v porotě, měla jsem tu čest spolupracovat se španělskou architektkou Carme Pinós.

Lze vysledovat rozdíly v architektuře jednotlivých zemí Evropy?

Ano, architektonická tvorba je kupodivu stále ještě poměrně lokální a hodnocení toho, co je v ní důležité, je v jednotlivých zemích odlišné. Při posuzování více než 350 staveb se ukázalo, jak je Evropa různorodá. Podle tvorby se dá rozlišit na severní, jižní a střední. Klimatické podmínky, charakter a kvalita světla, úhel slunečních paprsků apod. jsou zřejmě pro architekturu – její vývoj i vnímání – podstatnější než politické podmínky. Jižní země nevyhledávají technologickou nebo dispoziční rafinovanost stavby. Preferují silnou formu, emoce, kontrast světla a stínu, kvalitu vztahu mezi interiérem a exteriérem. Severní země oceňují především logiku, koncept, racionalitu provozy a bohatost vnitřního prostředí. Česká architektura patří nejen geograficky, ale i svým klimatem do střední Evropy a mě překvapilo, jak je v mnoha ohledech, přes vnější odlišnosti, podobná francouzské. U obou se objevuje podobný mix emocijality, racionality, efektivity a funkčnosti.

Jaké je postavení české architektury v zemích bývalého východního bloku?

Ze všech zemí střední Evropy a zároveň bývalého východního bloku se mi zdá, že jsme vůči čemu-

ČESKÁ

CENA

ZA

Členové komory architektů ATA Europe v Miláně. Foto archiv Ireny Fialové

Městský projekt Porta Nuova, Miláno. Foto archiv Ireny Fialové

ARCHITEKTURU

2016

koliv „cizímu“ nejzavřenější. Ve Slovinsku, Chorvatsku či Maďarsku existuje od revoluce mnohem větší otevřenost cizím názorům a zkušenostem. Vznikají tam ve větší míře mezinárodní kanceláře, multikulturní týmy. Nám se z našeho pékného dolíčku nikam moc nechce, domníváme se, že všechno sami víme nejlíp, že nás nikdo cizí nebude poučovat. V roce 2009 jsme například měli pocit, že jsme za Českou republiku nominovali do Mies van der Rohe Award opravdu výjimečná díla, ale v mezinárodním měřítku se ukázalo, že byla průměrná. Mladí architekti ale už studují i pracují v zahraničí a jejich postoj je jiný: jsou Čechy a současně Evropany. Myslím, že máme kvalitní architektky, a naše základna roste.

Vzpomínám si na tvoji zmínku o tom, že problém nomínovaných českých staveb spočíval v jejich ne příliš srozumitelné prezentaci.

Tehdy se skutečně mezi nominacemi objevily české stavby, které byly představeny krásnou, avšak nepřiliš srozumitelnou prezentací na panelech. Pokud porotce stavbě neporozumí, nemůže ji nechat postoupit do dalšího kola. A to se tehdy stalo: i přes mou snahu česká díla interpretovat mi ostatní členové poroty nakonec řekli, že kvality stavby, o kterých mluvím, na panelech prostě nevidí. Slovinci a Chorvati na rozdíl od nás velmi srozumitelně prezentovali i koncept svých staveb, využívali k tomu diagramy a schémata. Jejich projektům porota rozuměla mnohem lépe.

Vyučuje se na FA ČVUT předmět, v němž by se studenti seznámili s tím, jak prezentovat své práce, jak komunikovat s klienty, úřady a veřejností?

Studenti se to učí v každém ateliéru i v některých předmětech. Účastní se občas i setkání s občany nebo veřejných projednávání. Na fakultě máme od letošního roku nový předmět Koncept a interpretace, ve kterém se učí, jak zpracovat marketingovou strategii, napsat článek, připravit grafickou prezentaci, poster, portfolio atd. Při mých hodinách musí být každý, jako součást malého týmu, schopen před 50–100 lidmi představit a vysvětlit s mikrofonem v ruce zadaný problém, na kterém 6–10 týdnů pracoval, včetně postupu svého uvažování a variant řešení. Vtěsnat se do několika málo minut je nutí rozlišit, co je podstatné. Dostanou zpětnou vazbu od pedagogů i spolužáků a verbální a vizuální prezentaci následně písemně dopracují do seminární práce.

Nepomohlo by začlenit téma prezentací do celoživotního vzdělávání architektů?

Určitě, nemyslím tím ale, že bychom měli zkušené architektky zkoušet z toho, jak prezentují své práce. Spíš by se mohli naučit chápat jiné způsoby tvorby a myšlení svých kolegů, uvědomovat si vývoj profese, jejich proměňujících se možností a omezení. Sama se již několik let jako host zúčastňuji vzdělávacích programů v rámci European Chapter AIA, kam jezdí i naši řádní čle-

nové AIA: Petr Franta, Tomáš Bitnar a Jaro Šafer. Dvakrát ročně navštívíme některé evropské město – Londýn, Paříž, Barcelonu, Miláno, Düsseldorf atd. – a vyslechneme si přednášky zástupců města, úřadů rozvoje, architektů, navštívíme nové stavby a staveniště, seznámíme se s nejnovějšími technologiemi a produkty. Jsou to vždy zajímavé a intenzivní, i když velmi namáhavé tři dny. ČKA podobné akce celoživotního vzdělávání nenabízí.

Co si myslíš o architektonických soutěžích? Vedou soutěže o návrh ke kvalitní architektuře?

Myslím, že neznáme lepší způsob, jak vytvářet kvalitní architekturu v demokratické společnosti. Zadavatel dostává velké množství názorů, o kterých je nucen s ostatními členy poroty a posléze i veřejností diskutovat. Za žádných jiných okolností by se nedopracoval k tolika variantám možného řešení svého problému, neporozuměl souvislostem do takové hloubky. Jsem zastánce dvoukolových soutěží. První kolo slouží k tomu, aby si všichni ujasnili, jakým směrem se bude zadání vyvíjet.

Máš pocit, že se lidé nejsou schopni na přesném zadání soutěže domluvit dopředu?

Češi se obecně nejsou schopni na čemkoliv domluvit. Nedůvěřujeme si, stále ještě potřebujeme vnějšího nepřítele nebo povodně, abychom se semkli. Ve vyspělých demokraciích, jako je Holandsko, Velká Británie, Skandinávie, mají staleté tradice domlouvání se. Respektují odlišný názor, umí kriticky myslet, věcně argumentovat, přemýšlí o věci z různých úhlů a v souvislostech. Pečují o čistotu a transparentnost procesů, o kontinuitu znalostí a dovedností, o finanční realizovatelnost. Je zajímavé pozorovat, jak vychovávají děti k poctivosti, slušnosti, zodpovědnosti a samostatnosti. Je běžné, že je v 17 až 18 letech vypustí do světa. U nás se kulturu mezilidského soužití a vyjednávání snažíme nahradit restrikcí: zákony, kontrolou a byrokracií. Když spolu nesouhlasíme, tak se začneme obviňovat a hádat místo toho, abychom si sedli a začali spolu v klidu vyjednávat. Žádný nově zvolený politik nepokračuje v díle svého předchůdce a naše města i naše profese tím neuvěřitelně trpí.

Jak bys popsala roli architekta ve společnosti?

Role architekta je podobně jako role lékaře službou, a to klientovi i společnosti současně. Jsme architektky souladu mezi mnoha složitými soukromými a veřejnými zájmy. Někomu vyhovuje, že architekturu tvoří jako umělecké dílo tak, jak se to po staletí dělalo. Jiný ji tvoří racionálně, skoro až vědecky – jako si práci architektka představovali funkcionalisté. Další vidí svou práci v poloze režiséra, manažera nebo facilitátora. Domnívám se, že současná společnost je tak rychlá, dynamická a různorodá, že bychom jako architekti měli být schopni přecházet z jedné role do druhé tak, jak to konkrétní situace vyžaduje. A ruku v ruce s tím

respektovat, že každý z nás je v něčem lepší nebo jiný než ten druhý.

Vždy se ale najdou lidé i architekti, kteří neradi vystupují ze svých rolí a nedělají kompromisy.

Doufám, že nekompromisní architekti, vyvolávající konflikty, už budou brzy patřit do minulého století. Věřím, že směřujeme od soupeření ke spolupráci, alespoň v Evropě. Věřím, že je možné a nutné udržovat profesní čest a slušnost chování i ve složité situaci a depresivní době. Že je to dokonce jedním z našich společenských úkolů. Naše tvorba je nadčasová, naše profese je stará, to nám dává sílu, kterou mnohé jiné profese nemají. Neměli bychom svou energii plynout šarvatkami, ani je vyvolávat, ani na ně odpovídat.

Pomáhá ke kvalitě architektury participace?

Participace patří mezi důležité demokratické procesy, kterými společnost dozrává. Musí se s ní ale zacházet úměrně zralosti společnosti. Smysluplně participaci používá třeba letošní držitel Pritzkerovy ceny, chilský architekt Alejandro Aravena. V určité fázi projektu mu slouží k ověření návrhu, zda není v rozporu se zájmy a názory lidí. Neočekává, že mu participace problém samotný vyřeší. Problém může vyřešit jedině odborník, který rozumí jeho složitosti a souvislostem a umí navrhnout různé varianty řešení. Důležité je, aby každá z variant byla kvalitní, a veřejnost nebo zadavatel si z nich nevybírali části, ale celky. Když je participace špatně nastavená, může kvalitě architektury, a tedy i participující veřejnosti uškodit.

Jsi spoluzakladatelkou nakladatelství Zlatý řez, které se specializuje na odborné architektonické publikace a vydávání stejnojmenného časopisu. Zlatý řez teď prochází zajímavou etapou.

Zlatý řez se vždy snažil být časopisem o kráse v architektuře a umění. Zaměřovali jsme se na teorii i praxi, přinášeli příklady inspirativních textů a realizací ze zahraničí, a díky dvojjazyčnosti představovali českou architekturu zahraničí. Všichni lidé, kteří stáli u jeho zrodu – Roman Koucký, Michal Kohout, Luboš Pata, Jana Tichá i já – teď ale pracují na Fakultě architektury ČVUT. Poslední roky se proto pokoušíme Zlatý řez propojit s akademickým světem. Věnujeme se tedy tématům, která jím hýbají: udržitelností, krajinou, městem, mobilitou, poučením z modernity atd. Trochu ale váháme, zda je to správná cesta. Jsme totiž stále přesvědčeni, že krása a umění v teorii i praxi jsou důležité, avšak akademická věda a výzkum s nimi nepočítají. Zlatý řez je tedy jako vždy neustále ve vývoji, je prostředkem i nástrojem, kterým architekturu osaháváme, pojmenováváme, interpretujeme a komunikujeme.

Opakovaně přivážíte do České republiky výstavu Mies van der Rohe Award. Kromě toho jste spolu s Martinem Rajnišem a Janou

Tichou připravili expozici Natural Architecture pro pavilon České a Slovenské republiky na 12. mezinárodní výstavě architektury Bienále v Benátkách v roce 2010. Architekturu tak přibližujete nejen odborné veřejnosti, ale i laikům. V čem je rozdílnost přístupu při prezentaci laikům a odborníkům?

Jakákoliv prezentace pro laiky musí být zábava. Zážitek. A v tom je Martin Rajniš geniální. Jeho pavilony, které dělá od 80. let, a jeho nápady jsou fantastické. Ta hravost, radost, krása! Pavilon měl tehdy neuvěřitelný úspěch a všechny doprovodné věci a programy též. Benátčané možná dodnes vzpomínají na tu partu, co jim každý den zabrala svými stoly celé náměstí a povečeřela guláš z velkého hrnce. Zpočátku nás potichu pozorovali, postupně si k nám někteří ale sedli a ochutnávali. Jsem Martinovi velice vděčná za to, že jsme se projektu a Bienále účastnili a tuhle nádhernou lidskou zkušenost společně zažili.

Na FA ČVUT přednášíš teorii urbanismu a s doktorandý se věnuješ také výzkumu proměny Prahy po roce 1990. Jak bys shrnula vývoj metropole za posledních 25 let?

V prvním desetiletí po revoluci bylo patrné jasné směřování, ideály, vize, a výsledky tomu odpovídaly. Ve vývoji Prahy v posledních deseti letech vidím bohužel velký propad. Soustavný politický zájem a tomu adekvátní systematická odborná péče o město tragicky chybí. Veřejný prostor malých měst se v posledních letech zkvalitňuje, ale kolik známe nových pražských bulvárů, parků a náměstí? Připravujeme město na vstup nových technologií? Řešíme nějak koncepčně parkování? Téměř 40 % veřejných prostranství Starého Města ještě pořád zabírají parkující auta! To už nikde v civilizované Evropě nevidíte! V posledních deseti letech bohužel stagnuje i kvalita architektury, a to nejen kvůli krizi: ekonomický svět požírá kulturní svět. Samozřejmě existuje spousta drobných kvalitních počínů, nedokážu ale jmenovat jedinou veřejnou stavbu v Praze realizovanou v posledních pěti letech, která by nastavila laťku soukromým stavebníkům, na niž bychom mohli být hrdi a chlubit se s ní před světem. Pokud se v soutěžní přehlídce objeví taková kvalitní veřejná stavba, určitě by měla dostat nějakou mimořádnou cenu.

Markéta Pražanová

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2016

CE·ZA·AR nie je akademickým ocenením. Cieľom ceny je prezentovať tvorbu autorizovaných architektov navonok. Voči verejnosti, a teda aj voči potenciálnym investorom. Ukázať, akým spôsobom môže architekt vytvoriť optimálny návrh, propagovať dobré riešenia a vzdelávať širokú verejnosť o postavení a poslaní architektov v spoločnosti. Práve tomuto cieľu sú prispôsobené nástroje prezentácie nielen nominovaných a ocenených, ale aj prihlásených diel.

Okrem svojho štandardného poslania dúfame, že tento ročník vytvorí priestor na poobhliadnutie a bilanciu toho, čo sa za existenciu Ceny udialo na slovenskej architektonickej scéne. Bilancia 15 rokov existencie Ceny za architektúru Slovenskej komory architektov CE·ZA·AR má viacero možných polôh. Tá, ktorá sa ponúka byť najlogickejšou – bilancia architektonickej tvorby cez prizmu nominovaných a ocenených diel, je práve tou najťažšou. O tejto výzve mne neprináleží polemizovať. Na krátky čas sme sa v tíme, ktorý sa okolo Ceny vytvoril, zaoberali otázkou osobitného ocenenia jedného diela práve v rámci koncepcie jubilejného ročníka. Napokon sme na túto zložitú úlohu rezignovali. Ako povedal jeden pán architekt, ktorého si veľmi vážim, najlepšími sa javia byť tie diela, ktoré obstoja aj po preverení v čase. Tie by však mali mať také atribúty kvality, že ich zbanalizovanie do ocenenia v programe, kde nie je ani len priestor na ich vysvetlenie, im nepristane.

Preto sme sa rozhodli, že sa pri bilancovaní budeme venovať Cene ako takej a paradoxne, nie tomu najdôležitejšiemu: architektonickým dielam, ktoré prezentuje.

Stručná genéza Ceny

V roku 2002 vznikol CE·ZA·AR ako výsledok príležitosti (televízia, sponzor, agentúra) a vôle (predstavenstvo Slovenskej komory architektov – SKA), priniesť do televízneho vysielania edukačno-estrádny program, ktorý by zábavnou formou priblížil širokej verejnosti súčasnú architektonickú tvorbu.

Po oslovení Spolku architektov Slovenska, ktorý nemal záujem prezentovať svoju tradičnú a historicky etablovanú Cenu Dušana Jurkoviča takýmto spôsobom, sa SKA rozhodla realizovať jednu zo svojich úloh: popularizácia architektúry práve prostredníctvom Ceny za architektúru. Zaujímavým dokumentom doby je skutočnosť, že v roku 2002 nebola hodnotená kategória Rodinných domov. Dôvodom bol nedostatočný počet prihlásených diel. Táto situácia sa už v prípade rodinných domov nikdy nezopakovala a do súčasnosti sa jedná o jednu z najpočetnejších kategórií.

Po estrádnych začiatkoch sa v roku 2005 televízia z projektu čiastočne stiahla a ten získal introvertnejšiu podobu. Aj keď poslanie Ceny –

prezentovať tvorbu architektov širokej verejnosti – sa nezmenilo, primárna orientácia ako aj komunikačné prostriedky, ktoré Cena v tomto období používa, sú zamerané na architektov. Slávnostné odovzdávanie cien, ale aj celoročné vernisáže putovných výstav sa diali v divadlách a galériách. Samotný galavečer bol sprevádzaný divadelným predstavením, ktorého cieľovou skupinou sú architekti. Ide o sviatok architektov najmä pre nich – záznam vysielala televízia so značným časovým posunom na kultúrnom kanále (STV2) v neskorých večerných hodinách. V tomto období sa cena profilovala najmä ako kultúrne podujatie dovnútra obce. Išlo o akýsi každoročný „sviatok“ profesie, kde po ocenení najlepších odborných výkonov nasledovalo divadelné predstavenie pre hostí a spoločenský večer. Toto obdobie kladlo z hľadiska obsahu a formy prezentácie najmenšie nároky na kompromisy. Na druhej strane, Cena samotná ešte stále oscilovala na periférii záujmu verejnosti a masmédií a bola vnímaná ako kvalitné, ale primárne interné profesné odmeňovanie vynikajúcich výkonov bez potreby veľkých presahov.

V roku 2010 sa predstavenstvo rozhodlo, že medializácia Ceny aj tvorby, ktorú Cena prezentovala, plne nevyužívala jej potenciál. Víťazná agentúra prišla opäť s návrhom programu galavečera, ktorý bol divácky zaujímavejší. Hlavnou koncepciou slávnostného odovzdávania, ktoré bolo ešte stále kľúčovým komunikačným momentom Ceny, sa stalo striedanie hudobných čísiel s odovzdávaním cien v jednotlivých kategóriách. Svojim spôsobom bolo toto obdobie akýmsi kompromisom predchádzajúcich prístupov. Hudobná produkcia, ktorá bola súčasťou programu bola kultivovaná a žánrovo bližšia architektonickej profesii. Na druhej strane sa zaviedol inštitút Ceny verejnosti, partnerstvo s denníkom a intenzívnejšia orientácia na širokú verejnosť. V tomto období sa postupne prešlo k priamemu prenosu zo slávnostného odovzdávania cien a počet prihlásených diel prvýkrát prekročil hranicu 70.

Poslednú výraznú koncepčnú zmenu zaznamenala Cena v roku 2013. Predstavenstvo komory dospelo k záveru, že Cena je mediálne dosť etablovaná na to, aby bolo možné opustiť koncept galavečera s hudobnou produkciou a oslovilo na spoluprácu renomovaného režiséra Petra Nunéza. Jeho revolučný koncept – zmeniť celé odovzdávanie cien a prezentáciu nominácií v rámci galavečera na dokumentárny film bez eventu – sa nakoniec pretransformoval do súčasnej podoby Ceny – kombinácie galavečera s krátkymi dokumentárnymi filmami. V súčasnosti sa z hľadiska nominácií práve tieto dokumenty považujú za ťažiskové. Zmenu konceptu podčiarkla zmena vo výraze komunikácie Ceny – prvýkrát sa spojila s grafickým vizuálom od renomovanej grafičky Lubice Segečovej.

Kde je CE·ZA·AR dnes?

Ak sa však vrátíme späť k samotnému jubilejnému ročníku, budete sa môcť v ňom stretávať

Tlačová konferencia CE-ZA-AR 2015

2016

s novým vizuálom od Ľubice Segečovej, ktorý zvyrazňuje práve výročie. Vážnosť tejto edície podčiarkuje aj erudovaná medzinárodná porota. Okrem Lukáša Kordíka, Štefana Moravčíka, Antonína Nováka a Romana Rutkowského, ktorí pôsobili v porote už v predchádzajúcom roku, v aktuálnom ročníku v nej budú pôsobiť aj známy rakúsky architekt Juri Troy (Viedeň), renomovaný český architekt a pedagóg Jan Šépka (ČR) a v neposlednom rade, medzinárodne uznávaná výtvarníčka a pedagogička Ilona Németh (Bratislava). Architekti a krajinní architekti (členovia Slovenskej komory architektov) mali možnosť do konca apríla prihlásiť svoje diela zrealizované za posledné dva roky. Opäť sa diela budú hodnotiť v šiestich kategóriách: rodinné domy, bytové domy, občianske a priemyselné budovy, exteriér, interiér a novinkou je zmena jedinej netypologickej kategórie „rekonštrukcia a obnova budov“ na „obnova a prestavba“. Cieľom tejto zmeny bolo reagovať na skutočnosť, že v súčasnosti popri obnove pamiatok sa stále častejšie stretávame s transformáciou, konverziou, dostavbou alebo prestavbou rôznych budov, vrátane parkov resp. verejných priestorov.

Pri mediálnej kampani bude aj tento rok dôraz kladený na prezentáciu súboru nominácií. Tie sa okrem odbornej tlače už tretíkrát objavia v spolupráci s RTVS na Dvojke pod názvom „Týždeň súčasnej slovenskej architektúry“. Vysielanie týchto krátkych dokumentárnych filmov venovaných jednotlivým kategóriám budú sprevádzať medailóny nominovaných diel v Hospodárskych novinách (HN) a na portáli HN www.hnonline.sk, kde prebehne hlasovanie o Cene verejnosti. Aj tento rok sa tešíme na samostatnú prílohu HN, ktorá pod názvom „Prečo nie?!“ so zameraním na architektúru vyjde koncom septembra a poskytne nomináciám a ich autorom ďalší zaujímavý priestor. Vyvrcholením všetkých aktivít bude galavečer spojený s vyhlásením a slávnostným odovzdávaním cien, odvysielaný v priamom prenose 6. októbra na Dvojke.

I keď máme na Slovensku ceny s oveľa dlhšou tradíciou, som presvedčená, že posledných 15 intenzívnych rokov zmien môže predstaviť zaujímavý škálu prístupov, názorov, trendov,

vítazstiev a prehier. Určite budú oblasti, v ktorých s radosťou predstavíme úspechy, ako napríklad progres v celkovej úrovni prihlásených diel, rozsah ich mediálnej prezentácie, záujem verejnosti, počet prihlásených diel a pod. Rovnako však treba priznať, že aj CE-ZA-AR ako dokument o „produkcii“ architektonickej scény za toto obdobie dokladá oblasti, v ktorých zmeny nenastávajú tak rýchlo, ako by bolo želateľné: súťaže návrhov, ktoré by prinášali zaujímavé a inovatívne riešenia vo verejných priestoroch, resp. pri ktorých by vznikali výnimočné diela ako výsledok verejného obstarávania, ešte stále nie sú prítomné v miere, ktorá by adekvátne reflektovala význam týchto budov a priestorov pre ľudí, ktorým majú slúžiť. Vlajkové stavby ministerstiev, mnohých miest a obcí, nemocnice a klientské centrá, sociálne byty, ktoré sú v zahraničí určujúce pre trendy v architektúre, ešte stále sú príliš často obstarávané aukciami na báze najnižšej ceny. Aj preto sa predstavenstvo Slovenskej komory architektov rozhodlo opätovne deň po slávnostnom odovzdávaním cien zorganizovať už druhý ročník konferencie CE-ZA-AR práve na tému architektonických súťaží so zameraním na spoluprácu s mestami, obcami a inými verejnými obstarávateľmi.

Všetky prihlásené diela budú počas celého roka prezentované širokej verejnosti v rámci výstav a vernisáží v šiestich regiónoch Slovenska.

XV. CENA ZA ARCHITEKTURU 2016
CENA ZA ARCHITEKTURU 2016
CENA ZA ARCHITEKTURU 2016

Niekoľko faktov na záver

- od roku 2002 bolo do dnešného dňa prihlásených bez mála 1000 diel,
- ako jediná architektonická cena na Slovensku má v sedemčlennej porote jedného člena „nearchitekta“,
- v porote sa vystriedalo množstvo popredných zahraničných aj slovenských architektov a odborníkov, i. a. prof. Jiří Lábus (Praha), prof. Alena Šrámková (Praha), prof. Jiří Suchomel (Liberec), Osamu Okamura (Praha), Roman Brychta (Praha), Aleš Burian (Brno), Antonín Novák (Brno), Umberto Napolitano (Paríž), John Bosch (Amsterdam), Pavol Paňák (Bratislava), Anton Hykisch (spisovateľ, Bratislava), prof. Peter Čanecký (scénograf, Bratislava) et. alt.

Oľga Miháliková
Slovenská komora architektov

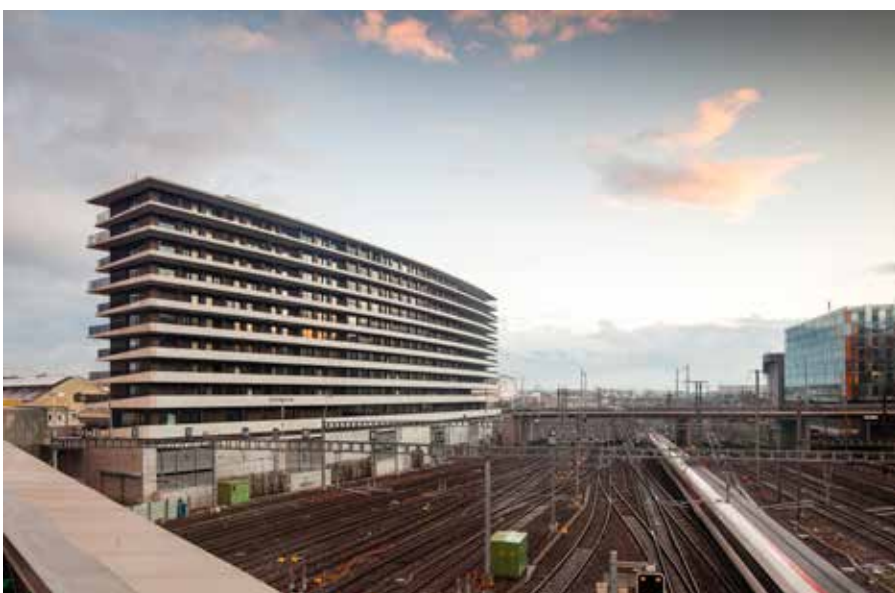
Vybrané
oceněné práce
ze švýcarské
soutěžní
přehlídky
realizovaných
staveb
Distanction
Romande
d'Architecture
2014

Přestavba chaty, Avent, 2013, autoři: Savioz Fabrizzi
Architectes, Sion, foto Thomas Jantscher

Obchodní škola, Fribourg, 2011, autoři: Graber Pulver
Architekten AG, Berne/Zurich, foto Georg Aerni

Studentský dům, Ženeva, 2012, autoři: Lacroix Chessex,
foto Radek Brunecký

více na www.dra3.ch

ZVYŠOVÁNÍ POVĚDOMÍ O KULTURNÍ ROLI ARCHITEKTURY VE ŠVÝCARSKU

Během své činnosti ve výborech profesních organizací SIA (Svaz inženýrů a architektů Švýcarska) a FAS (Federace architektů Švýcarska) jsem vždy považoval za jeden z jejich podstatných úkolů informovat širokou veřejnost o příkladných architektonických dílech a seznámit ji s kulturní rolí architektury a s „uměním“ kvalitně stavět naše životní prostředí.

1 Soutěžní přehlídka Distanction Romande d'Architecture

Od roku 1985 se nám podařilo zorganizovat nejprve ve zdejší kantonu Vaud cenu architektury staveb realizovaných na jeho území, která se později rozšířila na celé území francouzské části Švýcarska – Romandii. Ceny v soutěžní přehlídce „Distanction Romande d'Architecture“ (DRA) se udělují každé čtyři roky. Výběr staveb provádí nezávislá porota. Prvním krokem výběru je nominace 20–30 děl. Poté je udělováno větší množství cen. V roce 2014 proběhla soutěž již potřetí a přihlásilo se do ní 289 realizací postavených v letech 2010–2014. Deset z nich získalo ocenění.

Ovlivňování kulturních světů

Dnes je DRA společně organizována všemi profesními svazy – SIA, FAS, FSAI, GPA, za podpory kantonů a měst. Jejimi nejdůležitějšími centry jsou Lausanne a Ženeva. V principu se zde odráží nezávislost a bohatost kulturních světů jednotlivých částí Švýcarska. Každý z nich silně poznával historii architektury. Ten francouzský svět, mimo jiné, v první polovině 20. století osobností Le Corbusiera, původem ze švýcarského La Chaux-de-Fonds, dále založením CIAM (Centre International Architecture Moderne) v roce 1928 v La Sarraz nedaleko Lausanne a také založením UIA (Union International des Architectes) v Lausanne v roce 1948.

Důraz na kvalitu prostředí

Cílem DRA je seznámit širokou veřejnost s vynikajícími díly. Zdůraznit kulturní roli hodnotného stavění a utváření kvalitního životního prostředí. Výběr děl není orientován jen na architekturu samotnou, ale také na inženýrské stavby, krajinu a zahradní architekturu. Kladení důrazu na kvalitu architektonického díla neznámá hledat prestižní příklady architektury. Ceny dostávají i jednoduché, ekonomicky nenáročné realizace mladých architektů nebo inženýrské stavby.

Udělování cen je vždy silně spjato nejen s osobností architekta, ale nezapomíná ani na důležitou roli stavebníka a dodavatelů: „*hodnotné*

stavění je založeno na pozitivní synergii jeho tří neúplných spoluúčastníků: osvíceného stavebníka, zručného řemeslníka a tvůrčího architekta.“¹

Publikace i putovní výstavy

Oficiální vyhlášení výsledků soutěžní přehlídky se objevuje v tisku a je doprovázeno výstavou a široce distribuovanou publikací. Putovní výstava je během jednoho roku místem „otevření architektury“ širokému publiku, nejen ve Švýcarsku, ale i v cizině. Výstava DRA 2010 se uskutečnila v roce 2013 také v Galerii Jaroslava Fragnera v Praze.

2 Návštěvní dny architektury SIA

Základní profesní organizace SIA organizuje v posledních letech dva návštěvní víkendy architektonických děl určené pro širokou veřejnost. Princip je jednoduchý: architekt, člen SIA, přihlásí svou stavbu, jejíž návštěvu poté se stavebníkem zorganizuje. SIA při této příležitosti vydává publikaci se základními informacemi o stavbách (fotografie, adresa), která je veřejnosti k dispozici. Zároveň vycházejí pozvánky a další informace v tisku a na internetových stránkách. Akce má rok od roku větší úspěch. Například rodiny s dětmi se rozhodnout navštívit o květnovém víkendu rodinné domy, protože se třeba chystají stavět také jeden pro sebe.

Členství architekta v SIA je garancí kvality realizací

Jediným kritériem pro přihlašování staveb do návštěvního víkendu je členství v SIA. Jiná kritéria výběru nejsou dána, což je na druhé straně pro každého člena výzva k osobní zodpovědnosti za organizaci návštěv svých realizací. Návštěvní dny dávají příležitost o architektuře přímo mluvit a diskutovat s lidmi, kteří „přišli a chtějí ji pochopit“, což je ideální situace k prezentaci hodnotných výsledků práce naší profese. Přestává být abstraktní a stává se konkrétním světem našeho života.

Ivan Koleček
český architekt žijící ve Švýcarsku,
člen poroty České ceny za architekturu

1 I. Koleček, Vrstvy – Stratigrafie, str. 17.

2016

ARCHITEKTURU

ZA

ČESKÁ

CENA

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITECTURU

2016

V

ČÍSLECH

475 děl z let 2011-2015

163 děl z roku 2015

135 staveb z Prahy

41 staveb z Brna

257 novostaveb

130 rekonstrukcí

139 rodinných domů

42 děl zaměřených na design
a drobnou architekturu

32 administrativních staveb

26 příkladů řešení veřejných
prostranství

19 polyfunkčních staveb

17 škol

14 veřejných prostranství a náměstí

11 krajinářských počínů

10 instalací výstav a expozic

7 parků

4 památníky

PŘIHLÁŠENÁ DÍLA

Městský stadion Ostrava
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2015/09

Rekonstrukce a dostavba základní
školy, Hovorčovice
-
architekt Ondřej Tuček
Ondřej Tuček
-
2015/09

Rodinný dům, Frýdlant nad
Ostravicí
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2013/10

Vyhlídková věž na hradě Orlík
u Humpolce
-
Atelier Penta
Martin Franěk
-
2014/10

Rodinný dům FUX, Nová Ves
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2012/12

Nádraží, Čeladná
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2011

Rekonstrukce předprostoru Kina
Luna, Ostrava
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2015/06

Mateřská škola, Krásné Pole
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2013/07

Lékařská Fakulta, Ostrava
-
PROJEKTSTUDIO EUCZ
David Kotek
-
2014/11

Concept House, Ostrava
 -
 PROJEKTSTUDIO EUCZ
 David Kotek
 -
 2012/06

Firemní sídlo Pospiech, Ostrava
 -
 PROJEKTSTUDIO EUCZ
 David Kotek
 -
 2013/12

Rodinný dům, Palkovice
 -
 QARTA Architektura
 David Wittassek, Jiří Řezák
 -
 2014/08

2016

ARCHITEKTURU

Vila na Bílé Hoře
 -
 Aoc
 Ondřej Císlar
 -
 2015/01

Rekreační chata Slapy - vejmínek
 architekta
 -
 AA Héta
 Jan Vrana
 -
 2015/11

Jonášovic stodola, Božislav
 -
 A2F
 Filip Nosek
 -
 2012/08

ČESKÁ

CENA

ZA

Zelný trh, Brno
 -
 Atelier RAW
 Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Petr
 Mutina
 -
 2015/05

Rodinný dům Kopretinová,
 Brno-Jundrov
 -
 Atelier RAW
 Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Bořivoj
 Čapák
 -
 2015/10

Bytový dům Kadetka, Brno-Královo
 Pole
 -
 Atelier RAW
 Tomáš Rusín
 -
 2015/01

Rekonstrukce povrchů náměstí Republiky ve Žďáru nad Sázavou
-
Atelier RAW
Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Petr Mutina
-
2015/04

Materšká škola Cukrovar, Úvaly
-
DOMYJINAK
Petr Šíkola, Jan Černocho, Tereza Lemperová
-
2015/05

Soukromá železniční zastávka, Varnsdorf
-
DOMYJINAK
Petr Šíkola, Jan Černocho, Jan Pustějovský
-
2013/12

Dvojčům v Českém ráji, Malá Skála
-
stempel & tesar architekti
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař
-
2013/05

Dům v oboře, Železná, Bělá nad Radbuzou
-
Huť architektury Martin Rajniš
Martin Rajniš, David Kubík
-
2012/05

Rodinný dům, Mšeno, Jablonec nad Nisou
-
stempel & tesar architekti
Ján Stempel, Jan Jakub Tesař
-
2013/05

Školka a Tréninková kavárna v Krči, Praha
-
Huť architektury Martin Rajniš
David Kubík
-
2013/09

Nízkoenergetický dům Zilvar, Lodín
-
ASGK Design
Gabriela Kaprálová, Vítek Donát, Peter Hričovce
-
2014

Maják a Muzeum Járy Cimrmana, Příchovice, Kořenov
-
Huť architektury Martin Rajniš
Martin Rajniš, David Kubík
-
2013/06

ČESKÁ

CENA

ZA

Bytový dům se zdravotnickými službami, Praha 4-Krč

-
Šafer Hájek architekti
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer;
Olga Kostřížová a Radek Toman
(spoluautoři), Aleš Marek
(projektant)

-
2015/04

Administrativní budova Povodí Vltavy, České Budějovice

-
ATELIER 8000
Martin Krupauer, Jiří Strátecký

-
2014

Základní škola v Dobřichovicích

-
Šafer Hájek architekti
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer;
Olga Kostřížová, Jakub Koníř,
Pavel Lesenský, Radek Toman
(spoluautoři), Aleš Marek
(projektant)

-
2014/09

Rodinný dům, Beroun

-
CUBOID ARCHITEKTI
Milan Vít, Aleš Papp, Magdalena
Pappová

-
2011

Interiér multifunkční haly Forum Karlín, Praha

-
ATELIER 8000
Martin Krupauer, Stanislava
Blažková, Pavel Kvintus

-
2014

Galerie Buňka, Ústí nad Labem

-
Stavíme Buňku pod vedením A1
Architekti
Lenka Juchelková, Vojtěch
Malina, Zuzana Sagitariová,
Marek Hudáč, Kristián Holan,
Barbora Drahotová

-
2013/05

2016

Vily, Bubeneč, Praha

-
Šafer Hájek architekti
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer;
Pavel Lesenský, Radek Toman
(spoluautoři), Aleš Marek
(projektant)

-
2014/01

Společenské centrum Breda & Weinstein, Opava

-
Šafer Hájek architekti
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer,
Laco Fescu; Olga Kostřížová,
Jakub Koníř, Radek Toman
(spoluautoři), Aleš Marek
(projektant)

-
2012/11

Centrum Černošice – polyfunkční soubor s náměstím

-
Šafer Hájek architekti
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer;
Laco Fescu, Tomáš Pavlík
(spoluautoři), Aleš Marek
(projektant)

-
2011/04

Centrální park Zahradního města,
Praha

–
Šafer Hájek architekti
Oldřich Hájek, Jaroslav Šafer;
Olga Kostřížová, Jakub Koníř,
Mikoláš Vavřín (spoluautoři),
Aleš Marek (projektant)

–
2011/04

Revitalizace Městských lázní na
galerijní objekt, Liberec

–
SIAL architekti a inženýři Liberec
Jiří Buček

–
2013

Vila, Průhonice

–
Jestico + Whiles
Radek Teichman, Pavel Machar

–
2014/07

Rekonstrukce rodinného domu
v Brně

–
studio AEIOU
Jan Vojtíšek, Jakub Staník

–
2014/03

Dům pod strání, Malá Lán,
Rychnov nad Kněžnou

–
MOLO ARCHITEKTI
Mária Horecká Nalevanková,
Patrik Zamazal

–
2014/12

Rodinný dům, Liberec

–
Marie Procházková

–
2015/04

Floreia Theatrum, mobile
construction

–
VJEM
Václav Krajc, Marek Štryncl,
Jiří Bláha, Marie Pechová

–
2015/07

Rodinný dům, Košťálov

–
3+1 architekti
Pavel Plánička, Bruno Panenka

–
2014/02

Rodinný dům Vaňov, Ústí nad
Labem

–
3+1 architekti
Pavel Plánička, Bruno Panenka,
Matěj Páral

–
2013/04

ČESKÁ

CEN

Rezidence Hoblíkova, Nový Jičín
 -
 ARCHITRÁV
 Ivo Domorák, Oldřich Poul
 -
 2015/07

JACER – rekonstrukce
 hospodářského dvora, Ústí nad
 Labem
 -
 3+1 architekti
 Pavel Plánička, Bruno Panenka,
 Matěj Páral
 -
 2014/06

Rezidenční projekt Origami,
 Praha
 -
 QARTA Architektura
 David Wittassek, Jiří Řezák
 -
 2012/08

Pavilon T, České Budějovice
 -
 ATELIER 8000
 Martin Krupauer, Jiří Střítecký
 -
 2011

Rekonstrukce areálu firmy Komwag,
 Praha
 -
 m4 architekti
 Miroslav Holubec, Milan Jirovec,
 Matyáš Sedlák, Lucie Vanžurová
 -
 2015

Rodinný dům, Teplice
 -
 3+1 architekti
 Pavel Plánička, Bruno Panenka,
 Matěj Páral
 -
 2013/01

Rodinný dům v Berouně
 -
 CUBOID ARCHITEKTI
 Milan Vít
 -
 2007 (dům), 2015 (interiér)

Chalupa do Rynoltic
 -
 Atelier.. [dvě tečky]
 Kryštof Štulc
 -
 2015/06

Rodinný penzion Kozí Horka,
 Brněnská přehrada
 -
 Atelier RAW
 Tomáš Rusín, Ivan Wahla, Petr
 Mutina
 -
 2013/12

2016

A ZA ARCHITEKTURU

Rodinný dům, Horní Měcholupy
-
Atelier.. [dvě tečky]
Kryštof Štulc
-
2012/02

Dostavba soukromé knihovny, Zlín
-
Chládek Architekti
Pavel Chládek
-
2015/06

Stodola, Benešov u Semil
-
Studio Raketoplán
Pavel Nalezený, Jakub Adamec,
Jan Vondrák, Jan Mach
-
2012/10

Chata ve Svatém Petru, Krkonoše
-
Znamení čtyř - architekti
Juraj Matula, Richard Sidej,
Martin Tycar
-
2014/02

Dům pod hradem, Most
-
MODULORA
Jan Alex Řezáč
-
2013/10

Hotel a restaurace Graphic,
Nový Jičín
-
ARCHITRÁV
Ivo Domorák
-
2014/04

Revitalizace Sportovní haly
v Litvínově
-
Tomáš Adámek
-
2015/10

Bytový dům s tělocvičnou, Praha
-
DAM architekti
Petr Burian, Jan David, Petr
Malinský
-
2011/04

Bytový dům Nad Malovankou, Praha
-
Znamení čtyř architekti
Juraj Matula, Richard Sidej,
Martin Tycar
-
2014

Rekonstrukce a dostavba hotelu
Port, Doksy u Máchova jezera
-
Senka Přihodová
-
2012/08

Loft, Řevničov
-
Martinek / architect
Pavel Martinek
-
2015/01

Rodinný dům v ulici Nad Školou,
Hořovice
-
architekt kryštof kreisinger
Kryštof Kreisinger
-
2015/06

Black Olive Café, Praha
-
CUBOID ARCHITEKTI
Aleš Papp, Milan Vít, Magdalena
Pappová
-
2013

Dům v Ošelině
-
MODULORA
Jan Alex Řezáč
-
2013/06

PASK - Pavilon skla Klatovy
-
atelier25
Martin Kožnar, Jiří Biza
-
2014/08

SKÁ CENA ZA ARCHITEKTURU 2016

Digitální planetárium v Hradci
Králové
-
Atelier Schmied
Karel Schmied ml.+st., AKIA,
-DUR, SP, ARCHAPLAN
-
2013/11

Rodinný Dům v Brně-Žebětíně
-
JRA Jaroušek Rochová architekti
Radek Jaroušek, Magdalena
Rochová
-
2015

Vila Dobeš, Praha
-
under-construction architects
Vladimír Vašut, Erika Vašutová
-
2012/03

Administrativní budova Cortex,
Praha
-
Kordovská nebo Kordovský
Petr Kordovský
-
2013/06

Dům za kamennou zdí, Mníšek pod
Brdy
-
under-construction architects
Vladimír Vašut, Erika Vašutová
-
2014

Rodinný dům v Jilovišti u Prahy
-
ABM architekti
Lukáš Bílek, Petr Bouřil
-
2012/10

Rekonstrukce synagogy
v Lošticích
-
Milan Heidenreich - projekce
Milan Heidenreich, Luděk Štípl
-
2015/04

Spolkový dům, Slavonice
-
ov-a
Jiří Opočenský, Štěpán Valouch
-
2014

Kaskády Hejčín, Olomouc
-
ARTERA projekt
Ladislav Opletal
-
2015/06

Rodinný dům, Dolní Lhota
-
WMA architects
Adam Weczerek, Martin Materna
-
2013/09

Opravy, rekonstrukce a nástavba
bytového domu Na Smetance, Praha
-
LÁBUS AA - Architektonický
ateliér
Ladislav Lábus, Vít Krušina,
Petr Čimbulka
-
2015/10

Rekonstrukce bytu
v Holešovicích, Praha
-
Daniela Polubédová
-
2013/09

ČESKÁ CENA ZA A

Valtické zámecké divadlo, Státní zámek Valtice
 -
 Hulec & Špička Architekti
 Mikuláš Hulec, Daniel Špička, Matěj Boháč
 -
 2015/07

Otazník, První pasivní administrativní budova v České republice, Ostrava-Hulváky
 -
 ATOS-6, stavebně projektová kancelář
 Radim Václavík
 -
 2011/09

Rodinný dům, Habrovice
 -
 3+1 architekti
 Pavel Plánička, Bruno Panenka, Matěj Páral
 -
 2014/01

Univerzitní centrum energeticky efektivních budov ČVUT v Praze, Buštěhrad
 -
 Šenbergerová, Šenberger - architekti
 Tomáš Šenberger, Tomáš Med
 -
 2014/02

Vila v Beskydách, Velká Lhota (místně označováno jako Vrbenská ulice)
 -
 TREF-A, architektonický projekční a konzultační atelier
 Zdeněk Trefil
 -
 2014/09

Svatostánek českého vinařství - Gotický hrad Litoměřice
 -
 Projektový atelier, Jiří Jarkovský
 Jiří Jarkovský, Vladimír Římal
 -
 2011/02

ARCHITEKTURU

2016

SpiralTreeHouse, Slapská přehrada
 -
 Collaborative Collective
 Marie Davidová, M, Prokop Závada
 -
 2014/05

Natura park, Pardubice
 -
 Med Pavlík architekti / architektonická dílna Nuance
 Tomáš Med, Filip Klozar, Jaroslav Krupa
 -
 2015/06

LOOP - Environmentální letní pavilon II, Praha
 -
 Collaborative Collective, Fakulta umění a architektury na Technické Univerzitě v Liberci, Fakulta lesnická a dřevařská na České zemědělské univerzitě, Fakulta architektury na Českém vysokém učení technickém v Praze, ARCHWERK
 -
 2014/06

ZEN-Houses - Ateliér a dům,
Liberec

-
PETR STOLÍN ARCHITEKT
Petr Stolín, Alena Mičková
-
2015/04

PareSITE: Environmentální Letní
Pavilon I, Praha

-
Collaborative Collective,
Architectural Institute Prague,
Fakulta lesnická a dřevařská na
České zemědělské univerzitě
v Praze, Oximoron, Re.Code.
Nature
-
2013/06

Administrativní budova Pawlica,
Praha

-
ATELIÉR DAĎA
Jaroslav Daďa, Hana Kotyzová
-
2013/01

ČESKA

Hnízdo, Stinná, Strančice

-
Jan Tyrpekl
-
2015/07

Vila v Radotíně, Praha

-
atelier Zlámalová
Jana Zlámalová
-
2011/06

Rodinný dům ve Svojeticích

-
Studio M.A.D.
David Mateáško
-
2015/12

Rodinný dům v Opavě

-
WMA architects
Adam Weczerek, Martin Materna
-
2012/05

Revitalizace Bastionu u Božích
muk XXXI, Praha

-
MCA atelier
Miroslav Cikán, Pavla Melková
-
2011/10

Výrobně správní objekt Ausys IT,
Ostrava-Vítkovice

-
Ateliér 38
Tomáš Bindr, Jan Zelinka
-
2011/12

CENA

ZA

ARCHITECTURNÍ ÚKOLU

2010

Rodinný dům v Ludgeřovicích
 -
 WMA architects
 Adam Weczerek, Martin Materna,
 Jan Lefner
 -
 2011/11

Výtvarný objekt vstupu do krypty
 Národního památníku hrdinů
 heydrichiády, Praha
 -
 MCA atelier
 Pavla Melková, Miroslav Cikán
 -
 2013/03

Ateliér Sekal, Praha
 -
 MCA atelier
 Miroslav Cikán, Pavla Melková
 -
 2015/02

Interiér, Na Santince, Praha
 -
 Skutek architecture
 Ondřej Dvořák, Jiří Matys
 -
 2015/06

Rodinný dům, Pustá Polom
 -
 Atelier 38
 Tomáš Bindr, Lucie Mohylová
 -
 2013/12

Fričova, Praha
 -
 Skutek architecture
 Ondřej Dvořák, Jiří Matys
 -
 2015/12

Rodinný dům, Slavkov
 -
 Atelier 38
 Tomáš Bindr, Jan Zelinka
 -
 2012/12

Rodinný dům, Suché Lazce
 -
 Atelier38
 Tomáš Bindr, Jan Zelinka,
 Lubomír Rychtar (zahradní
 řešení)
 -
 2014/12

Bistro Francin, Praha
 -
 DDAANN
 Daniel Rohan, Daniel Baudis
 -
 2015/10

Revitalizace Gahurova prospektu
- předprostor Kulturního
a univerzitního centra ve Zlíně
-
ellement
Jitka Ressorová, Hana Maršíková,
Jan Pavézka
-
2013/10

Národní centrum zahradní
kultury, Kroměříž
-
Architekti DRNH
Antonín Novák, Petr Valenta,
Eduard Štěrbač, Zdenek Sendler,
Přemysl Krejčířík, Otakar Kuča,
Petr Všeťečka, Robert Václavík
-
2015/01

Krytý plavecký bazén v Litomyšli
-
Architekti DRNH
Antonín Novák, Petr Valenta,
Radovan Smejkal, Radek Štefka
-
2011/01

Vila, Litomyšl
-
Kopeček Consulting
Milan Kopeček
-
2012/01

Café Záhorský, Praha
-
JRA JAROUŠEK ROCHOVÁ ARCHITEKTI
Magdalena Rochová
-
2015/07

Rodinný dům v Řevnicích
-
JRA JAROUŠEK ROCHOVÁ ARCHITEKTI
Radek Jaroušek, Magdalena
Rochová
-
2014/07

Trojský most, Praha
-
koucky-arch.cz; Mott MacDonald CZ
Roman Koucký, Libor Kábrt,
Ladislav Šašek, Jiří Petrák
-
2014/10

Rodinný dům, Křeslice
-
LOGAR
Žarko Šundrica
-
2014/04

Polyfunkční dům Minská, Brno
-
Makovský & partneři
Zdeněk Makovský, Daniel
Makovský, Adam Širotek; Lukáš
Poláček (spoluautor)
-
2014/12

Rodinný dům v Jevanech
-
Architektura
David Kraus
-
2011

Rodinný dům Horská, Liberec
-
PÍSEK SEYČEK ARCHITEKTI
Jan Seyček, Jiří Písek, Jan
Kraus
-
2011/06

Villa City View, Praha
-
ateliérpavlík
Tomáš Pavlík, Luboš Klement
-
2014/11

2016

ČESKÁ CENA ZA ARCHITEKTURU

Výtvarné a prostorové řešení
výstav Národního muzea – Čína,
Praha
-
ilex design
Josef Smutný, Barbora Smutná,
Hana Havrdová, Magdalena
Nováková, Antonín Hůla,
Constance Ka Man Chung
-
2015/10

Atriové řadové domy, Kvasiny,
okres Rychnov nad Kněžnou
-
Atelier 09. Rulík
Karel Rulík, Oldřich Semrád,
Vlastimil Skála
-
2011/11

Rekonstrukce náměstí T. G.
Masaryka ve Frýdlantu
-
Balda architekt, Atakarchitekti
Vladimír Balda, Jiří Jandourek
-
2012/11

Rodinný dům, Újezd, Praha
-
ilex design
Josef Smutný, Miroslav Peterka
-
2014/01

Přístavba základní školy
v Hradištku
-
Architektura
David Kraus
-
2012

Kaple sv. Františka z Assisi,
Domov sv. Anežky – dům
s pečovatelskou službou, Brno
-
SOIP architekti
Ivan Palacký
-
2014/12

Jindřišská 16, Praha
 –
 DAM architekti
 Richard Doležal, Jiří Havrda,
 Lukáš Soukup, Petr Šedivý, Jan
 Holna, Petr Malinský
 –
 2014/03

Rodinný dům v Pistech
 –
 Atelier S&S
 Rudolf Schráníl
 –
 2014/11

Novostavba rodinného domu v Malé
 Lhotě
 –
 JRA JAROUŠEK ROCHOVÁ ARCHITEKTI
 Radek Jaroušek, Magdalena
 Rochová
 –
 2011/01

Rodinný dům v Lysolajích, Praha
 –
 TaK Architects
 Marek Tichý, Jana Přibyllová
 –
 2015/06

Městský park Rajská Zahrada
 v Praze
 –
 IVAN PLICKA STUDIO
 Ivan Plicka, Jiří Grulich
 –
 2012

Odvaha – na počest markraběte
 Jošta Lucemburského, Brno
 –
 Jaroslav Róna
 –
 2015/10

ČESKÁ

CENA

Výukový pavilon, Praha
 –
 plán B architekti
 Stano Bachleda, Alan Krajčír
 –
 2012

Integrovaná střední škola
 technická a ekonomická, Sokolov
 –
 koucky-arch.cz
 Roman Koucký, Petr Štěpánek,
 Libor Kábrt, Šárka Malá
 –
 2012/04

Park 4Dvory, České Budějovice
 –
 David Prudík, Markéta Veličková,
 Petr Velička
 –
 2014/08

Hvězdárna a planetárium Brno –
rekonstrukce a dostavba

–
Rudiš-Rudiš architekti
Martin Rudiš
–
2011/08

Interiér veřejných prostor ČLA
v Trutnově

–
ilex design
Josef Smutný, Hana Havrdová,
Barbora Smutná
–
2015/08

Skautské centrum „Vínice“
v Pardubicích

–
David Prudík
David Prudík, Tomáš Jiránek
–
2012/05

Přístavba laboratoří
a počítačového centra CzechGlobe

–
atelier-r
Miroslav Pospíšil
–
2013/06

Rozhledna Hýlačka, Tábor-Větrovy

–
ARCHITEKTI Grygar a spol.
David Grygar, Martin Kocich,
Pavla Kosová
–
2015/07

Výzkumně vzdělávací areál PF
Univerzity Palackého v Olomouci

–
atelier-r
Miroslav Pospíšil
–
2013/11

ZA ARCHITEKTURU 2016

City Green Court, Praha
–
Richard Meier & Partners,
Architects LLP / CUBOID
ARCHITEKTI
Richard Meier
–
2012

Rekonstrukce areálu Filozofické
fakulty Masarykovy univerzity
v Brně

–
Pelčák a partner
Petr Pelčák
–
2015/06

CTV Ostrov – Centrum technického
vzdělávání Ostrov

–
A69 – architekti
Boris Redčenkov, Prokop Tomášek,
Jaroslav Wertig; Erik Hocke,
Roman Klimeš, Tomáš Koňářík,
Pavel Jahelka (spolupráce)
–
2011/05

Dostavba Fakulty informatiky
Masarykovy univerzity v Brně
-
Pelčák a partner
Petr Pelčák
-
2014/05

Vinný sklep, Konice u Znojma
-
Tomáš Dvořák architekti
Tomáš Dvořák
-
2015

Dostavba budovy Slovanského
gymnázia v Olomouci
-
atelier-r
Miroslav Pospíšil
-
2013/07

ČESKÁ

CENA

ZA

Umělecká škola v Dolních
Břežanech
-
Pavel Hnilička Architekti
Pavel Hnilička, Marek Řehoř
-
2015/11

Archeologická základna Mikulčice
-
Pelčák a partner
Petr Pelčák
-
2013/09

Vila, Frýdava
-
Uhlík architekti
Petr Uhlík, Zuzana Šuleková
-
2013

ARCHITEKTURU

Rodinný dům, Sušice
-
ov-a
Jiří Opočenský, Štěpán Valouch
-
2013

Centrum excellence Telč (CET)
-
Šenbergerová, Šenberger -
architekti
Tomáš Šenberger
-
2012/04

Dostavba a nadstavba domu Nad
Tejnkou v památkové zóně, Praha
-
SCHINDLER SEKO ARCHITEKTI
Jan Schindler, Ludvík Seko
-
2013/01

Rozšíření domova sv. Josefa
v Žirčí u Dvora Králové

-
gwe
Jan Zikmund
-
2015/10

1912, Výstava, Obecní dům, Praha

-
Olgoj Chorchoj, Martina Kárová,
Juraj Smoleň
-
2013

Liaporbetonové atriové domy,
Brno

-
Makovský & partneři
Zdeněk Makovský, Daniel
Makovský, Adam Širotek
-
2012/05

Restaurant Na návsi, Říčany
u Brna

-
MOAD
Ondřej Kafka
-
2015/07

K Botiči – konverze kancelářské
budovy na studentské bydlení,
Praha

-
SCHINDLER SEKO ARCHITEKTI
Jan Schindler, Ludvík Seko
-
2013

Tim Burton, výstava, Praha

-
Olgoj Chorchoj, Martina Kárová
-
2014

2016

JaT Banka, jednací místnosti
a úprava atrie, Praha

-
D3A
Tomáš Prouza, Petra Barotková
-
2014

Úprava Löschnerova náměstí,
Kadaň

-
Uhlík architekti
Petr Uhlík, Přemysl Jurák,
Štěpán Špoula
-
2015/04

THE BLOX, administrativní
budova, Praha

-
DAM architekti
Jan Holna, Petr Šedivý, Richard
Doležal
-
2015/01

Rodinný dům, Nebušice, Praha
 –
 rouhaarchitekt
 Lukáš Rouha
 –
 2012/10

Krajské ředitelství Lesů ČR,
 České Budějovice
 –
 Break Point
 Tomáš Veselý, Vojtěch Vecán,
 Irena Truhlářová
 –
 2015/03

Rezidence Švédská, Praha
 –
 DAM architekti
 Jan Holna, David Macháček,
 Richard Doležal
 –
 2011/04

Nejen bistro, Praha 8
 –
 mar.s architects
 Martin Šenberger, Marek Tůma
 –
 2015/07

Rekonstrukce bytového domu,
 Praha
 –
 Atelier Zvěřina
 Pavel Zvěřina, Jan Kolář
 –
 2014

Envicentrum PROUD Horažďovice
 –
 atelier 25
 Jiří Bíza, Martin Kožnar
 –
 2015/04

ČESKÁ

CENA

ZA

Obnova interiéru hradu Lipnice
 nad Sázavou
 –
 GIRSA AT
 Václav Gírša, Jana Strnadová,
 Miloslav Hanzl
 –
 2014

Loft – Zlín / konverze bývalého
 tanečního sálu na obytný dům
 –
 Pavel Míček Architects
 Pavel Míček
 –
 2013/03

Střešní nástavba bytového domu,
 Praha
 –
 Kancelář Pavel Rek
 Pavel Rek, Vilém Hrubý
 –
 2013/11

Rybnyky a chaty, Dobčice, Zábři
 - ATELIER 8000
 Jiří Střítecký
 - 2011

Vila Lety
 - Architekti2
 Jakub Kuthan, Jan Ságl
 - 2015/10

Rekonstrukce poslucháren ČVUT na Karlově náměstí, Praha
 - CUBOID ARCHITEKTI
 Magdalena Pappová, Aleš Papp, Milan Vít
 - 2015

Evangelický kostel v Pisku
 - CIESLARARCHITECTS
 Karel Ciešlar
 - 2011/04

Rekonstrukce bytu, Frýdlant
 - Zdeněk Daniel
 - 2015/03

Rodinný dům, Luhačovice
 - OK PLAN ARCHITECTS
 Luděk Rýzner, Marcela Susedíková, Tomáš Kročil
 - 2012/10

Main Point Karlín, Praha
 - DAM architekti
 Jiří Hejda, Jiří Chlumský, Jindřich Ševčík, Richard Doležal, Petr Malinský
 - 2012/06

Dostavba LD Balnea, Slatinice
 - Jan Přikryl, Architektonická kancelář
 Jan Přikryl
 - 2014/06

Galerie Závodný, Mikulov
 - Štěpán Děnge + desk architekti
 Štěpán Děnge, Jakub Děnge
 - 2011/12

Horská chata v Krkonoších,
Špindlerův Mlýn
-
A69 - architekti
Boris Redčenko, Prokop Tomášek,
Jaroslav Wertig, Tomáš Vávra,
Grafic
-
2012/10

Oranžerie, Čerčany
-
Lennox architekti
Jindřich Starý
-
2011/08

Café B - Braun, Praha
-
AI - DESIGN
Eva Jiříčná, Petr Vágner
-
2011/04

Kongresové centrum Zlín
-
AI - DESIGN,
Eva Jiříčná, Petr Vágner
-
2011/02

Čekárna s nástupištěm v Žatci
-
Huml & Vaníček, atelier pro
architekturu a projektování
staveb / Design projekt Žatec
Jiří Vaníček, Břetislav Sedláček
-
2015/09

Rodinný dům v Průhonících
-
Architektura
David Kraus
-
2014

ČESKÁ

CENA

ZA

Bačínova vila, Opatovice nad
Labem
-
Řezanina & Bartoň
-
2015/04

Revitalizace prostoru Parku
Komenského ve Zlíně
-
Ateliér zahradní a krajinářské
architektury
Václav Babka, Pavel Mudřík
-
2015/01

Scéna divadelního představení
Korespondence V+W, Brno
-
studio NEW WORK
Svatopluk Sládeček, Lucie Surá
-
2011

Rodinný dům, Slavkov u Brna
 - knesl kynčl architekti
 Jiří Knesl, Jakub Kynčl, Josef Hajný
 -
 2012

DOCK River Watch, Etapa I, Praha
 - Ian Bryan Architects
 Ian Bryan, Eduard Trembuľak, Michal Němec, Martin Vojtek, Peter Hričovec, David Hruška, Václav Sloup
 -
 2015/08

Rodinný dům v Žitovcích
 - CIESLARARCHITECTS
 Karel Ciešlar
 -
 2013/05

Obnova kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mařaticích
 - knesl kynčl architekti
 Jiří Knesl, Jakub Kynčl, Jan Tesárek
 -
 2013

Dostavba kampusu Technické univerzity v Liberci
 - AR-TUL Architektonická kancelář Technické univerzity v Liberci
 Jiří Suchomel, Martin Šaml, Jiří Jandourek, Vladimír Balda, Vojtěch Šrut, Kateřina Tomanová, Marie Procházková
 -
 2014/07

Vila ENGINE, Praha
 - SCHINDLER SEKO ARCHITEKTI
 Jan Schindler, Ludvík Seko
 -
 2014/09

Ekologické centrum Rychleby, Javorník
 - knesl kynčl architekti
 Jiří Knesl, Jakub Kynčl, Jan Tesárek
 -
 2014

Kulturní dům Bedřichovce
 - Tomáš Dvořák architekti
 Tomáš Dvořák, David Zajíček, Radim Peško
 -
 2015/09

Rekonstrukce / Renovace interiéru Kaple sv. Kříže
 Příprava prostoru pro stálou výstavu Svatovítského pokladu, Pražský Hrad
 - PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC.
 Petr Franta
 -
 2011/12

Výstavní síň tiskárny Karmásek,
České Budějovice
-
Ivan Kroupa architekti
Ivan Kroupa, Tomáš Zmek, AED
project
-
2015/06

Fastrova, bytový dům
-
SCHINDLER SEKO ARCHITEKTI
Jan Schindler, Ludvík Seko
-
2014/03

Denní lázně Bliss Day Spa,
Hodonín
-
Regína Kubrická
Regína Kubrická, PROST Hodonín,
S-projekt plus
-
2015/07

SK Technik, Brno
-
Makovský & partneři
Zdeněk Makovský, Daniel
Makovský, Adam Širotek
-
2012/02

Rodinný dům, Lochkov, Praha
-
D3A
Jaroslav Zima, Milan Bulva,
Sabina Měšťanová
-
2012

Obnova Jiráskových sadů
v Litoměřicích
-
Ateliér zahradní a krajinářské
architektury
Zdenek Sendler, Radka Táborová
-
2015

Dům s bazénem v Roudnici nad
Labem
-
Ivan Kroupa architekti
Ivan Kroupa, Anna Švehlíková,
ad projekt
-
2012/02

Poliklinika Kostelní v Ostravě
-
WMA architects
Martin Materna, Adam Weczerek
-
2011/06

Enterprise Office Center, Praha
-
ATELIER KRÁTKÝ
Vladimír Krátký, Josef Pfeifer,
Ivan Šmejč, Matúš Sceranka
-
2015/11

Keystone, Praha
 -
 KARLÍN GROUP
 EM2N
 -
 2012

Chata v Zadní Telnici
 -
 studio NEW WORK
 Svatopluk Sládeček, Lucie Surá
 -
 2014

Obytný soubor Na Vackově -
 Alfarezidence, Praha
 -
 UNIT architekti / Jiran - Kohout
 architekti
 Michal Kohout, David Tichý,
 Zdeněk Jiran, Zdeňka Riegerová,
 Adrian Ewig
 -
 2012/07

Chráněná dílna v Davli
 -
 MMM-architekti
 Klára Makovcová, Pavlína
 Macháčková
 -
 2015/02

Vinařstvní Krásná Hora
 -
 létající inženýři
 Tomáš Havlíček
 -
 2011

Rodinný dům, Brno
 -
 Architektonika 3000
 Petr Skrušný
 -
 2015/03

2016

Obřadní síň, Benešov
 -
 STUDIO ŠPAČEK
 Jan Špaček
 -
 2011/06

Hemodialyzační centrum Bulovka
 B. Braun, Praha
 -
 Ivan Kroupa architekti
 Ivan Kroupa, Anna Švehlíková,
 Tomáš Zmek
 -
 2015/06

Škola v Mukařově
 -
 Pavel Hnilička Architekti
 Pavel Hnilička, Daniela Šteflová
 -
 2015/07

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

Náhrobek hudebního skladatele
Jana Nováka, Ústřední hřbitov
v Brně
-
studio NEW WORK
Svatopluk Sládeček, Lucie Surá,
Petra Bitaudeau Vašková
-
2011

Café Lajka, Praha
-
Uhlik architekti
Petr Uhlik, Jan Šorm
-
2013/05

Přístavba zimní zahrady /
Architekt vily Kamil Roškot,
Praha
-
PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC.
Petr Franta
-
2013/05

ČESKÁ

Jaro, léto, podzim, zima...
a jaro, Mikulov
-
ORA
Jan Hora, Barbora Zmeková
-
2012

CENA

Lesní útulna, Kovářov
-
Uhlik architekti
Petr Uhlik, Jan Šorm, Přemysl
Jurák
-
2013/06

ZA

Zahrádka restaurace Peppino,
Pacov
-
Atelier 111 architekti
Lukáš Smetana, Barbora
Weinzettlová, Jiří Weinzettl
-
2015/06

ARCHITEKTURU

2016

Zvonička na Vlašských boudách,
Velká Úpa
-
ABM architekti
Jana Krákorová
-
2015/09

Rekonstrukce Bílé věže v Hradci
Králové
-
architekti chmelík & partneři
Jaromír Chmelík
-
2015/03

Revitalizace nábřeží Maxipsa
Fíka, Kadaň
-
Projektíl Architekti,
Petr Lešek, Roman Brychta, Adam
Halíř, Ondřej Hofmeister, Rudolf
Wiszcior
-
2014/03

Revitalizace lesoparku na ostrově Santos v Sušici

-
Pavel Šimek - FLORART
Pavel Šimek, Zdena Rudolfová,
Martin Kovář, Petra Handlířová,
Václav Fiala, Martin Janda
-
2013/06

Altán na školním hřišti, Chodovice

-
KAVA
Jonáš Krýžl, Tomáš Novotný
-
2014/06

Centrála Metrostav - Interiér, Praha

-
A69 - architekti
Boris Redčenkov, Prokop Tomášek,
Jaroslav Wertig, Linda Hekrllová,
Jakub Krčmář, Martina Novotná,
Tomáš Vávra
-
2014/07

Kanceláře IBS ROKAL v centru, Černošice

-
Jestico + Whiles
Sean J. Clifton, Pavel Machar,
Slavomíra Belšáková
-
2014/10

Vila s výhledem, Roudnice nad Labem

-
Archimat
Martin Matiska
-
2014/01

Vinný sklep U Modráka, Vrbovec

-
ORA
Barbora Zmeková, Jan Hora
-
2011

Selský pivovárěk Kroměříž

-
ellement
Hana Maršíková, Jitka Rössová
-
2013/10

Rodinný dům, Roztoky u Prahy

-
Unhary
Jan Linhart
-
2011/11

Lázeňská zóna Lednice - doplnění infrastruktury

-
Regína Kubrická, Antonín Novák,
Milan Veselý, Viadesigne, ONYX
TRADE, S-projekt plus
-
2014/09

Vinohradský pivovar, Praha
 -
 ov-a
 Jiří Opočenský, Štěpán Valouch
 -
 2015

Rivergarden 3 - administrativní
 budova, Praha
 -
 SCHINDLER SEKO ARCHITEKTI
 Jan Schindler, Ludvík Seko, Petr
 Ekštejn
 -
 2014/07

Footshop showroom, Praha
 -
 P-U-R-A
 René Dlesk, Roy Nash, Jan
 Lorenc, Ján Madura, Tomáš
 Orišek
 -
 2015

Brána Času, vstupní brána
 k projektu „Cesta od renesance
 k baroku“, Moravská Třebová
 -
 maura
 Markéta Veselá
 -
 2013/03

Jubileum House, Praha
 -
 PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC.
 Petr Franta
 -
 2014/07

Adaptace bývalých zemědělských
 garží na zázemí biotopu, Dvůr
 Honětice
 -
 Prokš Příkryl architekti
 Martin Prokš, Marek Příkryl
 -
 2013/06

Altán Artyčok, zahrada Villy
 Pellé, Praha
 -
 atelier SAD
 Adam Jirkal, Jerry Koza
 -
 2016/04

Rodinný dům, Praha
 -
 Leopold Nickel, Radmila Niklová
 Radmila Niklová, Leopold Nickel
 -
 2014/07

Triplex, Karlovy Vary
 -
 A69 - architekti
 Boris Redčenkov, Prokop Tomášek,
 Jaroslav Wertig, Jitka Macáková,
 Pavel Jahelka
 -
 2011/03

ČESKÁ

Zoologická expozice na hradě Malenovice
- ECHTarchitektura
Josef Čančík
- 2013/05

Židovská škola, Jičín
- PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC.
Petr Franta
- 2014/06

Městský stadion, Chrudim
- Věra Junová
Věra Junová, Gorazd Balejčík
- 2015/08

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2016

Dům v Úžíně, Praha
- ATELIER SAEM
Michal Procházka, Lukáš Bezeccný,
Pavel Cihelka, Jiří Deyl
- 2014

Správa lesů města Písku
- Huť architektury, Martin Rajniš
Martin Rajniš, David Kubík,
Martin Kloda
- 2012/09

Minibyty, Praha
- ATELIER SAEM
Michal Procházka, Jiří Deyl,
Helena Dvořáková, Jana Študentová
- 2013

Ummagamma House, Karlovy Vary
- A69 - architekti
Boris Redčenkov, Prokop Tomášek,
Jaroslav Wertig, Vítězslav Danda,
Pavel Jahelka, Jitka Macáková, Omega project
- 2014/03

Winebar Chatka, Znojmo
- ORA
Jan Veisser, Jan Hora, Barbora Zmekova
- 2015/08

Rekonstrukce Volmanovy vily, Čelákovice
- Tichý & Kolářová
Marek Tichý, Magdalena Kurfurstová, Jan Tomeš
- 2015/08

Kašny na náměstí Republiky
v Plzni
-
Aoc
Ondřej Cisler
-
2011

Rekonstrukce Misteckého vily,
Poličná
-
TREF-A
Zdeněk Trefl
-
2012/03

Byt u řeky, Praha
-
Lennox architekti
Jindřich Starý
-
2015/12

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

20

Záchrana a oživení Parostrojního
pivovaru v Lobčích u Mšena
-
RIOFRIO Architects
Pavel Prouza, Jana Prouzová
Myšková
-
2015

Dům dětí a mládeže Ulita,
Broumov
-
TRANSAT architekti
Petr Všecka
-
2015/09

Obecní dům, Lukoveček
-
studio NEW WORK
Svatopluk Sládeček
-
2014/12

Rodinný dům, Ostrava-Plesná
-
Endemít
Viktor Johanis, Blanka
Johanisová
-
2011/08

Port X, Praha
-
atelier SAD
Adam Jirkal, Jerry Koza
-
2013

Rodinný dům Posed, Jesenice
-
Atelier 6
Radek Šíma, Lenka Konopková,
Libor Čížek, Ondřej Moravec,
Michal Nekola, Zdeněk Sendler,
Pavla Šipová Gregorová
-
2013/09

Rozhledna Tachov Vysoká
 –
 Architektonické studio Hysek
 Oldřich Hysek, Jiří Hysek, David
 Chmelík
 –
 2014/09

Tyršův most v Přerově
 –
 Šrámková architekti
 Lukáš Ehl, Tomáš Koumar, Alena
 Šrámková, Ivana Šrámková,
 Ladislav Dvořák, Milan Komínek
 –
 2012/05

Adaptace krčku Pražákova paláce,
 Brno
 –
 Jakub Kopec, Jaroslav Sedlák
 –
 2014/10

016

Rekonstrukce secesní vily, Nad
 Vinohradem, Praha
 –
 Atelier 6
 Michal Nekola, Ondřej Moravec,
 Libor Čížek, Radek Šíma, Laura
 Jablonská, Lenka Konopková,
 Marek Janota, Jakub Kratochvíl,
 Marcela Koukolová, Martin Kahoun
 –
 2015/03

Vila, Troja, Praha
 –
 Šrámková architekti
 Lukáš Ehl, Tomáš Koumar, Alena
 Šrámková
 –
 2012/12

Rodinný dům, Kytín
 –
 Lennox architekti
 Tomáš Starý, Markéta Smrčková
 –
 2012/06

Rodinný dům ve Starém Městě
 u Frýdku-Místku
 –
 Kamil Zezula
 Adam Zezula, Kamil Zezula
 –
 2015/05

Centrum Caolinum Nevřeň
 –
 CHVOJKA/architekt
 Jakub Chvojka, Radek Dragoun
 –
 2014/08

Rodinný dům „Dvě věže“, Olomouc
 –
 CIRCULOS MEOS
 Přemysl Ženčák, Radek Janů
 –
 2015/05

Residence Lysolaje, Praha
 –
 APV INVEST
 Petr Vaško
 –
 2015/12

Dock východ, Praha
 –
 Chmelař architekti
 David Chmelař
 –
 2012/06

Rodinný dům, Kramolna
 –
 Chmelař architekti
 David Chmelař
 –
 2014/03

Rekonstrukce rodinného domu,
 Machov
 –
 Chmelař architekti
 David Chmelař
 –
 2012/05

Rodinný dům, Týn nad Vltavou
 –
 Chmelař architekti
 David Chmelař
 –
 2015/07

Multifunkční centrum, Hlinsko
 v Čechách
 –
 Ivan Ruller
 Ivan Ruller, Martin Borák
 –
 2011/09

Národní dům, Karlovy Vary
 –
 FADW
 Jan Fousek, Daniel Pexa, Tomáš
 Martínek
 –
 2015/08

Pavilon pro prezentaci mohyly
 z pozdní doby kamenné, Nymburk
 –
 Josef Matyáš, AMS-ARCHITECT
 MATYAS STUDIO
 Josef Matyáš
 –
 2013/04

Rodinný dům Černošice-Vráž
 –
 Olgoj Chorchoj
 Ondřej Kopečný, Olgoj Chorchoj
 –
 2011

G. Benedikt, Karlovy Vary
-
Olgoj Chorchoj
Olgoj Chorchoj, Stěpán Abt
-
2014/03

14|15 Bařův Institut, Zlín
-
CITY WORK
Juraj Sonlajtner, Jakub Obůrka
(autoři stavby); Petr Vřetečka,
Robert Václavík, Karel Menřík
(autoři stálých expozic)
-
2013/07

Výřkovice-Wischkowitz, obnova
místa a krajiny, Výřkovice
u Chodové Planě
-
Eva Wágnerová
Eva Wágnerová, Vít Rýpar
-
2015/05

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2016

ČESKÁ

Tři věže, Líbeznice
-
Atelier M1 architekti
Jakub Havlas, Jan Hájek, Pavel
Joba
-
2014/10

Rabínský dům, Polná
-
PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC.
Petr Franta
-
2014/06

Aviatica, Praha 5
-
Jakub Cigler Architekti
Jakub Cigler
-
2015/06

Karlín Hall, Praha
-
Ricardo Bofill Taller de
Arquitectura; AED project,
Ricardo Bofill, Aleř Marek, Jean-
Pierre Carniaux, Jose Maria
Rocias, Martin Rus, Lukáš Huser
-
2013/04

Nízkoenergetický rodinný dům,
řtěchovice
-
caraa.cz
řtěpán Kubiček, Martina Buřičová
-
2014/03

Interiér Městské knihovny
a centra pro seniory, Bílovec
-
Tomáš Adámek
Tomáš Adámek
-
2015/10

Centrum obnovy památek
Architektury 20. století, areál
Vily Stiassni, Brno

—
ARCHTEAM
Milan Rak, Alena Režná,
—
2014

Rekonstrukce hotelu Pokrok Bílá,
wellness hotelu Pokrok, Bílá
Staré Hamry

—
d21 architekti, OSA projekt
Denisa Barvíková, Aleš Vojtasík
—
2014/12

Fórum Karlín, Praha

—
Ricardo Bofill Taller de
Arquitectura; AED project;
ATELIER 8000
Ricardo Bofill, Aleš Marek,
Martin Krupauer, Jean-Pierre
Carniaux, Jose Maria Rocias,
Margarida Dinis, Martin Rus,
Lukáš Huser, Stanislava
Blažková, Martin Sedmák, Andrej
Kacera
—
2014/07

ČESKÁ

Golf klub Čertovo břemeno,
Jistebnice

—
Fiala + Nemeč
Stanislav Fiala
—
2011/04

Atelier zasunutý do stodoly,
Martínkovice

—
under-construction architects
Viktor Vlach
—
2014/06

Divadlo na Orlí – Studentská
divadelní scéna jamu Brno

—
ARCHTEAM
Milan Rak, Alena Režná, Pavel
Rada
—
2012

CENA

ZA

Dům Elipsa v Radonicích, Praha

—
Lucie Kavánová
—
2014/03

Školící centrum, IT&T, Lovosice

—
atelier AVN
Vladimír Novák, Andrea Hrušková,
Barbora Nováková
—
2015/09

Knihovna, Boršov nad Vltavou

—
INTERPROJECT
Lenc Adam
—
2015/10

ARCHITECTURNÍ ÚKON

2010

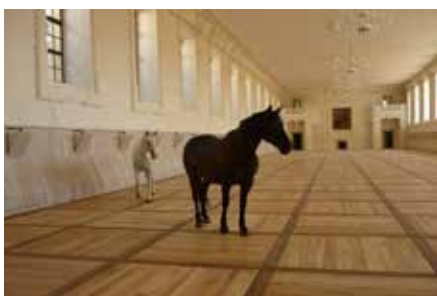
Úprava klášterní kaple
milosrdných sester III. řádu
sv. Františka v Olomouci
-
m2ai
Vojtěch Jemelka, Jan Mléčka,
Jiří Marek
-
2015/12

Palác Křížák 2, Praha
-
D3A
Tomáš Prouza, Eva Macková
-
2012

Rozvinutý dům, Praha
-
Pavel Hnilička Architekti
Pavel Hnilička, Marek Řehoř
-
2015/03

Národní centrum divadla a tance,
jízárna a domek zahradníka,
Valtice
-
Architekti Hrůša & spol.,
Atelier Brno
Petr Hrůša
-
2015/06

Rezidence Na Dlouhé, Olomouc
-
CAMA Architekti
David Chromík (Jindřich Brož,
Darina Jasanská, Irma Konečná,
Pavel Dostál, Petra Žlebková)
-
2014/12

Rekonstrukce Vily Tugendhat
v Brně
-
ARCHTEAM
Marek Tichý, Milan Rak, Ivan
Wahla, Tomáš Rusín, Petr Řehořka
-
2012

Korunní Rezidence, Praha
-
CASUA,
Oleg Hamaň, Petr Jambor,
Petr Neumaň
-
2011/01

Rodinný dům v Praze
-
VÝŠEHRAD atelier
Pavel Marek, Zdeněk Rychtařík,
Jiří Smolík, Martin Šafránek
-
2013/01

Balneo a wellness - rekonstrukce
a dostavba Grandhotelu Pupp,
Karlovy Vary
-
Architektonický atelier Kaama
Karel Mrázek, Tereza Štumpfová
-
2013/03

Dostavba výzkumného a vývojového centra Hennlich, Litoměřice
 -
 Casua
 Zuzana Hamanová
 -
 2012/01

Quadrio, Praha
 -
 Jakub Cigler Architekti
 Jakub Cigler
 -
 2014/09

Dům v Betonu, Loděnice u Berouna
 -
 ARCHTEAM
 Milan Rak, Alena Režná,
 -
 2012

Sportovní klub Vosejno - Úsilné
 -
 re: architekti
 Michal Kuzemský, David
 Pavlišta, Ondřej Synek, Jan
 Vlach, Jiří Žid
 -
 2015/05

Stezka v oblacích Dolní Morava
 -
 Fránek Architects
 Zdeněk Fránek
 -
 2015/12

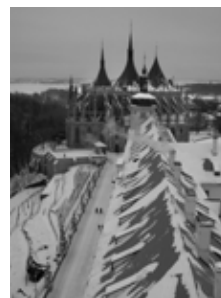
CENA

ČESKÁ

ZA

ARCHITEKTURU

2016

Rekonstrukce Jezuitské koleje v Kutné Hoře - severní křídlo a stará kolej
 -
 Atelier M1 architekti
 Jakub Havlas, Jan Hájek, Pavel Joba
 -
 2012/11

Rezidence Předboj
 -
 Jakub Cigler Architekti
 Jakub Cigler
 -
 2012/06

Interiér Skanska Corso Court, Praha
 -
 Casua
 Oleg Haman, Marie Kašíková,
 Lenka Zvědélíková, Jakub
 Seifert, Petr Vacek, Pavel
 Hecht, Lenka Schandlová
 -
 2015/11

Rodinný dům LF, Praha
 -
 Fiala + Nemeč
 Stanislav Fiala
 -
 2013/09

Atletický stadion města Plzně
 –
 AS Projekt
 Pavel Němeček, Daniel Němeček
 –
 2013/06

Areál Café Fara, Klentnice
 –
 Atelier Štěpán
 Marek Štěpán
 –
 2015

Florentinum, Praha
 –
 Jakub Cigler Architekti
 Jakub Cigler
 –
 2013/10

La Fabrika - Slévárna, Praha
 –
 KAVA
 Tomáš Novotný, Lukáš Ježek,
 Tomáš Zmek
 –
 2013/02

Rodinný dům U Dubu, Praha
 –
 D3A
 Tomáš Prouza, Eva Macková
 –
 2015

Kadeřnictví Táňa Kmenta, Brno
 –
 muon
 Jiří Zhoř
 –
 2012/04

Horský penzion Kraličák, Hynčice
 pod Sušinou
 –
 ječmen studio
 Lukáš Blažek, Vítězslav Petr,
 Eva Blažková
 –
 2013/06

Newsroom Economia - interiérové
 řešení, Praha
 –
 ATELIER KUNC architects
 Michal Kunc, Michal Matějčíek
 –
 2013/08

Dům Chameleon, Lipence
 –
 Petr Hájek ARCHITEKTI
 Petr Hájek
 –
 2014

Classic 7, Praha
 -
 CMC architects
 David R. Chisholm, Vít Máslo
 -
 2012/10

Základní umělecká škola Karla Malicha, Holice
 -
 DOBRÝ DŮM
 Helena Boráková, Dalibor Borák
 -
 2014/08

Otevřené Rudolfinum, Úprava Dvorany a Sukovy síně, Praha
 -
 Architekti Hruša & spol.,
 Atelier Brno
 Petr Hruša
 -
 2015/11

Revitalizace židovských památek v České republice, Boskovice, Brandýs nad Labem, Břežnice, Jičín, Krnov, Mikulov, Nová Cerekev, Plzeň, Polná, Ústěk
 -
 ATELIER SOUKUP OPL ŠVEHLA
 Jan Soukup, Jiří Opl, Antonín Švehla, Jan Trčka, Marek Marovič, Petr Franta, Lubor Gregora
 -
 2014/06

Podkroví v Suchbátce, Praha
 -
 Atelier Michal Schwarz
 Jan Forman, Michal Schwarz
 -
 2011

Vstupní budova areálu Punkevní jeskyně v Moravském krasu, Blansko
 -
 Architektonická kancelář Burian - Křivinka
 Aleš Burian, Gustav Křivinka; Lukáš Loudil, Eva Wagnerová, Daria Křivinková (spoluautoři)
 -
 2015/10

Relaxační a rehabilitační zařízení - The Crab, Ostrava
 -
 Atelier Simona - projekce a inženýrská činnost
 Roman Kuba, Dita Nováková, Pavel Hynčica, Tomáš Rychlý
 -
 2011/03

Památník sv. Cyrila a Metoděje v Brně
 -
 KAMKABINET
 Radim Horák, Vladimír Matoušek
 -
 2013/06

Dům na domě, Mníšek pod Brdy
 -
 edit!
 Juraj Calaj, Ivan Boroš, Vítězslav Danda
 -
 2013/08

Rodinný dům v Nové Cerekvi
-
Studio Archiholik
Josef Pfeifer
-
2015

Administrativní a výrobní areál
firmy Tescan, Brno
-
S.I.S.
Jan Tesař, Jiří Dostál
-
2013

Rekonstrukce a dostavba Dusíkova
divadla v Čáslavi
-
Architektonická kancelář Burian
- Křivinka
Aleš Burian, Gustav Křivinka,
Radka Neumanová
-
2012/09

Vila v Praze
-
Pavel Hnilička Architekti
Pavel Hnilička, Daniela Šteflová
-
2015/05

ČESKÁ

LIK0-N0E, Slavkov u Brna
-
Fránek Architects
Zdeněk Fránek
-
2015/05

Lovecká usedlost Radejov
-
Studio Anarchitekt
Jiří Soukup, Pavel Trucla
-
2014/05

CENA

ZA ARCHITEKTURU

Havel, Holásek & Partners -
návrh interiéru clientské části
advokátní kanceláře, Praha
-
ATELIER KUNC architects
Michal Kunc, Michal Matějčíček
-
2013/12

Vila severně od Prahy,
Horoměřice
-
VÝŠEHRAD atelier
Jiří Smolík, Tereza Mandíková,
Zdeněk Rychtařík, Martin
Šafránek, Pavel Marek
-
2014/07

Centrum Malešice - Byty
Malešice, Praha
-
Casua
Oleg Haman, Jakub Seifert, Petr
Jambor, Petr Housa, Vojtěch
Sigmund, Daniel Novák, Petr
Sova, Lenka Steklá, Alexandra
Fefelová
-
2015/06

2016

Bytový dům v Komenského ulici,
Liberec
-
LÁBUS AA – Architektonický
ateliér
Ladislav Lábus, Vít Krušina,
František Košař, Igor Šimon
-
2011/06

Socialbakers Karlín, Praha
-
D3A
Tomáš Prouza, Eva Macková
-
2015

Showroom „Posh Me“, Brno
-
Muon
Jiří Zhoř
-
2015/04

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2016

Památník obětem železné opony,
Mikulov
-
Kuba & Pilař architekti
Tomáš Pilař, Ladislav Kuba
-
2014/11

Vila Pláštky, Lelekovice
-
Pavel Jura
-
2015/08

Vila s výhledem, Brno
-
Fundament Architects
Pavel Lazarov, Václav Kocián
-
2015/12

Restaurace Fresco Gusto, Praha
-
ORESTA
Vít Čermák, Pietro Giuffrida,
Pavel Čárský, Dalena Čermáková
-
2013/07

Rozhledna Pekelný kopec, Třebíč
-
Pavel Jura
-
2014/10

Byt Alfa, palác Alfa, Brno
-
Pavel Jura
-
2014/08

Obchodní a administrativní budova, Ostrava

-
Kuba & Pilař architekti
Ladislav Kuba, Tomáš Pilař,
Martin Klimecký
-
2011/03

Rodinný dům - Sydney, Pyšely

-
Free Architects
Tomáš Podrázský, Karolína
Reslerová, Stanislav Janíček,
Petr Záluský
-
2015/08

Rodinný dům, Horní Počernice, Praha

-
ATELIER KUNC architects,
Michal Kunc, Alžběta Vrabcová
-
2015/06

Wellness vila, Rozdrojovice

-
Fundament Architects
Pavel Lazarov, Václav Kocián
-
2012/01

Revitalizace objektu františkánského kláštera v Plzni a zřízení Musea církevního umění Plzeňské diecéze

-
ATELIER SOUKUP OPL ŠVEHLA
Jan Soukup, Jan Trčka, Antonín Švehla, Marek Marovič
-
2012/06

Administrativní budova Jungmanova 15, Praha

-
CAMA Architekti
David Chromík (Jindřich Matějka,
Martin Beránek, Petra Žlebková),
Richard Doležal (DaM)
-
2014/12

Rezidenční Park Baarova, Praha

-
CMC Architects
David R. Chisholm, Vít Máslo
-
2014/06

Chalupa na Vysočině, Fryšava pod Žákovou horou

-
Urban Čelíkovský Architekti
Lukáš Urban, Martin Čelíkovský
-
2015/01

Sídlo společnosti European City Estates, Praha

-
Jakub Cigler Architekti
Jakub Cigler
-
2015/09

Banko-Kavárna J&T Banka, Brno
 –
 Architekti Hruša & spol.
 Atelier Brno
 Petr Hruša
 –
 2012/03

Letní scéna AmFik, Kadaň
 –
 třiarchitekti
 Michal Fišer, Jana Ilková
 –
 2011

Vila v Podolí, Praha
 –
 AP atelier
 Josef Pleskot, Petr Sýkora,
 Miloš Linhart, Zdeněk Rudolf,
 Jiří Trčka, Martin Slavíček
 –
 2012/10

ČESK

Vila v Podolí, Praha
 –
 AP atelier
 Josef Pleskot, Jan Albrecht,
 Michaela Dytrtová-Košarová,
 Daniel Kříž, Miloš Linhart,
 Zdeněk Rudolf, Andrej Škripeň,
 Jiří Vlach
 –
 2011/12

Rodinný dům, Svatbín, Kostelec
 nad Černými lesy
 –
 ATELIER KUNC architects
 Michal Kunc, Pavel Dostál
 –
 2012/09

Rekonstrukce vily „Ke
 Klimentce“, Praha
 –
 Klanc architekti
 Tomáš Klanc, Kryštof Spilka
 –
 2012

Krkonošské centrum
 environmentálního vzdělávání,
 Vrchlabí
 –
 Petr Hájek ARCHITEKTI
 Petr Hájek
 –
 2014

Nová Karolina Park, Ostrava
 –
 CMC Architects
 David R. Chisholm, Vít Máslo
 –
 2013/07

První dům, Semily
 –
 Ondřej Pleštil, architekt
 Ondřej Pleštil
 –
 2015/05

Soukromý loftový byt, Praha
 - cakov+partners
 Kalin Cakov, Metodiy Monev, Ján Obušek
 -
 2013/11

Dům v Šestajovicích
 - ORESTA
 Vít Čermák, Pietro Giuffrida, Pavel Čárský
 -
 2014/05

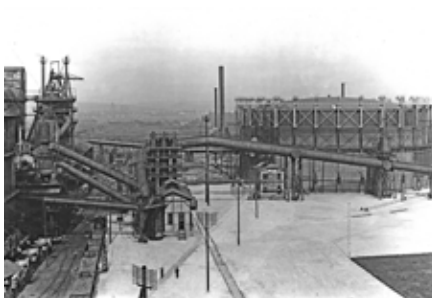

Revitalizace zámeckého návrší v Litomyšli
 - AP atelier
 Josef Pleskot, Jiří Vlach, Andrej Škripeň, David Ambros, Marek Barták, Daniel Kříž
 -
 2014

KÁ CENA ZA

Tržnice v Heřmanově Městci
 - Žalský architekt
 Jan Žalský
 -
 2013/09

Dolní oblast Vítkovice, Ostrava
 - AP atelier
 Josef Pleskot, Petr Sýkora, Vladimír Janata, Andrej Škripeň, Milan Šraml, Jiří Trčka, Zdeněk Rudolf, Miloš Linhart, Michaela Dyrťová-Košařová, Daniel Kříž, Jindřich Smetana, Jan Albrecht, Norbert Schmidt
 -
 2012-2015

Rekonstrukce a nástavba bytového domu, Praha
 - LÁBUS AA - Architektonický atelier
 Ladislav Lábus
 -
 2015/11

2016

ARCHITEKTURU

Rekonstrukce rodinného domu v Klánovicích
 - VYŠEHRAD atelier
 Zdeněk Rychtařík, Pavel Marek, Tereza Mandíková, Jiří Smolík, Martin Šafránek
 -
 2012/01

Rekreační objekt, Čeladná
 - CMC architects
 Vít Máslo, David R. Chisholm
 -
 2015/09

Karel Prager - výstava v Národní galerii, Praha
 - CASUA
 Oleg Haman, Vojtěch Sigmund, Daniel Novák
 -
 2013/09

Náměstí Orionka, Praha
 - Casua
 Oleg Haman, Petr Jambor, Michal Gabriel
 - 2011/01

Elektra, Banko-Kavárna J&T Bank, Ostrava
 - Architekti Hrůša & spol. Atelier Brno
 Petr Hrůša
 - 2012/11

Biomedicínské centrum a Univerzitní medicínské centrum LF UK v Plzni
 - AS Projekt
 Pavel Němeček, Daniel Němeček
 - 2014/06

Obytný soubor Zelené město, Praha
 - Casua
 Oleg Haman, Petr Jambor, Leona Horská
 - 2015/12

ELI Beamlines - Mezinárodní výzkumné laserové centrum, Dolní Břežany
 - Bogle Architects
 Ian Bogle
 - 2015/12

Dům v Klecanech
 - ORESTA
 Vít Čermák, Dalena Čermáková
 - 2013/07

ČESKÁ CENA ZA AR

Rodinný dům v Černošicích
 - VYŠEHRAD atelier
 Pavel Marek, Zdeněk Rychtařík, Martin Šafránek, Jiří Smolík
 - 2012/03

ArtGen, Praha
 - CMC architects
 David R. Chisholm, Vít Máslo
 - 2015/05

Rodinný dům, Velké Popovice
 - caraa.cz
 Štěpán Kubiček, Martina Buřičová
 - 2013/06

Bytový dům, Červený kopec, Brno
 -
 Makovský & partneři
 Zdeněk Makovský, Daniel
 Makovský, Adam Sirotek, Lukáš
 Poláček
 -
 2014/11

Interiér batovského domku
 ve Zlíně
 -
 ellement
 Jitka Rössová, Jan Pavézka
 -
 2014/04

Letňany – nové centrum, Praha
 -
 Casua
 Oleg Haman, Leona Horská, Jakub
 Seifert, Lenka Zvědělíková
 -
 2013/08

Uhelný Mlýn – Továrna na
 architekturu, design, umění
 a řemeslo, Libčice nad Vltavou
 -
 Ateliér Hoffman
 Patrik Hoffman, Marcela
 Jirásková, Pavel Hicz, Tomáš
 Havlíček
 -
 2012/03

Vila u Brna
 -
 Architekti Hrůša & spol.
 Atelier Brno
 Petr Hrůša
 -
 2012/10

Interiér akademického klubu –
 rekonstrukce, Brno-Pisárky
 -
 jiri vitek architects
 Jiří Vitek
 -
 2014/09

CHITEKTURU

2016

Světelná sakrální instalace
 v piaristickém chrámu Nalezení
 sv. Kříže v Litomyšli
 -
 Michal Motyčka
 Michal Motyčka, Václav Cigler
 -
 2015/06

Administrativní budova Rohan,
 Praha
 -
 Architekti Hrůša & spol.,
 Atelier Brno
 Petr Hrůša
 -
 2012/10

Rekonstrukce domu
 v Ludgeřovicích
 -
 CIESLARARCHITECTS
 Karel Ciešlar
 -
 2015/12

Multifunkční sál v Litomyšli
-
HŠH
Petr Hájek, Tomáš Hradečný, Jan Šépka
-
2014/06

Chytrý apartmán U Venuše -
ChauveTM, Pavlov
-
0,5 Studio
Pavel Nový, Vít Svoboda
-
2015/05

Pavilon základní školy,
Libeznice
-
Projektili Architekti
Adam Halíř, Ondřej Hofmeister,
Petr Lešek, Roman Brychta, Marek
Sankot, Bohdana Linhartová
-
2015/08

Efemérní architektura
pro Mezinárodní festival
dokumentárních filmů v Ji.hlavě
(ročníků 2011 až 2015)
-
ECHTarchitektura & H3Tarchitekti
Josef Čančík, Vít Šimek
-
2011/2012/2013/2014/2015

Energis - přestavba sídla firmy,
Hradec Králové
-
Ateliér Hoffman
Patrik Hoffman, Tomáš Havlíček,
Pavla Krásová
-
2015/04

Park Pod Plachtami, Brno
-
ATELIER X, Architect & Engineers
Jan Zezúlka, Petr Forchtgott,
Vojtěch Joura
-
2012/11

Dům přírody Moravského krasu,
Skalní mlýn, Blansko
-
P.P. Architects
Pavel Pekár, Bořek Knytl, Jolana
Karásková
-
2015/04

Prototyp rodinného domu
v Posázaví, Kamenná Lhota
-
A69 architekti
Boris Redčenkov, Prokop Tomášek,
Jaroslav Wertig, Michal Nohejl
-
2015

Mary Duras, Liberec
-
0,5 Studio
Pavel Nový, Vít Svoboda, Ivo
Habán
-
2014/06

Vila, Kohoutovice
 –
 Vochta architektonický ateliér
 Miroslav Vochta
 –
 2015/11

Otevřená zahrada a centrum NNO,
 Brno
 –
 Projektil Architekti
 Adam Halíř, Ondřej Hofmeister,
 Petr Lešek, Roman Brychta, Marek
 Sankot, Tomáš Bouma
 –
 2012/12

Obchodní centrum v Rožnově pod
 Radhoštěm
 –
 Kamil Mrva Architects
 Kamil Mrva
 –
 2011/07

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

Sídlo firmy YSoft Corporation,
 Brno
 –
 Projektil Architekti
 Roman Brychta, Petr Lešek,
 Ondřej Hofmeister, Adam Halíř,
 Tomáš Bouma
 –
 2012/08

Rodinný dům ve Vidovicích
 –
 LÁBUS AA – Architektonický
 ateliér
 Ladislav Lábus, Vít Krušina
 –
 2012

Rodinný dům, Rezkova, Brno
 –
 Kuba & Pilař architekti
 Tomáš Pilař, Vít Košťál,
 Ladislav Kuba
 –
 2013/02

2016

Rodinný dům a sochařský ateliér
 ve Vělopolí
 –
 CIESLARARCHITECTS
 Karel Ciešlar
 –
 2015/12

Zvonička na Horečkách,
 Trojanovice
 –
 Kamil Mrva Architects
 Kamil Mrva, Martin Rosa
 –
 2011/03

Rekonstrukce centrální části
 Konečného náměstí – TIVOLI, Brno
 –
 P.P. Architects
 Pavel Pekár, Marek Holán, Ondřej
 Mundl, Tomáš Págo
 –
 2015/05

Rodinný dum, Mníšek pod Brdy
 - ksa.
 David Kopecký, Pavel Mejstský,
 Ján Studený
 -
 2012/12

Aparthotel Lípa, Krásná Lípa
 -
 Ateliér Hoffman
 Patrik Hoffman, Tomáš Horský,
 Jakub Kuva, Tomáš Havlíček,
 Olgoj Chorchoj
 -
 2013/01

Freedomek no. 013 (M), Tachov
 -
 Atelier Štěpán
 Marek Štěpán
 -
 2012

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

2016

ČESKÁ

Pomník pro generála Pattona,
 Plzeň
 -
 LcDílna
 Lubomír Čermák, Tomáš Beneš,
 Václav Zúna
 -
 2015/04

Byt, Holešovice, Praha
 -
 0,5 Studio
 Pavel Nový, Vít Svoboda
 -
 2014/05

Showroom, Praha
 -
 Zuzana Hartlová
 -
 2015/06

Rodinný dům v Mostkovicích
 -
 Atelier Habina
 Martin Habina
 -
 2011/01

Dům řemesel Arcadis -
 rekonstrukce venkovského statku,
 Vysoká, Mělník
 -
 Studio Archiholik
 Josef Pfeifer
 -
 2013/06

Datové centrum Lužice
 -
 P.P. Architects
 Pavel Pekár, Ondřej Mundl, Tomáš
 Págo
 -
 2015/01

Rekonstrukce piaristického kostela v Litomyšli
 -
 Atelier Štěpán
 Marek Štěpán, Vanda Štěpánová
 -
 2015

T3.Chair
 -
 Jasiokarchitekti
 Luděk Jasiok, Tereza Chylíková
 -
 2012/12

Eska - restaurace s pekárnou, Forum Karlín, Praha
 -
 Tereza Froňková, akolektiv
 Tereza Froňková, Atrea
 -
 2015/11

Administrativní budova se showroomem a expedičním skladem, Litomyšl
 -
 ATELIER 4L
 David Jiříček, interiér: Milena Galátová
 -
 2015/08

Rodinný dům v Dobřichovicích
 -
 homostudio
 Jiří Gulbis, Miroslava Tůmová, Martin Šíp
 -
 2015

Lázeňský dům Eugen, Karlova Studánka
 -
 VYSLOUŽIL ARCHITEKTI
 Ondřej Vysloužil, Markéta Vysloužilová
 -
 2011/04

Showroom „Ty Identity“, Ostrava
 -
 studio Reaktor
 Zuzana Hartlová, Jakub Heidler, Irena Vojtová
 -
 2015/06

Rekonstrukce rodinné vily z 30. let 20. století, Frýdek-Místek
 -
 VYSLOUŽIL ARCHITEKTI
 Markéta Vysloužilová, Ondřej Vysloužil
 -
 2012/07

Antonínovo Pekařství, Praha
 -
 Nikola Netušilová
 -
 2015/12

Klášter Nový Dvůr, Toužim
 –
 ATELIER SOUKUP OPL ŠVEHLA
 John Pawson, Jan Soukup
 –
 2014/12

Rodinný dům v Olomouci
 –
 JVArchitekt
 Jiří Vokřál, Hana Horáková
 –
 2015/12

Centrum pro volný čas Na Fialce,
 Říčany
 –
 ARCHIGROUP
 Marek Lehmann, Jan Malec
 –
 2013/09

ČESKÁ

CENA

ZA

Stavební úpravy bytového domu,
 U Průhonu, Praha
 –
 Olgoj Chorchoj
 Ondřej Kopečný, Štěpán Abt, Jan
 Němeček, Michal Froněk
 –
 2015

Relaxační zóna na Letišti
 Václava Havla
 –
 homostudio
 Jiří Gulbis, Mirka Tůmová
 –
 2011/08

Revitalizace centrální části
 obce Bukovany
 –
 SBORWITZ architekti
 Michal Sborwitz, Marie
 Sborwitzová, Karel Prášil, Pavel
 Klásek
 –
 2015/05

Dům přírody Litovelského
 Pomoraví, Horka nad Moravou
 –
 Projektil Architekti
 Petr Lešek, Ondřej Hofmeister,
 Adam Haliř, Roman Brychta, Marek
 Sankot, Tomáš Bouma, Helena
 Hejdová
 –
 2014/09

Konverze interiéru továrního
 prostoru na zázemí firmy SIO2,
 Brno
 –
 Muon
 Jiří Zhoř
 –
 2015/05

Výrobní hala s administrativou,
 Brno
 –
 ATELIER X, Architect c Engineers
 Jan Zezúlka
 –
 2015/12

ARCHITECTURA

2016

Funkcionalistický byt
v Holešovicích, Praha
-
Lennox architekti
Markéta Smrčková, Tomáš Starý
-
2015/12

Dům v Javorníci
-
Molo architekti
Patrik Zamazal, Jan Dobeš
-
2012/06

Rekonstrukce Tančírny v Račím
údolí
-
SBORWITZ architekti
Michal Sborwitz, Marie
Sborwitzová, Karel Prášil
-
2015/07

Regionální inovační centrum
elektrotechniky (RICE), Plzeň
-
AS Projekt
Pavel Němeček, Daniel Němeček
-
2015/12

Centrum Pohyb dětem, Praha
-
homostudio
Jiří Gulbis, Mirka Tůmová,
Václav Wagner
-
2014/09

Loft, Hřebenky, Praha
-
Formafatal
Dagmar Štěpánová
-
2015/12

Zahrada „AMA“, Nevřeň
-
CHVOJKA/architekt
Jakub Chvojka
-
2014/06

Citrón, Na Harfě, Praha
-
Jasiokarchitekti
Luděk Jasiok, R. Donner, J.
Vodvářka, V. Vávrová, O. Machaň,
P. Chrást
-
2011/02

Přístavba 2 odd. MŠ Zámecké
náměstí, Velká Bystrice
-
SBORWITZ architekti
Michal Sborwitz, Marie
Sborwitzová, Karel Prášil
-
2015/01

Revitalizace kempu v Nedamově –
1. etapa
–
HENKAI architekti
Daniel Baroš, Michal Nejezchleb
–
2013/06

Dotknout se vody – Úprava
nábřeží řeky Svitavy, Letovice
–
Jana Kaštánková
Jana Kaštánková, Vojtěch Joura,
Ladislav Kuruc, Jiří Matula
–
2011/12

Etnografická expozice Slovákckého
muzea, Uherské Hradiště
–
Next Level Studio
Michal Kutálek, Viktor Johanis
–
2014/05

Stodola, Ohaře
–
Atelier Michal Schwarz
Jan Forman, Michal Schwarz
–
2011

Rodinný dům, Jinačovice
–
MASCO
Tomáš Kotas
–
2015/01

Vila s betonovou fasádou, Dolní
Břežany
–
Klanc architekti
Tomáš Klanc, Kryštof Spilka
–
2011

ZA

ARCHITEKTURU

2016

Piazzetta u kaple sv. Kosmy
a Damiána v Emauzích, Praha
–
IXA
Tomáš Hradečný
–
2015/12

CENA

ČESKÁ

Řeporyjská 17, Praha
–
Aulík Fišer architekti
Jakub Fišer, Lucie Chroustová
–
2015/03

Centrum stavitelského dědictví
Plasy – konverze bývalého
klášterního pivovaru pro Národní
technické muzeum, Plasy
–
Projektový atelier pro
architekturu a pozemní stavby
Tomáš Efler, Božena Svátková,
Tomáš Šantavý
–
2015/09

Polyfunkční dům, Smetanova, Brno
 – MASCO
 Tomáš Kotas
 –
 2015/11

Výstava Sakrální prostor,
 Galerie Jaroslava Fragnera
 v Praze
 –
 Aulík Fišer architekti
 Jakub Fišer, Lucie Chroustová
 –
 2015/12

Pevnost poznání – rekonstrukce
 dělostřeleckého skladu na
 vědecké muzeum, Olomouc
 –
 Ateliér Bonmot
 Stašek Žerava, Miroslav
 Procházka
 –
 2014/12

Kinokavárna, rekonstrukce foyer
 kina Varšava v Liberci
 –
 Spolek Zachraňme kino Varšava
 Petr Hubáček, Zuzana Koňasová,
 Ondřej Pleštil, Jiří Žid
 –
 2015/02

Úpravy a využití bývalého
 kapucínského kláštera v Mnichově
 Hradišti pro sociálně-kulturní
 a ubytovací zařízení
 –
 SBORWITZ architekti
 Michal Sborwitz, Marie
 Sborwitzová, Karel Prášil
 –
 2013/09

Šatny Wikov, Hronov
 –
 IXA
 Tomáš Hradečný, Benedikt Markel
 –
 2015/09

Kavárna Muzeum, Praha
 –
 Jasiokarchitekti
 Luděk Jasiok, Ondřej Homa
 –
 2012/12

Dentální učení, Kladno
 –
 Architekt Studio M
 Jiří Hušek, Petr Husák
 –
 2014/10

Vrbatova bouda, Vítkovice
 v Krkonoších
 –
 IXA
 Tomáš Hradečný, Martin Prokš
 –
 2015/10

Pokoje – možnosti prostoru
(interaktivní výstava
o architektuře), Dům umění,
České Budějovice
–
Skupina
Marcela Steinbachová, Barbora
Škaloudová
–
2015/09

Obnova historické usedlosti
v Českém Švýcarsku, Děčín
–
Projektový atelier Miroslav
Kubík, Děčín
Tomáš Efler, Miroslav Kubík,
Tomáš Petřík
–
2015

Bílý byt, Uherské Hradiště
–
Next Level Studio
Michal Kutálek
–
2012/10

Společensko-sportovní dům,
Benešov
–
Tomáš Adámek
–
2015/12

Tajemné dálky – Anežský klášter,
Praha
–
RCNKSK
Jan Řičný, Filip Kosek
–
2015/04

Rekonstrukce domu U Páva,
Liberec
–
ATAKARCHITEKTI
Jiří Jandourek, Jana Medlíková
–
2014/03

Rekonstrukce chalupy, Krkonoše
–
ateliér mÍková hexnerová
Helena MÍková
–
2015/03

2016

ČESKÁ

CENA

ZA

ARCHITEKTURU

Další informace a fotografie
soutěžních děl jsou dostupné
na www.ceskacenazaarchitekturu.cz
a na Facebooku České ceny za
architekturu.

SPOLEČNÉ ZASEDÁNÍ ORGÁNŮ ČKA

5. dubna 2016 se v prostorách pražské Kanceláře ČKA uskutečnilo společné zasedání představenstva, dozorčí rady, Stavovského soudu a autorizační rady. Setkání všech těles ČKA probíhá nejméně jednou ročně, zpravidla před konáním valné hromady. Jeho cílem je především koordinace činnosti jednotlivých orgánů a výměna důležitých informací. Letošními hlavními body programu byla XXIII. valná hromada a zejména pak změny řádů, které budou orgány valné hromadě předkládat, a Česká cena za architekturu, jejíž první ročník právě probíhá.

Zvýšení kreditu Komory u veřejné správy

Setkání zahájil předseda ČKA Ivan Plicka, který shrnul nejzásadnější milníky činnosti představenstva za uplynulý rok. Připomněl, že Česká komora architektů je společně s ostatními komorami zřízenými zákonem od ledna 2015 oficiálním připomínkovým místem legislativního procesu, což v praxi znamená, že se daleko intenzivněji vyjadřujeme k jednotlivým zákonům. V roce 2015 přitom do připomínkového řízení mířily klíčové zákony naší profese: novela stavebního zákona, nový zákon o zadávání veřejných zakázek, nový památkový zákon a novela zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů a autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Nominovaní experti za ČKA se současně účastnili kolegií ministryně pro místní rozvoj ke stavebnímu zákonu a zákonu o zadávání veřejných zakázek. V případě zadávání veřejných zakázek se ČKA například zasloužila o to, že nový zákon více reaguje na dlouhodobé zkušenosti zadavatelů, uchazečů o veřejné zakázky i široké veřejnosti, z nichž vyplývá, že kritérium nejnižší ceny nemůže přinést očekávanou kvalitu.

Téma zadávání veřejných zakázek se v roce 2015 pro činnost představenstva a jeho pracovních skupin stalo zcela zásadním. Prohloubila se rovněž spolupráce s Ministerstvem pro místní rozvoj, na jehož objednávku ČKA zpracovává Manuál pro zadávání veřejných zakázek. Jeho součástí je kromě pre-

zentace architektonických soutěží i tzv. Program pro stanovení předpokládané hodnoty projektových činností, a to jak pro pozemní a krajinářské práce, tak pro oblast územního plánování. Aplikace je zdarma dostupná na webu ČKA a přinesla řadu pozitivních ohlasů, jak ze strany zahraničních kolegů z okruhu visegrádské čtyřky, tak od zástupců samospráv.

Předseda Ivan Plicka rovněž zmínil další zásadní agendu ČKA, a sice že byl po mnoha letech diskusí vyhlášen 1. ročník České ceny za architekturu.

Produktivní náladu v představenstvu potvrdil také předseda dozorčí rady Pavel Rada, který se zasedání představenstva pravidelně zúčastňuje a je členem Pracovní skupiny ČKA pro Standardy a honoráře, která velkou měrou přispěla právě k tvorbě nového programu pro stanovení předpokládané hodnoty projektových prací. Za příkladnou Pavel Rada označil i práci Kanceláře ČKA. K práci dozorčí rady její předseda podotkl, že pracuje standardně, její výkon zcela závisí na kauzách, s nimiž se setkává. Všichni členové dozorčí rady si rovněž pochvalují intranet nového webu ČKA, který umožňuje členům orgánů využívat úložiště, jež je velmi praktické pro on-line nahlížení a sdílení kauz a dalších podkladů. Dozorčí rada rovněž pokračuje v pravidelných společných zasedáních se Stavovským soudem, která hrají klíčovou roli v kooperaci obou těles.

Václav Šebek, předseda Stavovského soudu, se ve své prezentaci odkázal na výroční zprávu o činnosti soudu, která byla zveřejněna v podkladech pro valnou hromadu. Uvedl, že v roce 2015 Stavovský soud přesáhl stanovený rozpočet, což bylo dáno tím, že se ve své praxi setkal s velmi komplikovanými kauzami. Obžalovaní architekti rovněž využívali možnost přítomnosti vlastního právního zástupce, což klade mnohem vyšší časové nároky na jednotlivé kauzy a také na přípravu členů soudu na jednání. Činnost soudu se tedy dá označit za čím dál tím složitější a klade stále větší nároky na jeho členy. Tato skutečnost byla zohledněna při přípravě rozpočtu ČKA na rok 2016.

Informace o činnosti autorizační rady podal její předseda Ladislav Lábus. Připomenul, že rada jako jediný orgán ČKA nepodléhá přímé volbě na valné hromadě, ale její členové jsou jmenováni na tříleté funkční období ministrem pro místní rozvoj. Stávajícím členům autorizační rady

přitom mandát končí k 30. dubnu 2016. ČKA má v radě tři své zástupce (pro obory architektura, územní plánování a krajinářská architektura), dále zde má své zástupce Ministerstvo kultury, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo životního prostředí a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Předseda autorizační rady dále připomněl, že tento orgán se zaměřuje především na mandatorní činnost Komory dané zákonem o výkonu povolání autorizovaných architektů a autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (360/1992 Sb.), tedy uznáváním autorizací a kvalifikací. Ladislav Lábus současně upozornil na chystanou novelu vysokoškolského zákona, v níž dojde ke změně systému akreditací jednotlivých vysokých škol, kdy velká část programů bude akreditována ne na ministerstvu, ale přímo na školách. Předseda rady dále podotkl, že ČKA se ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stala vážným partnerem, kdy je její vyjádření k akreditaci nových studijních programů ministerstvem přímo vyžadováno. V loňském roce dávala autorizační rada ČKA například kladné vyjádření k magisterskému studiu architektury na ARCHIP či novému studijnímu programu krajinářské architektury na FA ČVUT v Praze.

Česká cena za architekturu má podporu všech orgánů ČKA

Ivan Plicka následně doplnil informace k vyhlášení 1. ročníku České ceny za architekturu (ČCA). Na podzim 2015 proběhlo výběrové řízení na produkční agenturu. Zvítězila společná nabídka PP Production a MVP events. V uplynulém roce se dále pracovalo na vytvoření statutu ceny a jednacích řádů jednotlivých orgánů (grémia, poroty a odborné akademie), které definují jejich úlohu. Následně bylo vyzváno více než 600 architektů, historiků a kritiků architektury, aby se stali členy akademie. Na zasedáních představenstva se přitom vedla dlouhá diskuse, podle jakého klíče členy akademie nominovat. Kromě osobností např. z řad laureátů Pocty ČKA či Ceny Ministerstva kultury a dalších osobností, jak z akademické sféry, tak z oblasti publicistiky, byli členové akademie vybíráni na základě umístění jejich děl v Ročenkách české architektury.

Předseda ČKA dále upozornil, že ideologie ceny je nízkoprahovost – při registraci do soutěžní přehlídky

nevznikají soutěžícím žádné náklady za panely, neboť vše probíhá formou on-line přihlášky. Cílem ceny současně je, aby byla reprezentativním odrazem toho, co se v architektuře odehrálo za posledních pět let (do přehlídky je možné přihlásit díla dokončená mezi lety 2011 a 2015). Soutěž má ambici pokrýt kompletní domácí produkci, a to jak díky přítomnosti odborné akademie, která má možnost upozornit ČKA na díla, která nepřihlásí jejich autoři sami, tak rovněž proto, že přihlášení do soutěže není omezeno členstvím v Komore. Kromě hlavní ceny bude udělena cena za výjimečný počin či mimořádná cena. Pozitivní rozměr ČCA dodává i zaměření na regiony v průběhu celého roku. Důležitou zprávou zejména ve vztahu k členské základně je fakt, že cena nezatíží rozpočet ČKA, neboť bude financována z externích zdrojů od partnerů. Různými formami přitom budou prezentována všechna díla do přehlídky přihlášená. Po uzávěrce přihlášek v druhé polovině dubna 2016 na www.ceskacenaarchitekturu.cz vznikl on-line katalog všech přihlášených děl. Ta jsou rovněž zveřejněna v Bulletinu ČKA 2/2016. Užší okruh přibližně padesáti děl pak bude prezentován formou výstavy v galerii DOX a tiskem doprovodného katalogu.

Ivan Plicka zároveň informoval všechny zúčastněné o nominačním večeru, který proběhne 14. června 2016 v La Fabrice a na němž bude prezentován užší okruh nominovaných děl, která vybere mezinárodní odborná porota. 7. listopadu následně proběhne galavečer v prostoru Jatka 78, kde budou oznámeni finalisté, držitelé hlavní ceny, ceny za výjimečný počin a mimořádné ceny.

Diskutováno bylo rovněž složení odborné mezinárodní poroty. Zástupci Grémia České ceny za architekturu vysvětlili, podle jakého klíče byli členové poroty vybíráni. Ivan Plicka dále zdůraznil, že Česká cena za architekturu rozhodně nechce vystupovat konfrontačně k dalším soutěžním přehlídkám, které zde již existují. Jaroslav Šafer dále doplnil, že na Slovensku rovněž existují vedle oborového ocenění komory další dvě ceny.

Zuzana Hošková

OTTA: PARTICIPACE V ARCHITEKTUŘE

6. dubna 2016 se v prostorách kreativní zóny DEPO 2015 v Plzni za podpory spolku Pěstuj prostor uskutečnila další debata z cyklu Otevřeného think tanku architektů (OTTA) České komory architektů, tentokrát na téma Participace v architektuře. Setkání navázalo na diskusi uskutečněnou rovněž v Plzni před dvěma lety v rámci projektu Plzeň 2015. Debaty se zúčastnili jak odborníci na participaci, tak architekti, zástupci samospráv či neziskových organizací. Debatu moderovali architekt a garant platformy OTTA Petr Lešek a Petr Klíma z Pěstuj prostor. Diskusi předcházely také tři vstupy odborníků zabývajících se participací. Petr Návrat, náměstek ředitele Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy pro participaci a projektové řízení, představil Manuál participace a výhody z participace plynoucí (včetně kvalitního zadání pro práci architektů), Marek Sivák z Pěstuj prostor ukázal škálu úprav dle tématu a rozsahu se zapojením veřejnosti a Petr Klápště z Ústavu prostorového plánování Fakulty architektury ČVUT v Praze jmenoval nejčastější chyby při participativním procesu.

Diskusi zahájil Petr Klíma z Pěstuj prostor, který zrekapituloval minulé setkání s názvem Aktivismus a participace v architektuře, jež proběhlo 19. listopadu 2013 v Plzni. Diskuse se tehdy zúčastnili například historik architektury a člen hnutí Za krásnou Olomouc Jakub Potůček, Miroslav Vodák z CBArchitektura či Martin Krsek z Ústí-Aussig.net. Nechyběli ani Jolana Říhová z Nadace Proměny, Marek Sivák z Pěstuj prostor a Petr Klápště, kteří se debaty zúčastnili i v letošním roce.

- ▶ Zápis z tehdejšího setkání a odkaz na video z debaty naleznete na webu ČKA v sekci OTTA.

Petr Lešek připomněl témata České komory architektů, která s participací přímo souvisejí: architektonické soutěže, městský architekt jako možný iniciátor participativního procesu či Komorou vydané texty Architektura pro komunální politiku a Architektura pro venkov, které se zapojením veřejnosti rovněž zabývají. Dále upozornil na to, že komunikace mezi architekty, participátory a politiky hraje zcela klíčovou úlohu. Česká komora architektů by přitom měla sehrávat jak roli odborného garanta, tak instituce, která všechny propojuje.

S participací může pomoci i manuál

Petr Návrat představil Manuál participace, který vydal Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR). Účastníci setkání seznámil s případovým scénářem a jednotlivými fázemi postupu participace při tvorbě veřejného prostoru. Pro úvodní vhled do problematiky je žádoucí analýza současného stavu, která zahrnuje základní výzkum historie a kontextu dané lokality či dopravy v daném místě, získání podkladů či záměrů státní správy a samosprávy. V tuto chvíli je rovněž žádoucí zjistit hodnocení a potřeby uživatelů. „V této fázi je potřeba získat podporu pro konkrétní projekt u politické

reprezentace a souvisejících orgánů a až následně jej prezentovat veřejnosti," dodal Petr Návrat.

Prostředky, jakými lze získat zpětnou odezvu od veřejnosti, mohou být například pocitová mapa, komentovaná vycházka či cyklovýjíždka, dále pak diskuse formou kulatého stolu nebo šetření dotazníkem. Ten by přitom neměl mít obecně platný charakter, ale měl by se přizpůsobovat každému řešenému úkolu. IPR tímto způsobem postupoval např. při koncepci Vinohradské ulice, kde se sešlo celkem 2500 podnětů veřejnosti, či koncepci Bělohorské ulice, kde dotazník vyplnilo zhruba 600 respondentů. Další fází je konzultace návrhu studie s veřejností. V tomto případě Institut například používá webovou aplikaci, která ukazuje, jak studie zareagovala na první fázi a první podněty od veřejnosti.

Petr Návrat rovněž demonstroval, že zapojení veřejnosti je důležitou zpětnou vazbou nejen pro město, ale i pro architektky. Ti tak získají kvalitní informace pro zadání. Na spolupráci s veřejností si mohou ověřit, zda jejich návrh funguje, seznámí se s potřebami různých zájmových skupin apod. Potřeby veřejnosti se dají zároveň využít jako podpůrný argument při zadávání projektu, neboť politická reprezentace na ně velmi dobře reaguje. Při konzultacích návrhu IPR zároveň předkládá vypořádání komentářů veřejnosti k návrhu. Manuál také obsahuje několik modelových otázek, jakými lze diskusi s veřejností zahájit a rozvést.

- ▶ Manuál participace IPR je dostupný na webových stránkách Institutu.

Odborníci vs. veřejnost: Spolu, anebo proti sobě?

Marek Sivák z Pěstuj prostor hned v úvodu své prezentace zdůraznil, že je důležité rozlišit mezi tím, co je potřebné (určují odborníci – architekti, urbanisté, sociologové apod.), a tím, co je žádoucí (určuje veřejnost – obyvatelé, firmy, zájmové a profesní skupiny). To, co je žádané, přitom iniciativa Pěstuj prostor zjišťuje prostřednictvím otevřených výzev. Marek Sivák také vysvětlil hlavní principy tzv. participativního rozpočtu. Agora Central Europe, která tento způsob zapojení veřejnosti v České republice propaguje, jej definuje jako uvolnění částky z veřejných prostředků na zlepšení konkrétního veřejného prostranství. Podněty od veřejnosti následně posuzují odborníci,

kteří na jejich základě vyberou námět, jenž se bude realizovat. V Plzni obdobným způsobem probíhá otevřená výzva Pěstuj prostor, která se kromě rozsáhlých prostranství zaměřuje i na drobné podněty. V současné době probíhá její čtvrtý ročník.

Etapy následné proměny Marek Sivák shrnul takto:

1. iniciační proměna (komunita),
2. inspirační škála (úřad + komunita),
3. podrobné plánování (úřad + komunita),
4. větší zásah (komunita + úřad),
5. kompletní proměna (úřad (+ komunita)),
6. sousedská správa (úřad + komunita).

Do iniciační proměny je přitom zpravidla zapojena pouze místní komunita, jedná se o drobné úpravy svépomocí, jako například úklid dané lokality apod. Inspirační škálou dále může být zapojení studentů a získávání podnětů na základě jejich návrhů, které se promítnou do dalšího zadání projektu. Sousedskou správou je míněna identifikace obyvatel s prostředím, ve kterém žijí, za pomoci doprovodných akcí, které podpoří komunitní život. „Důležité je, aby tato fáze pokračovala i po realizaci projektu. Přispívá to k oživení, bez kterého by revitalizace daného místa postrádala smysl,“ vysvětlil Marek Sivák.

- ▶ Více o aktivitách spolku Pěstuj prostor na pestujprostor.plzne.cz.

Facilitátor: prostředník mezi veřejností a odborníky

Petr Klápště z Ústavu prostorového plánování Fakulty architektury ČVUT v Praze při své prezentaci uvedl, že se transparentnost a participace stávají velmi módními pojmy. Většina projektů dnes nějakým způsobem podléhá tlaku veřejnosti. Většina participačních procesů je nicméně špatně nastavena. Z pohledu Petra Klápštěho je proto lepší se o participaci vůbec nepokusit, než ji provést špatně. Mezi nejčastější chyby přitom patří, že je participace veřejnosti i samosprávami mnohdy vnímána jako přímá demokracie. „To, čeho bychom se měli vyvarovat, je anarchistické projektování bez odborníků,“ doplnil Petr Klápště.

Dalším problémem může být záměna rolí jednotlivých účastníků participativního procesu, kdy např. architekti říkají lidem, jak mají žít, místo aby se snažili jejich potřeby pochopit. Veřejnost má na druhé straně zase

tendenci navrhnout řešení a výsledkem je, že zde již není žádné místo pro odborníky. Správně načasování je také základ. Naplánovat první debatu s veřejností až ve chvíli, kdy je projekt hotový, je zcela scestné. Architekt jako podklad pro svoji práci potřebuje zadání, jež se opírá o informace od uživatelů, které musí získat na začátku celého projektu. Špatně nastavený proces je také, když samosprávy nechají veřejnost rozhodovat o nepodstatných detailech. Ta má pak pocit, že její účasť byla zneužita. Častou chybou na straně architektů rovněž bývají příliš odborné prezentace, které jsou pro laiky špatně srozumitelné. Zde se nabízí úloha facilitátora – odborníka na participaci a prostředníka mezi všemi zainteresovanými stranami. Otázkou je, kdo by měl tuto pozici zastávat. Architektům či urbanistům mnohdy chybí zmiňovaná srozumitelnost, schopnost vést diskusi a získávat od laiků podnětné informace. Na druhé straně je i potřeba odborných znalostí, které má právě architekt či urbanista. Petr Klápště shrnul, že hlavním úkolem facilitátora je dodat aktivitu, program pro architektky, aby se měly při své tvorbě čeho chytit.

- ▶ Text Petra Klápštěho Zvládnutá participace: férový prostor uživatelům pro naplnění jejich potřeb a šanci na tvůrčí práci architektům: www.cka.cz/cs/cka/tema-CKA/participace.

Dobrá architektura je mezioborové spolupráci a cílené podpoře politické reprezentace

Všichni diskutující se shodli na tom, že žádoucí je i přesah z příbuzných disciplín. Zejména spolupráce se sociology, kteří se zabývají městem, může být velmi přínosná. V praxi však bohužel zatím není tato spolupráce příliš cílená či koordinovaná. Architekti by tuto formu spolupráce ocenili, avšak jak podotkla přítomná socioložka Reza Vlasáková, většina sociologů o této možnosti neví. Podle Petra Návrata by uplatnění sociologů bylo nasnadě, neboť většina českých měst nemá dostatečný výzkum v této oblasti, který může sloužit jako podklad pro zadání architektovi.

Participativní postupy Nadace Proměny Karla Komárka v diskusi jmenovala Jolana Říhová. V případě obnovení nábeřeží říčky Loučné v Litomyšli byl participativní program projednáván s místními iniciativami a s Agorou

Central Europe. Byla zde rovněž velká snaha zapojit základní i střední školy a další stakeholdery. Jolana Říhová potvrdila slova Marka Siváka, a sice že participace musí pokračovat i po skončení projektu. Zásadní je v jednotlivých fázích přípravy projektu i nadále s veřejností komunikovat, aby neměla pocit, že přípravy stagnují. Petr Lešek doplnil, že participace by měla být spíše kontinuální proces, který je městem podporován, než jednotlivými ukončenými projekty. Vznese dotaz, jak se zde může rozdělit role mezi neziskovky a město. Zřejmě má město podporovat aktivitu neziskovek, ale pokud nejsou, musí se úlohy kontinuální participace – mediace – zhostit samo i pomocí komunitních pracovníků.

Pavel Janšta z Vodňan potvrdil, že v případě komunálního rozvoje je největším problémem obměna zastupitelstva a nedostatečná kontinuita ve vedení obce či města. Nové vedení může zastavit projekty, které rozvrhlo minulé zastupitelstvo. Obdobnou zkušenost prezentoval i zastupitel Jakub Krejcar ze Zdib, které se aktuálně snaží vypořádat s novým územním plánem. V roce 2006 zde přitom chyběla dostatečná komunikace s vlastníky pozemků i veřejností a nyní se bohužel zdá, že se situace opakuje.

Petr Návrat vyzdvihl angažovanost obyvatel. Jednotlivé úkony samosprávy často bývají dle jeho názoru otázkou společenské poptávky. V Praze se na většině míst dokonce stává, že participace je od občanů přímo vyžadována.

Ondřej Rys z Kladna se podělil o své zkušenosti s pořádáním architektonických soutěží. Město jich v nedávné době vyhlásilo hned několik. Přestože jsou v Kladně s institutem soutěží velmi spokojeni, nedomnívají se, že je nutné každou zakázku zadávat její formou. Ve svém týmu by však rádi uplatnili odborníka, který by jim s vypsáním výběrového řízení na veřejnou zakázku či architektonickou soutěž pomohl.

Zuzana Hošková

150. VÝROČÍ SPOLKU INŽENÝRŮ A ARCHITEKTŮ

Na impulz vzešlý od architekta Josefa Turby byla před 150 lety završena snaha českých intelektuálů o založení Spolku inženýrů a architektů v království Českém. V povědomí široké veřejnosti se pro něj vžila zkratka SIA. V roce 1865 jej svým rozhodnutím kodifikoval císař František Josef I. Tímto krokem se začal rozvíjet spolkový život lidí, jejichž profesní zaměření bylo spojeno s architekturou a stavitelstvím. Vedle pěstování odbornosti byla tehdy organizace nepřehlédnutelná také tím, že od samého počátku přispívala k pozvednutí národního sebevědomí. Historicky patří mezi nejstarší spolky, a to nejen na území monarchie, ale v rámci celé Evropy.

Český svaz stavebních inženýrů připomenul výročí reprezentativní výstavou, která prochází celou Českou republikou. Od 3. do 16. května 2016 byla představena v galerii MINI na Fakultě architektury Vysokého učení technického v Brně. Na výstavních plakátech a v tištěném sborníku byl prezentován výběr z nejkvalitnějších prací českých inženýrů a architektů. Jejich prostřednictvím se připomenula součinnost profesí architekta a stavebního inženýra, která v minulých 150 letech podnítila celou plejádu významných a reprezentativních architektonických a stavebních počinů. Při koncipování výstavy se nezapomnělo ani na stavby soudobé a nevyhnula se ani predikci budoucího vývoje. S tím souvisí akcent na

společenskou důležitost a význam profese architekta a stavebního inženýra, jejichž práce se významně promítá do utváření životního prostředí.

Výstavy se vedle početného zastoupení akademických pracovníků a studentů zúčastnili i její dva protagonisté – profesor Ivan Ruller (1926) a architekt Viktor Rudiš (1927). Z reprezentantů akademické obce můžeme vzpomenout profesorku Helenu Zemánkovou a předsedkyni akademického senátu docentku Moniku Petříčkovou.

Vernisáž se uskutečnila 3. května 2016. Úvodním slovem ji zahájil světově proslulý teoretik architektury a emeritní děkan profesor Vladimír Šlapeta. Na něj navázal architekt David Mikulášek, člen dozorčí rady ČKA.

Josef Chybík
pověřený organizací výstavy

REGISTRUJTE SE NA WEBU KOMORY

A připojte se k více než dvanácti stovkám vašich kolegů, kteří již tak učinili! Registrace je určena pouze členům ČKA. A co přihlášením na web Komory získáte?

- Přístup ke vzorům smluv, vyhláškám, zákonům a všemu důležitému pro výkon profese,
- možnost představit veřejnosti své portfolio, pozvat ji na své akce apod.,
- možnost zapojit se do diskuse nejen nad komorovými tématy.

Co k registraci potřebujete?

- Navštívit www.cka.cz, kde v horní liště nabízíme možnost „Přihlášení“,
- zadat jednoduché přihlašovací jméno (bez mezer, diakritiky, pomlčky, tečky či podtržítka),
- znát číslo své autorizace,
- použít e-mail, který máte uvedený v databázi ČKA,
- vyčkat na schválení registrace, které vám bude zasláno na e-mail.

www.cka.cz

MONITORING MÉDIÍ

Mnozí z vás již ho mají, jiní s ním ještě otálejí. Přihlaste se k odběru monitoringu médií (www.cka.cz/cs/pro-architekty/monitoring-medii) a získávejte informace o dění z oblasti architektury! Zajímají vás mediální výstupy z oblasti architektonických soutěží a událostí s architekturou spojených? Kontaktujte tiskovou mluvčí Komory Zuzanu Hoškovou na e-mailu zuzana.hoskova@cka.cc, uveďte číslo své autorizace a následně vás zařadíme do databáze odběratelů. Po přihlášení získáte dvakrát měsíčně přehled o těch nejzajímavějších mediálních ohlasech.

VÝZVA K AKTUALIZACI ÚDAJŮ

V souvislosti s pravidelnou údržbou databáze kontaktů vybízíme členy ČKA ke kontrole osobních údajů. Tu můžete provést na webu ČKA v sekci Svět architektury v seznamu architektů. Zjistíte-li zde jakoukoliv nesrovnalost, vyplňte formulář pro aktualizování údajů a kontaktujte Milenu Ondrákovou na e-mailu milena.ondrakova@cka.cc.

Upozorňujeme na zajímavé akce a události z oboru architektury. Některé z nich probíhají pod záštitou České komory architektů. Kompletní seznam akcí je dostupný na webu ČKA v sekci Svět architektury.

Výstava
FRÁNEK ARCHITECTS: MÍRA A MĚŘÍTKO

19. 5.–3. 7. 2016
Galerie Jaroslava Fragnera,
Betlémské nám. 5a, Praha 1

Face House, Praha, 2012, projekt, Fránek Architects, zakres do fotky archiv Galerie Jaroslava Fragnera

Jak se současná architektura dotýká veřejnosti, doloží výstava předního tuzemského ateliéru Fránek Architects. Představí se na ní profilové projekty z poslední doby: rozhledna Skywalk na Dolní Moravě, studie bytového domu Face House v Praze a energeticky soběstačný objekt Liko Noe.

I přes odlišnou typologii, konstrukci či technologie spojuje všechny tři projekty nevšední míra invence a intervence. Atakují veřejnost a kladou otázky abstrahující od samotné disciplíny architektury. Posunují a definují míru tolerance, představivosti i empatie. Samotná výstava jde vstříc percepce diváků a uživatelů svým interaktivním pojetím, založeným na intenzivním vnímání prostoru a prostředí staveb.

www.gjf.cz

Konference
reSITE 2016: MĚSTA A MIGRACE

16.–17. 6. 2016
Forum Karlín, Pernerova 53, Praha 8

Pořadatelé: reSITE a Institut plánování
a rozvoje hl. m. Prahy

Martin Barry, krajinný architekt,
zakladatel a ředitel reSITE, na
konferenci v roce 2015, foto Dorota
Veřel

Letošní reSITE bude jedinou konferencí v Evropě, jež se bude obsáhle a do hloubky zabývat migrací ve vztahu k urbanismu. Světoví odborníci a architekti zde budou nabízet řešení, jak může architektura a městské plánování chytře přispět k bezbolestnému a udržitelnému přijetí nových obyvatel do měst.

Jedním z hlavních řečníků bude Martin Rein-Cano, ředitel berlínského studia Topotek 1. Světově uznávaná socioložka Saskia Sassen (Kolumbijská univerzita, Světové ekonomické fórum) a kritik architektury The New York Times Michael Kimmelman budou hovořit o souvislostech mezi klimatickými změnami a migrací. Ulrike Lunacek, viceprezidentka Evropského parlamentu, a Ursula Struppe, ředitelka odboru pro integraci a diverzitu města Vídeň, představí městské projekty ve prospěch integrace. Newyorská architektka Mimi Hoang uvede projekty malých dostupných bytových jednotek. Z Austrálie přijede urbanista, spisovatel a iniciátor mnoha sociálních projektů Marcus Westbury. Diskutovat budou polský architekt Kuba Snopek, Miriam Lišková a Michal Sullo ze slovenského studia SLLA Architects a z Londýna se dostaví Catalytic Action Joanna Dabaj a Riccardo Conti.

Vystupující architekti Martin Rein-Cano a Miriam Lišková jsou zároveň porotci České ceny za architekturu.

www.resite.cz/cs/conference

Soutěžní přehlídka
YOUNG ARCHITECT AWARD 2016 – ARCHITEKTURA
MIMO ČAS

Přihlášky do 20. 6. 2016

Vítěz loňského ročníku Young Architect Award
2015 – Ing. arch. Kristýna Smržová (FA VUT
v Brně, vedoucí práce: Ing. arch. Jan Mlčáka,
Ph.D.)

Osmý ročník soutěžní přehlídky pro studenty a architekty do 33 let byl odstartován. Letošní téma Architektura mimo čas je zaměřeno na díla, která nenahlíží na architekturu z čistě užitného, technického či estetického hlediska, ale snaží se přiblížit k podstatnému. Vztahující se k dnešní době, ale zároveň stojící mimo čas. Téma je záměrně „široké“, otevřené různým měřítkům, zadáním a způsobům zpracování, vždy však v sobě obsahuje ono hledání samotné podstaty architektury.

Odborná porota pracuje pod vedením děkana FUA TU v Liberci Zdeňka Fránka ve složení: Petr Hájek, Jakub Fišer, Jana Hlavová a Josef Pechar. Přihlášené studie bude hodnotit dle kritérií: kvalita architektonického/urbanistického řešení; výběr místa, koncepčnost a kontextuálnost řešení; přínos pro kvalitu životního prostředí; šetrnost a chytrost návrhu; novátorství a originalita práce. Také letos bude probíhat hlasování veřejnosti a putovní výstava. Vyhlášení výsledků proběhne 20. září 2016.

www.yaa.cz

Festival
DEN ARCHITEKTURY 2016

1.–2. 10. 2016

Pořadatel: Kruh, o. s.

Procházka „Praha na příjmu“, místo: Žižkovský vysílač, Praha, Den architektury 2015, foto René Volřík

V tomto roce připravuje spolek Kruh již 6. ročník oslav Mezinárodního dne architektury. Letošní festival Den architektury vychází přesně na první říjnový víkend a bude pokračovat filmovým festivalem Film a architektura 3.–5. 10. 2016, dále pak přednáškou významné nizozemské architektky Liesbeth van der Pol 6. 10. 2016.

Opět se můžete těšit na světový unikát – komentované procházky s architektky, historiky a dalšími osobnostmi po architektonicky zajímavých místech a čtvrtích. Kromě procházek budou na programu cyklovýjízdky, workshopy pro rodiče s dětmi, četné diskuse a v neposlední řadě zpřístupněné objekty v rámci akce Hurá dovnitř! A to vše zdarma!

www.denarchitektury.cz

Jindřich VYBÍRAL

FRIEDRICH OHMANN. OBJEV BAROKU
A POČÁTKY MODERNÍ ARCHITEKTURY
V ČECHÁCH

Vydala Vysoká škola
uměleckoprůmyslová v Praze (2013)

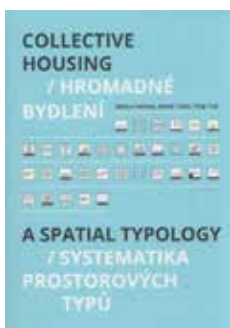
Česko-německy psaná publikace představuje poctivý přehled poměrně pestré tvorby rakouského architekta, s jehož stavbami se setkáváte možná denně, aniž byste přesně tušili jejich autora. Charakterizují jej jak honosné městské domy v centru Prahy či Karlových Varů, tak o poznání skromnější sakrální stavby. Architekt Friedrich Ohmann (1858–1927) byl prvním profesorem architektury na pražské Uměleckoprůmyslové škole a předním představitelem pozdního historismu i rané moderny v Čechách. V době svého desetiletého působení v Praze výrazně přispěl k probuzení zájmu o český barok. Výstava Moravské galerie v Brně z roku 2014 a stejnojmenná publikace představují jeho tvorbu v českých zemích a pojetí moderní architektury, jaké Ohmann na přelomu 19. a 20. století prosazoval: místo redukce forem a sblížení s racionalismem inženýrských staveb upřednostňoval syntézu historických témat tvořivě interpretovaných dle požadavků moderního života. A mimochodem: kniha Jindřicha Vybírala Leopold Bauer. Hereetik moderní architektury z produkce Nakladatelství UMPRUM, kterou graficky zpracoval Štěpán Malovec a již jsme vám představili v minulém vydání Bulletinu ČKA, byla nominována na Cenu Nakladatelství Academia za výtvarné zpracování publikace.

Michal KOHOUT, David TICHÝ, Filip TITTL

HROMADNÉ BYDLENÍ. SYSTEMATIKA
PROSTOROVÝCH TYPŮ

Vydala FA ČVUT v Praze, Ústav nauky
o budovách (2015)

Malá velká knížka – tak by se dala stručně popsat šikovná publikace o kolektivním bydlení. Architekti v ní jistě najdou zalíbení – nejen pro skvělou grafiku, ale především pro řadu půdorysů, modelových staveb a dalších technických údajů. Autoři publikace, architekti a pedagogové FA ČVUT Michal Kohout, David Tichý a Filip Tittl, uspořádali bytové stavby do přehledného a uceleného systému. Ukazují nejen prostorové typy domů a bytů, ale popisují i jejich společenské aspekty a urbanistický význam. Teoretická systematika je demonstrována na 55 příkladech staveb hromadného bydlení postavených za poslední století. Kniha vychází v dvojjazyčné česko-anglické verzi.

Jitka RESSOVÁ (ed.)

ČESKÁ ARCHITEKTURA 2014–2015

Vydal Prostor – architektura,
interiér, design (2016)

33 nejzajímavějších staveb na 192 stranách a na více než 500 fotografiích a plánech. Takto uvádí nejnovější Ročenku české architektury její vydavatel. Šestnáctý svazek ediční řady rovněž upoutá novou grafikou (tradičně však pocházející z dílny Studia Najbrt). Nový vzhled přitom nepopírá odkazy na své knižní předchůdce. Hřbet knihy například stále sází na koláže fotografií děl uvnitř umístěných, a tak se ani ten nejzarytější hnidopich nemusí obávat, že si toto vydání v knihovně nebude vizuálně rozumět s předešlými publikacemi této ediční řady.

Úvodní rozhovor s editorkou knihy (druhou ženou v historii ročenky), architektkou Jitkou Rössovou, připravila teoretička architektury Karolína Jirkalová. Dozvíte se v něm, že Jitka Rössová společně se svou kolegyní z ateliéru element Hanou Maršíkovou objela úctyhodný počet sto staveb. Další slova editorky potvrzují, že zcela zásadní roli sehrává přístup politické reprezentace k veřejným investicím. Oproti minulým ročenkám je v té aktuální zastoupena většina staveb právě z veřejného sektoru (mimořadně hned tři na základě veřejné architektonické soutěže a jedna na základě vyzvané soutěže!). Klíčovou osobností pro rozvoj našich sídel je podle Jitky Rössové také osobnost městského architekta, který aktivizuje zájem o architekturu v dané lokalitě. Bez podpory politické části veřejnosti se však ve své práci neobejde.

Druhý rozhovor v ročence si vzal pod taktovku Petr Volf a věnuje se v něm příběhu modulárního pavilonu České republiky pro Expo 2015 v Miláně. Jeho respondenty jsou Ondřej Chybík z architektonického ateliéru Chybík+Kristof, který pavilon navrhl, a Stanislav Martinec, ředitel a jednatel společnosti Koma, která pavilon vyrobila. Faktografická část publikace přináší přehled událostí v oboru, ocenění vybraných osobností za celoživotní dílo, statistické přehledy a výsledky vybraných celostátních soutěží a soutěží spolupřátaných Českou komorou architektů. Ročenku uzavírá seznam vydané a doporučené literatury a odborně zaměřených filmů.

David VÁVRA

TŘI CESTY ZA ARCHITEKTUROU

Vydala Grada (2015)

Formou se jedná v podstatě o deníček podobný těm, které si píše většina cestovatelů. Jenže tenhle stopadesátistránkový deník nás provádí hlavně po architektuře navštívených zemí – Izraele, Řecka a Brazílie s Argentinou. Architekt a básník David Vávra architekturu bezesporu miluje a umožňuje nám prostřednictvím svých skic, kreseb, veršů a poznámek vnímat ji všemi smysly. Jako bychom společně s ním hleděli na „bílé plochy funkcionalistických stěn, čistých jako myšlení prvních budovatelů Tel Avivu, města, kde domy kdysi povstaly z písku a dnes se mu vracejí“, chceme se při popíjení řeckého vína a vůni kávy dívat na „rozvalené antické prvky, které se počátkem dubna teprve rozespale protahují, a heřmánek po nich šplhá vzhůru a mezi sloupy vytváří překlad“, toužíme plahočice se po rozlehlých rozpálených komunikacích Brasílie „nalézt velké a srozumitelné architektonické gesto Oscara Niemeyera, který do divoké nepravidelnosti a rozmanitosti přírody přidal jasné prvotní tvary ... záznam lidské vůle a společného snu“. Vávra je vynikajícím pozorovatelem nejen architektury, ale i lidí a detailů míst, která navštívil. Jejich atmosféra námi doslova prostupuje. A nikdy při tom nezapomíná na působení Čechů (např. umělecký kibuc Ejn Hod, brazilská města založená Janem A. Baťou). „Tento náčrtník nemá být turistickým průvodcem po zemích, které jsem navštívil, ani učebnicí dějin architektury. Kresby jen mají navodit chuť někam se vypravit, kamkoliv...“ A věřte, že chuť opravdu dostanete!

CELOŽIVOTNÍ PROFESNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Moderní materiály a technologie pro výstavbu RD a obytných budov

AZ Promo, s. r. o.

2. 6. 2016, Praha, 2 body

3. 6. 2016, Praha, 2 body

9. 6. 2016, Brno, 2 body

10. 6. 2016, Brno, 2 body

Smluvní podmínky FIDIC v Česku i zahraničí

Sekurkon, s. r. o., pobočka Praha

9. 6. 2016, Praha, 2 body

Dřevostavby a jejich nedostatky

Studio AXIS, spol. s r. o.

9. 6. 2016, Praha, 2 body

Konference reSITE 2016 (téma 1+2)/Záštitá ČKA

Konference reSITE 2016 (téma 3+4)/Záštitá ČKA

reSITE spolek, spolupořadatel festivalu IPR Praha

16. 6. 2016, Praha, 5 bodů

17. 6. 2016, Praha, 5 bodů

Stavební zákon – územní rozhodování a stavební řád (kulatý stůl)

Ateliér práva, s. r. o.

23. 6. 2016, Praha, 2 body

Autorská práva v architektuře

Ateliér práva, s. r. o.

23. 6. 2016 (seminář), Praha, 2 body

24. 6. 2016 (on-line školení), 2 body

Možnosti úspor v restauracích a hotelových provozech

ASIO, spol. s r. o.

26. 8. 2016 (on-line seminář), 1 bod

Kurz Naučte se pracovat s PHPP

Centrum pasivního domu

13.–14. 9. 2016, Brno, 3 body

Kompletní a aktualizovaný program všech akcí naleznete na www.cka.cz/cs/pro-architektu/celozivotni-vzdelavani.

JAK NA POJIŠTĚNÍ PROFESNÍ ODPOVĚDNOSTI PŘI VÝKONU AUTORIZOVANÉ ČINNOSTI V ZAHRAŇIČÍ

Článek přibližuje požadavky na sjednání pojištění profesní odpovědnosti jednak při výkonu činnosti zahraničního autorizovaného architekta se statutem osoby usazené anebo hostující na území České republiky, a jednak při výkonu činnosti autorizovaného architekta v zahraničí s českým autorizačním razítkem a/nebo se zahraničním autorizačním razítkem. Současné jsou pro bližší představu uvedeny zákonné povinnosti a zvyklosti při sjednávání pojištění profesní odpovědnosti ve vybraných okolních státech střední Evropy, ve Velké Británii a ve Spojených státech.

Výkon činnosti zahraničního autorizovaného architekta se statutem osoby usazené anebo hostující (občané EU)

Podle ustanovení § 30c zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, se podmínky pro výkon činnosti zahraničního autorizovaného architekta se statutem osoby usazené anebo hostující, obdobně jako v případě české autorizované osoby, řídí ustanoveními o povinném pojištění odpovědnosti za škody způsobené výkonem činnosti dle § 16 tohoto zákona. Dokladem o pojištění, který musí předložit občané EU, je pak podle § 30b, odst. 3 zákona osvědčení vydané buď pojišťovnou, anebo pojišťovacím zprostředkovatelem v členském státě s uvedením, že pojistitel vyhověl požadavkům platných právních předpisů v ČR pro pojištění autorizovaných osob.

Ustanovení § 16 však nestanoví žádnou jinou povinnost než být pojištěn od okamžiku nabytí autorizace a mít toto pojištění po celou dobu výkonu činnosti (to neplatí, je-li autorizovaná osoba v pracovním, služebním, členském nebo jiném obdobném poměru). V případě usazených osob tak vzhledem k ujednání¹ Rámcové pojistné smlouvy na pojištění profesní odpovědnosti č. 8059840216 sjednané ze strany ČKA platí, že tyto jsou okamžikem nabytí autorizace pojištěny automaticky, pokud pojištění prokazatelně neodmítly formou písemného odhlášení z tohoto pojištění. V případě hostujících osob toto neplatí (nejsou totiž automaticky zahrnuty do pojištění okamžikem splnění kvalifikačních předpokladů a zápisem do seznamu registrovaných osob), a to vzhledem k dočasnému či příležitostnému charakteru výkonu činnosti těchto osob na našem území, tudíž tyto nejsou automaticky pojištěny výše uvedenou Rámcovou pojistnou smlouvou a musí si pro splnění zákonné povinnosti pojištění profesní odpovědnosti zajistit individuálně.

Výkon činnosti v zahraničí s českým autorizačním razítkem

V případě výkonu činnosti v zahraničí by každá autorizovaná osoba měla předně prověřit stávající územní rozsah pojistného krytí a dále vyšší pojistného limitu na své stávající pojistné smlouvě na pojištění profesní odpovědnosti. Například na Rámcové pojistné smlouvě ČKA v *základním pojištění* je územní rozsah stanoven pro celý svět vyjma USA/CAN automaticky, pojistný limit je však pouze 200 000 Kč, resp. 500 000 Kč. Na Rámcové pojistné smlouvě ČKA na *přípojištění* je automaticky sjednán územní rozsah Evropa, přičemž je možné tento územní rozsah za 20% nárůst pojistného také rozšířit na celý svět vyjma USA/CAN, pojistný limit je pak dle volby pojištěného možno sjednat až do výše 15 000 000 Kč (nejčastěji se však pohybuje ve výši 1 000 000 Kč – 3 000 000 Kč v případě OSVČ a ve výši 3 000 000 Kč – 5 000 000 Kč v případě právnických osob). Na jednotlivých individuálních pojistných smlouvách často bývá sjednáván územní rozsah pouze pro Českou republiku, případně v kombinaci se Slovenskem, pojistný limit se nejčastěji pohybuje v intervalu od 1 000 000 Kč do 10 000 000 Kč. Pochopitelně i v případě individuálních smluv je možné územní rozsah za částečné navýšení pojistného rozšířit.

Pokud je územní rozsah shledán jako dostatečný, doporučujeme dále tento neměnit po dobu, než se podle zahraniční legislativy právo na náhradu škody, resp. újmy promlčí. Co se týká pojistného limitu, je vhodné zjistit si, v jaké výši bývá v dané zemi sjednáván, a adekvátně tento ve své stávající pojistné smlouvě navýšit. Obdobně jako v případě územního rozsahu doporučujeme vyšší pojistného limitu neměnit po dobu, než se podle zahraniční legislativy právo na náhradu škody, resp. újmy promlčí.

Výkon činnosti v zahraničí se zahraničním autorizačním razítkem

Vykonává-li autorizovaná osoba odbornou činnost v zahraničí a je-li v dané zemi registrována u tamější profesní stavovské organizace, tj. disponuje zahraničním autorizačním razítkem, řídí se vždy jejich zákonnými a/nebo stavovskými předpisy, a to včetně požadavků na pojištění profesní odpovědnosti. Jak je uvedeno níže, požadavky na parametry sjednání pojištění profesní odpovědnosti se liší od české legislativní úpravy zejména co do výše minimálního pojistného limitu. Ačkoli česká legislativa nestanoví žádný minimální pojistný limit a Rámcová pojistná smlouva na základní pojištění profesní odpovědnosti ČKA umožňuje pojistit se buď na 200 000 Kč, anebo na 500 000 Kč, lze předpokládat, že tento pojistný limit bude v zahraničí velmi často považován za nedostatečný. Avšak pozor v těch případech, kdy by tento limit byl za dostatečný považován a daná autorizovaná osoba se bude chtít prokázat platně sjednaným pojištěním z České republiky, ať už pojištěním sjednaným přes Rámcové pojistné smlouvy ČKA anebo

1 Čl. II, odst. 2.12 Rámcové pojistné smlouvy č. 8059840216 sjednané s účinností ode dne 1. 10. 2015: „(...) Autorizovanou osobou se pro účely této pojistné smlouvy rozumí i osoba ‚usazená‘ ve smyslu obecně závazných právních předpisů.“

pojištěním sjednaným individuálně, je třeba mít na paměti, že pojistná ochrana je určena pouze pro výkon činnosti s použitím českého autorizačního razítka, i když kdekoli v rámci sjednaného pojištěného územního rozsahu, nikoli však pro dlouhodobější výkon této činnosti pod hlavičkou jiné než právě české komory, tzn. nikoli pro použití zahraničního autorizačního razítka. Jinými slovy, v případě použití zahraničního autorizačního razítka je třeba rozšířit pojistné krytí dodatečným ujednáním s explicitním uvedením o tom, že pojištění se vztahuje i na projekty opatřené zahraničním autorizačním razítkem, anebo si pojištění sjednat přímo v dané zemi.

Zákonné povinnosti a zvyklosti při sjednávání pojištění profesní odpovědnosti ve vybraných zemích

Pro srovnání uvádíme zákonné podmínky a zvyklosti při sjednávání pojištění profesní odpovědnosti v zahraničí, a to ve vybraných zemích (Slovensko, Polsko, Německo a Rakousko, Velká Británie a Spojené státy americké), kde lze vzhledem ke geografické, kulturní a jazykové blízkosti předpokládat častější výkon autorizované činnosti ze strany českých autorizovaných osob.

Slovensko

Povinnost uzavřít pojištění upravuje § 12 zákona č. 138/1992 Zb., o autorizovaných architektch a autorizovaných stavebních inženýrech, a to velmi podobně jako česká legislativa. Není tedy stanovena žádná minimální výše pojistného limitu, avšak například na rámcové pojistné smlouvě uzavřené ze strany Slovenské komory jsou nastaveny minimální pojistné limity takto:

- 5000 EUR – činnost v pracovněprávním vztahu,
- 50 000 EUR – činnost fyzické osoby / živnost,
- 200 000 EUR – činnost právnické osoby.

Polsko

V Polsku je povinnost architektů pojistit se uložena zákonem o profesních sdruženích architektů, inženýrů a urbanistů ze Sbírky zákonů z roku 2001, No. 5, pol. 42, ve znění všech změn a doplnění. Minimální zákonem stanovená výše pojistného limitu činí 50 000 EUR.

Německo a Rakousko

V německy hovořících zemích, kde existuje spolkové uspořádání, má každá spolková země vlastní komoru architektů s povinným členstvím a vlastní legislativní úpravou, zahrnující též povinnost sjednat si pojištění profesní odpovědnosti. Jako příklad uveďme komoru architektů v Bádensku-Württembersku v Německu, kde zákon o činnosti architektů (Sb. zákonů p. 152)² nařizuje mít platně sjednané pojištění profesní odpovědnosti na minimální pojistný limit pro každou pojistnou událost ve výši 1 500 000 EUR pro škody na zdraví a ve výši 300 000 EUR pro jiné škody, avšak požaduje se, aby pojistná ochrana trvala ještě alespoň 5 let po skončení výkonu

činnosti. Bádensko-Württemberská komora též z pozice pojistníka sjednala pro své členy rámcovou pojistnou smlouvu reflektující tyto zákonné požadavky.

Velkým specifikem při sjednávání pojištění v těchto zemích je skutečnost, že pojištění se sjednává nikoli na bázi claims made (jak je obvyklé ve všech ostatních zemích včetně České republiky), nýbrž na bázi loss occurrence. Hlavní rozdíl tkví v časových předpokladech vzniku práva na pojistné plnění. Zatímco v případě principu loss occurrence je předpokladem vzniku práva na pojistné plnění, že ke vzniku škody došlo v době trvání pojištění, v případě principu claims made je těchto předpokladů více, jelikož k příčině škodní události – tj. k porušení právních povinností, ke vzniku škody, k uplatnění nároku na náhradu škody poškozeného vůči pojištěnému a k písemnému oznámení škodní události pojistiteli musí dojít v době trvání pojištění.

Ačkoli na první pohled je pojištění na bázi loss occurrence výhodnější než pojištění na bázi claims made, je tato výhoda do jisté míry jen zdánlivá, neboť ke škodě často dochází až po skončení výkonu činnosti (po odevzdání projektu atd.). Při sjednávání pojištění na bázi loss occurrence tak není nijak překvapivý zákonný požadavek udržovat pojištění ještě alespoň 5 let po skončení výkonu činnosti, jelikož bývá spíše pravidlem nežli výjimkou, že ke vzniku škody dochází i několik let po skončení výkonu činnosti. Zřejmou výhodou však je možnost sjednat si pojištění i v době, kdy už práce na některém projektu běží, nebo dokonce i tehdy, když byl projekt odevzdán. Samozřejmým předpokladem zůstává, že pojištěný si v době sjednávání pojištění není vědom žádného nároku na náhradu škody anebo okolnosti, která by k jeho vznesení mohla vést.

Velká Británie

Ve Velké Británii upravuje parametry povinného pojištění tzv. Code of Conduct, který vydává regulační orgán Architects Registration Board, a to na základě ujednání v § 13 zákona o architekttech z roku 1997. Code of Conduct blíže upravuje profesní standardy a stanovuje mj. také minimální výši pojistného limitu pro sjednání pojištění profesní odpovědnosti. Doporučované minimum je nyní £ 250 000. Největším zprostředkovatelem pojištění profesní odpovědnosti pro architektky je více než 30 let společnost RIBAIA (Royal Institute of British Architects Insurance Agency).

Spojené státy americké

Povinnost uzavřít pojištění profesní odpovědnosti není ve Spojených státech stanovena mandatorně ze zákona, avšak je standardním smluvním požadavkem ze strany investorů. Obvyklá minimální smluvně požadovaná výše pojistného limitu na jednotlivé projekty začíná na částce \$ 1 000 000. Pro pojištění veškeré činnosti je obvyklým minimem u menších společností \$ 1 000 000, u středně velkých společností potom \$ 5 000 000. Obdobou rámcových pojistných

² Ve znění článku 10 vyhlášky ze dne 25. ledna 2012 (Sb. 65)

smluv pro pojištění profesní odpovědnosti je ve Spojených státech pojistný program AIA Trust Professional Liability Insurance Program, zprostředkovaný společností CNA/Schinnerer a určitý členům profesního sdružení AIA (The American Institute of Architects). Obecně pak platí, že pojištění profesní odpovědnosti lze ve Spojených státech sjednat takřka výhradně přes pojišťovacího agenta či brokera a nikoli přímo. Zajímavou alternativu k pojištění profesní odpovědnosti pak poskytuje též tzv. OPPI (Owner's Protective Professional Indemnity Insurance). Toto pojištění si sjednává vedle profesního pojištění architekta, jak název napovídá, sám investor/majitel projektu/developer a je určeno jako doplňkové krytí pro případ nedostatečnosti sjednaného rozsahu pojistného krytí v pojištění profesní odpovědnosti architekta. Pokrývá případné škody vyplývající z chyb způsobených architekty, inženýry a dalšími poskytovateli odborných služeb a nastupuje v případech, kdy pojištění sjednané projektantem je nedostatečné co do rozsahu krytí a do výše sjednaného limitu nebo když z nějakého důvodu není k dispozici (například již byl vyčerpán pojistný limit v daném období). V žádném případě však nenahrazuje pojištění profesní odpovědnosti samotného projektanta, neboť v případě plnění ze strany pojistitele (u něhož bude mít investor sjednáno pojištění OPPI) bude toto pojistné plnění následně regresováno právě na projektantovi nebo jiném dodavateli služeb. Jedná se tudíž pouze o excessové krytí nad rámec pojištění profesní odpovědnosti architekta a sjednává se výlučně na projektové bázi. Pojistné se pohybuje přibližně na úrovni 40 % pojistného u projektanta. Pojistné krytí OPPI zahrnuje:

- škody, které převyšují krytí sjednané v pojištění profesní odpovědnosti projektanta,
- náklady vynaložené objednatelem v obraně proti nárokům třetích stran,
- rozšířená definice toho, kdo je „konzultant“, o ty, kteří nemají přímo smlouvu s objednatelem,
- dlouhá doba pro dohlášení nároků, až 10 let.

Shrnutí

Vykonávají-li občané EU autorizovanou činnost na našem území, je pro ně snazší splnění zákonné povinnosti sjednat si pojištění profesní odpovědnosti v případě, kdy se jedná o osobu se statutem osoby usazené, neboť tyto osoby jsou (na rozdíl od osob se statutem osoby hostující) automaticky zahrnuty do pojištění prostřednictvím Rámcové pojistné smlouvy č. 8059840216 na základní pojištění sjednané ČKA.

Vykonávají-li čeští architekti autorizovanou činnost v zahraničí pouze s českým autorizačním razítkem, pak doporučujeme prověřit základní parametry stávajícího pojištění. Zjistit si, zda sjednaný územní rozsah zahrnuje danou zemi a zda pojistný limit je svou výší dostačující s ohledem na místní zvyklosti. Jak je patrné z přehledu vybraných zemí, obvykle sjednávají pojistné

limity v zahraničí bývají několikanásobně větší, než je standardem v České republice.

Čeští architekti, kteří vykonávají činnost v zahraničí a disponují též zahraničním razítkem, se musí řídit místními zákonnými a/nebo stavovskými předpisy. Současně je třeba mít na paměti, že pojistná ochrana sjednaná z České republiky, byť s územním rozsahem zahrnujícím požadovanou zemi, nepokrývá ty případy, kdy autorizovaná osoba opatří projektovou dokumentaci zahraničním razítkem, není-li toto v pojistné smlouvě explicitně ujednáno. Doporučujeme tudíž pojistné krytí adekvátně o takové ujednání rozšířit, anebo si pojistnou smlouvu pro používání zahraničního razítka sjednat přímo v dané zemi.

Ing. Martina Perková
Marsh, s. r. o.

NOVÝ ZÁKON O ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

Na konci dubna byl konečně přijat nový zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, který nabývá účinnosti dne 1. října 2016. Předkládáme proto několik komentářů k jeho finálnímu znění.

Povinnost legislativní úpravy veřejného zadávání vznikla přijetím tří evropských směrnic upravujících oblast zadávání veřejných zakázek. MMR se namísto novelizace ZVZ rozhodlo k přijetí nového zákona o zadávání veřejných zakázek (dále „ZZVZ“). S ohledem na výslednou podobu zákona tento krok nelze hodnotit příliš kladně, vzhledem ke značnému nárůstu počtu paragrafů, který je nepřímo úměrný přehlednosti úpravy. ZZVZ svou strukturou nenavazuje na dosavadní zákon, což je na škodu, jelikož to brání snadné orientaci v odlišnostech obou předpisů. Nepřehlednost tak lze zřejmě označit za základní problém ZZVZ. Nový zákon ve srovnání s dosavadní úpravou obsahuje větší množství fakultativních postupů a dává tak zadavateli častěji možnost volby. Užívá přitom velké množství obecných pojmů, jejichž význam bude muset být postupně vyjasněn rozhodovací činností ÚOHS a judikaturou správních soudů. MMR přislíbilo doplnění zákonné úpravy vydáním metodik, které by měly pomoci zadavatelům v nevyhnutelné počáteční dezorientaci. Na části metodiky, která se týká projekčních prací včetně souřeže o návrh, spolupracuje ČKA.

Z věcné stránky zákon však přináší řadu pozitivních změn, od kterých lze očekávat v oblasti zadávání veřejných zakázek na služby související s projektováním zlepšení a rovněž úspěšnější obranu proti jednomu z jeho hlavních problémů – zadávání zakázek za dumpingové ceny.

1. Cena jako jediné kritérium u projektových prací vyloučena

Projektové a další vybrané „intelektuální“ služby nebude možno nadále zadávat s cenou jako jediným hodnotícím kritériem. Výběr musí proběhnout na základě kritéria „ekonomická výhodnost nabídek“. V souladu se ZZVZ se ekonomická výhodnost nabídek hodnotí na základě nejnižšího poměru nabídkové ceny a kvality včetně poměru nákladů životního cyklu a kvality. Pro hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky podle kvality je zadavatel povinen stanovit kritéria, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky. ČKA připravuje pro MMR metodiku s postupy, jak tato kritéria kvality stanovit u veřejné zakázky na zpracování projektové dokumentace (které je specifické skutečností, že plnění v době zadávacího řízení dosud neexistuje, a je proto obtížné posuzovat jeho kvalitu). Za klíčovou přitom považujeme možnost hodnocení týmu účastníka (kterou uváděl již ZVZ) a jeho prostřednictvím hodnocení referencí jeho členů.

Podařilo se udržet též zákaz ekonomických kvalifikačních kritérií pro projektové služby (není tedy možné jako kvalifikační síto používat třeba obrat projekční kanceláře).

2. Zadávací řízení se stanovenou pevnou cenou

Z pohledu ZZVZ, který kritérium ceny vnímá jako základní ukazatel pro stanovení ekonomické výhodnosti, je značným posunem možnost zadavatele stanovit fixní cenu

a v zadávacím řízení pak hodnotit pouze kvalitu plnění. Stejně jako u bodu 1 se týká vybraných služeb, kam se řadí rovněž projektová činnost. Tento postup zadavatele je u těchto veřejných zakázek vítanou možností, jak zcela eliminovat účastníky, kteří v řízení podávají nabídky s dumpingovými cenami, jež jim následně neumožní kvalitní provedení prací. Je ovšem nutné, aby zadavatel dokázal správně vymezit ona kritéria kvality (viz výše zmíněný manuál) a rovněž stanovit předpokládanou cenu zakázky. S tím může pomoci kalkulačka projektových prací vydaná ČKA.

3. Možnost stanovení úrovně mimořádně nízké nabídkové ceny předem

Dle ZZVZ může zadavatel stanovit cenu, která bude posouzena jako mimořádně nízká, již v zadávací dokumentaci. Pokud účastník nízkou úroveň své ceny dostatečně nezduvodní, může jej zadavatel vyloučit. Toto lze hodnotit jako krok správným směrem, na druhou stranu je možné se obávat dopadu fakultativnosti tohoto postupu (dle dosavadní úpravy takovou nabídku zadavatel vyloučit musel).

4. Nová zásada přiměřenosti

ZZVZ k původním zásadám transparentnosti, rovného přístupu a zákazu diskriminace přidává zásadu přiměřenosti. Lze očekávat, že tato zásada bude použitelná v případě námitek směřujících na zadávací dokumentaci (např. nepřiměřené požadavky na kvalifikaci), případně na postup proti dodavatelům (např. při již zmíněném vyloučení účastníka). K výkladu přiměřenosti připravuje MMR vyhlášku. Je otázkou, nakolik se v ní objeví třeba možnost požadovat podobná plnění, v násobku finanční výše poptávané zakázky, jako kvalifikační kritérium.

5. Soutěž o návrh

V případě soutěží o návrh nepřináší ZZVZ změny, které by měly za následek nutnost úprav zavedených postupů v architektonických soutěžích. Lze hodnotit velmi pozitivně, že MMR po mnoha jednáních se zástupci ČKA souhlasilo s úpravou původního návrhu tak, že byly odstraněny některé dosavadní rozpory se Soutěžním řádem ČKA. ZZVZ jde v procesu soutěže o návrh do větší podrobnosti a upravuje např. minimální lhůty pro podání návrhů, lhůtu pro dotazy soutěžících, obsah soutěžních podmínek či výslovně předpokládá možnost konání soutěže jako vícekolové (resp. vícefázové) a upřesňuje postup v užší soutěži o návrh.

6. Rozšíření důvodů vyloučení ze zadávacího řízení

ZZVZ na jednu stranu rozšiřuje možnost zadavatele vyloučit účastníka zadávacího řízení, na druhou stranu však koncipuje stanovené důvody vyloučení jako fakultativní. Zadavatel může účastníka vyloučit například z důvodu špatných zkušeností, které s ním má v průběhu posledních tří let při plnění jiné veřejné zakázky, nebo z důvodu, že se dopustil v posledních třech letech závažného profesního pochybení. Otázkou je, jaká bude ochota veřejných zadavatelů této možnosti využít a riskovat tak soudní spory s účastníky.

Co v ZZVZ chybí

Přestože po věcné stránce lze ZZVZ vnímat z hlediska zadávání veřejných zakázek na projekční práce veskrze pozitivně, některé z připomínek ČKA, které považujeme za významné, se v rámci připomínkového řízení vyjednat nepodařilo. Jedná se například o povinnosti zadavatele pro veřejné zakázky sestavovat hodnotící komise s dostatečným

zastoupením odborníků (u soutěže o návrh se nicméně podařilo udržet povinnost nadpolovičního podílu nezávislých a odborníků) či povinnost zadavatele vycházet při stanovení předpokládané ceny z honorářového řádu vydávaného ČKA a ČKAIT. Za rizikovou považujeme již zmíněnou dobrotu v některých postupech zadavatele (stanovení mimořádně nízké ceny v zadávacích podmínkách, vyloučení účastníků). Cílem ČKA bylo rovněž předepsání zadání veřejné zakázky formou soutěže o návrh u vybraných druhů zakázek v oblasti architektury a urbanismu, o což budeme nadále usilovat. ZZVZ stejně jako jeho předchůdce neupravuje do podrobnosti průběh jednacího řízení bez uveřejnění (možná s cílem minimalizovat tento způsob zadávání?), takže nejistota zadavatelů v této oblasti přetrvává. Je pokrokem, že ZZVZ vytváří prostor pro zodpovědné veřejné zadavatele se zájmem o výběr dodavatele, který bude schopen poskytnout kvalitní plnění; ty ostatní však ke správnému, efektivnímu nastavení zadávacího řízení nenutí.

Mgr. Eva Faltusová
Ing. arch. Petr Lešek

NOVÉ ZÁKONY A PŘEDPISY

Pro lepší obeznámenost architektů s relevantní legislativou si dovoluujeme upozornit na některé předpisy, které souvisejí s výkonem profese a k jejichž změnám došlo v poslední době. Ve Sbírce zákonů České republiky jsou zákony a vyhlášky pravidelně zveřejňovány, viz www.mvcr.cz v rubrice Legislativa.

Z předpisů uveřejněných ve Sbírce zákonů České republiky od 16. 2. 2016 do 25. 4. 2016 upozorňujeme zejména na:

Zákon č. 91/2016 Sb.,

kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Novela zákona o technických požadavcích na výrobky řeší zejména některé otázky týkající se právnických osob, které jsou oprávněny k posuzování shody výrobků. Dále přináší tripartitní dělení českých technických norem na původní české technické normy, evropské či mezinárodní normy přejeté překladem a evropské či mezinárodní normy přejeté v původním jazyce nebo přejeté schválením k přímému používání.

Důležitou součástí novely je změna ustanovení § 196 stavebního zákona, dle které došlo k vypuštění odstavce 2, který zněl: „Pokud tento zákon nebo jiný právní předpis vydaný k jeho provedení stanoví povinnost postupovat podle technické normy (ČSN, ČSN EN), musí být tato technická norma bezplatně veřejně přístupná.“

Bohužel tak technické normy ve stavebnictví, na které stavební zákon nebo prováděcí právní předpisy přímo odkazují, nebudou již bezplatně veřejně přístupné, jak

dovodil v květnu 2015 i Nejvyšší správní soud. Legislativce tyto technické normy vyjmul ze zvláštního režimu a vložil je do režimu obecného dle zákona o technických požadavcích na výrobky.

Původní vládní návrh změnu stavebního zákona neobstál. Jedná se o pozměňovací návrh k zákonu přijatý až v Poslanecké sněmovně, ke kterému se ČKA v rámci připomínkového řízení nemohla vyjádřit. Novela nabývá účinnosti 15. dubna 2016.

Současně uvádíme, že legislativní proces týkající se nového zákona o zadávání veřejných zakázek byl zdárně ukončen. Zákon nabude účinnosti dne 1. 10. 2016, do té doby doporučujeme architektům, aby se s novým zákonem náležitě seznámili. Více informací o novém zákoně najdete na straně 108.

Architekté bychom rádi informovali také o tom, že plánovaná velká novela stavebního zákona, u níž proběhlo rozsáhlé připomínkové řízení v průběhu minulého roku, byla Legislativní radou vlády vrácena Ministerstvu pro místní rozvoj k přepracování.

Zákon č. 127/2016 Sb.,

kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Novela upřesňuje způsob, kterým Ministerstvo kultury prohlašuje památkové zóny. Bude se tak dít opatřením obecné povahy, jehož obecná úprava je obsažena ve správním řádu.

Právní oddělení Kanceláře ČKA

OTÁZKY A ODPOVĚDI

K zániku stavby

S kolegou nyní pracujeme na rozsáhlé rekonstrukci jednoho rodinného domu, při které dojde k jeho částečnému zbourání. Stavebnímu úřadu jsme podali žádost o změnu dokončené stavby, nebylo nám ovšem vyhověno z poněkud zvláštního důvodu. Stavební úřad totiž tvrdí, že rozsáhlá rekonstrukce má za následek zánik stavby, a proto naši rekonstrukci považuje za novostavbu. Je úvaha stavebního úřadu legitimní?

Pro zhodnocení situace je nejprve nutné ujasnit si, kdy stavba zaniká. Právní předpisy zánik a ani vznik stavby nedefinují, existuje ovšem konstantní judikatura, která říká, že „nadměrná stavba zaniká a přestává být věcí ve smyslu práva tehdy, není-li již patrně dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží“ (rozsudek Nejvyššího soudu, č. j. 22 Cdo 2088/2001). Takto formulovaná zásada platí bezvýjimečně u staveb obytných a staveb občanských.

Jestliže tedy plánovaná rekonstrukce zasahuje do nynější stavby do takové míry, že dispoziční řešení již nelze rozeznat, nezbyvá než dát stavebnímu úřadu za pravdu a přiklonit se k názoru, že stavba skutečně právně zanikne. Samotný zánik stavby pak způsobí, že není možné vyhovět žádosti o změnu stavby, protože již právně neexistuje. Na

druhou stranu pokud je dostatečně zřejmé, že nedochází k odstranění stavby, ale pouze k jejím úpravám, i velmi radikální zásahy lze schválit jako změnu dokončené stavby.

K vzájemným odstupům staveb

V územním plánu byla nově vyčleněna oblast tvořená zhruba dvaceti pozemky pro výstavbu rodinných domů. Jedná se o velmi malé pozemky, z nichž ani jeden není dosud zastavěn. Na jednom z těchto pozemků projektují rodinný dům a soused, který s projektováním svého rodinného domu ještě ani nezačal, žádá, abychom dodrželi odstup 3,5 metru od hranice pozemku, aby i on mohl ve stejné vzdálenosti svůj rodinný dům umístit. Skloubení požadavku souseda na odstup a požadavků klienta není reálné. Jak tedy takovou situaci můžeme se sousedem řešit?

Pokud projektujete rodinný dům v dosud nezastavěném území, máte (není-li pro pozemek vydán regulační plán) „privilegium“ nastolit poměry v území. Při projektování je třeba řídit se obecnými požadavky na výstavbu, budoucí záměry a požadavky sousedů respektovat v podstatě vůbec nemusíte. Judikatura (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 As 1/2007 – 145) dovodila, že se soused nemůže dovolávat budoucího záměru, a to zcela jistě ne, když nebylo započato s projednáváním jeho záměru před stavebním úřadem.

Proč vůbec nepřihlížet k budoucím záměrům souseda je logické. Není totiž vůbec jasné, jak bude záměr na pozemku souseda vypadat, a proto není dost dobře možné projednávanou stavbu přizpůsobit budoucímu zcela abstraktnímu záměru. Navíc se sousedovy plány s pozemkem mohou snadno změnit. Na druhou stranu není možné navrhnout stavbu takovým způsobem, že nebude ani teoreticky možné v souladu s platným územním plánem stavbu na sousedův pozemek umístit. Jestliže soused tedy v souladu s územním plánem hodlá postavit na pozemku rodinný dům, bude postačující, že jakýsi rodinný dům na svém pozemku bude moci v budoucnu postavit.

Požadavek souseda na dodržení odstupů od hranice tudíž můžete respektovat, na druhou stranu vás k jeho splnění žádný právní předpis nemůže přinutit. V rámci dobrých sousedských vztahů lze ovšem doporučit umístění stavby klienta citlivě. Navíc lze souseda upozornit na možnost podat žádost o výjimku z odstupů podle § 169 stavebního zákona.

K povinnosti SEA

Obracím se na vás kvůli komplikaci, která nastala v souvislosti se zpracováním územního plánu jednoho většího města. Již proběhlo veřejné projednání a následně do něj byly zapracovány některé připomínky a námítky. Krajský úřad nám ve stanovisku ke změně návrhu územního plánu uložil povinnost provést SEA podle zákona č. 100/2001 Sb. Nikdo s touto povinností nepočítal, jelikož ve stanovisku k zadání územního plánu krajský úřad výslovně uvedl, že SEA není potřebná, a teď nás již zastupitelé města tlačí k předložení finálního návrhu. Musí tedy SEA skutečně proběhnout?

SEA neboli posuzování vlivů koncepce na životní prostředí podle zák. č. 100/2001 Sb. musí vždy proběhnout

u koncepcí, které přesahují území jedné obce, to jsou například zásady územního rozvoje. Naopak u územních plánů SEA vždy proběhnout nemusí. Krajský úřad primárně stanoví, zda je SEA potřebná, či nikoli, ve stanovisku k zadání územního plánu podle § 43 odst. 3 stavebního zákona.

Na druhou stranu požadavek SEA může krajský úřad stanovit i v průběhu pořizování územního plánu, a to ve dvou případech: (1) pokud vznikne potřeba zpracování úplně nového územního plánu (§ 51 odst. 3 stavebního zákona) nebo (2) pokud dojde k podstatné úpravě návrhu územního plánu (§ 53 odst. 2 stavebního zákona).

Ve vašem případě by se mohlo jednat právě o druhý případ, kdy se po veřejném projednání územního plánu jeho podoba podstatně změnila, a tudíž i vyvstala skutečnost, na základě které je třeba vliv upraveného územního plánu na životní prostředí posoudit. Lze pak dovodit, že úprava by měla být takového charakteru, že se významně odchýlí od zadání, ke kterému se původně krajský úřad vyjadřoval. Požadavek SEA vyslovený v průběhu pořizování územního plánu je třeba splnit.

K dokončení stavby po zemřelém architektovi

Oslovil mne jeden klient s tím, zda bych nemohl dopracovat architektonickou studii stavby. Architekt, který původně studii zpracovával, v průběhu plnění zakázky bohužel zemřel. Nevím si rady, zda vůbec mohu studii stavby dokončit, jestli mám případně uvádět jméno zemřelého architekta na studii a jak se vypořádat s autorskými právy?

Předně z pohledu autorského zákona osobnostní autorská práva sice smrtí autora zanikají, nicméně povinnost uvádět jméno zemřelého architekta na studii zůstává zachována (viz § 11 odst. 4 a 5 autorského zákona). Obdobně je tato povinnost zakotvena i v § 26 odst. 2 Profesionálního a etického řádu ČKA.

Vaše situace je podobná běžnému převzetí rozpracované zakázky po jiném architektovi. K dopracování studie a jejímu rozpracování do dalších fází je třeba zajistit licenci od držitele majetkových práv k dílu. Majetková práva trvají po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti podle § 27 odst. 1 autorského zákona. Držitelem majetkových práv je typicky sám architekt nebo jeho zaměstnavatel. Jestliže zemřelý architekt vykonával činnost jako svobodný architekt, majetková práva k dílu jsou předmětem dědictví a licenci bude moci udělit pouze dědic. Naopak byl-li architekt zaměstnán, licenci může udělit zaměstnavatel. Na okraj uvádím, že je také třeba, aby klient vyrovnal závazky z původní smlouvy a uhradil odpovídající částku za činnost provedenou zemřelým architektem.

Právní oddělení Kanceláře ČKA

XXIII. VALNÁ HROMADA ČESKÉ KOMORY ARCHITEKTŮ

16. dubna 2016 v prostorách Provozně ekonomické fakulty Mendelovy univerzity v Brně proběhla XXIII. valná hromada České komory architektů. Registrovalo se na ni více než 150 jejích členů. Jedním z hlavních bodů programu byla diskuse nad změnami Soutěžního řádu ČKA, který upravuje pravidla architektonických soutěží, a dalších vnitřních řádů Komory. Legislativní téma valnou hromadu neopustilo ani při prezentaci činnosti Komory za uplynulé období. ČKA je od ledna 2015 společně s ostatními komorami zřízenými zákonem oficiálním připomínkovým místem pro tvorbu nových zákonů a předpisů, což se logicky velmi promítlo do její činnosti. Mezi stěžejní zákony, které ČKA připomínkovala, patří například novela zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, novela stavebního zákona či zcela nový zákon o zadávání veřejných zakázek.

Valnou hromadu, jako svůj nejvyšší orgán, svolává Komora nejméně jednou ročně. Jejím úkolem je především zvolit nové členy do orgánů samosprávy, schválit vnitřní řády nebo jejich změny, odsouhlasit rozpočet a návrh činnosti ČKA pro další období. Setkání všech autorizovaných architektů je také platformou, na níž lze diskutovat otázky profese architekta a jejich možné řešení, navrhnout a případně schvalovat dokumenty, jež by měly být podnětem pro veřejnou správu. Zároveň je možné uložit představenstvu ČKA v závěrečném usnesení valné hromady konkrétní úkoly na další rok.

Každoroční součástí valné hromady je i výstava Přehledky diplomových prací. Prezentováno bylo šest prací studentů, které v loňském XVI. ročníku odborná porota ohodnotila některou z cen. Na valné hromadě ČKA byla rovněž prezentována Česká cena za architekturu (ČCA). Registrace do 1. ročníku soutěžní přehlídky byly přitom uzavřeny pouze jeden den před konáním valné hromady. Předsedající valné hromady, předseda ČKA Ivan Plicka, zmínil, že do ceny komory architektů byl přihlášen skutečně reprezentativní počet děl – téměř 500 projektů.

Klíčem k rozvoji vystavěného prostředí je spolupráce všech zainteresovaných institucí

Letošními hosty valné hromady byl ředitel Odboru územního plánování MMR Tomáš Sklenář, 1. místopředseda ČKAIT Alois Materna či prezident Rady výstavby (SIA ČR) Jan Fibiger. Nechyběli ani zahraniční hosté ze spolupracujících komor z okruhu V4 – předseda Slovenské komory architektů Imrich Pleidel, zastupující ředitelka slovenské kanceláře SKA Olga Miháliková či člen představenstva Polské komory architektů Borys Czarakcziew.

Tomáš Sklenář z MMR vyzdvihl spolupráci mezi Komorou a ministerstvem. Společnou snahou, nedávno proměněnou v realitu, je například Politika architektury a stavební kultury ČR. Tomáš Sklenář připomněl, že podobný vládní dokument se ministerstvo snažilo prosadit celých 15 let. V nejužší spolupráci je přítom ministerstvo především s vedením Komory a Pracovní skupinou ČKA pro urbanismus. Inženýr Sklenář připomněl také tvorbu nových zákonů a novel, které má MMR v gesci. U stavebního zákona ředitel odboru MMR uvedl, že je třeba novelizovat i zákony související a k zákonu přistoupit s celkovou změnou koncepce. Potěšující zprávou je rovněž informace, že ministerstvo plánuje posílit pravomoci městských architektů, jejichž pozici ČKA dlouhodobě prosazuje. Další připravovaná agenda MMR též naváže na jednu z priorit Komory, jakou jsou architektonické soutěže. Ministerstvo totiž v brzké době plánuje zřízení fondu na jejich podporu u vyhlásovatelů.

Místopředseda ČKAIT Alois Materna vyzdvihl spolupráci obou komor, kterou považuje za nejlepší za poslední roky. Připomeňme například koordinaci ČKA a ČKAIT v boji proti nejnižší ceně v zadávání veřejných zakázek na projektové

činnosti, která se promítla i do nového zákona o zadávání veřejných zakázek, jenž více zohledňuje kvalitativní kritéria.

Imrich Pleidel, předseda Slovenské komory architektů, jmenoval okamžiky, při nichž se činnost obou komor v rámci zahraniční spolupráce prolíná. Jedná se např. o členství v organizaci ENACA, jejíž hlavní agendou je uznávání kvalifikací architektů. Prohloubení regionální spolupráce v rámci Evropy napomáhá také neformální platforma V4 – komor zemí Visegrádu. Oproti minulým letům se zdá, že se na Slovensku bude v letošním roce lépe dařit architektonickým soutěžím. Pozitivní zprávou od našich slovenských kolegů také je, že společně s vládními institucemi pracují na přípravě obdobného vládního dokumentu, jako je politika architektury. Další činnost, v níž se činnost ČKA se slovenskou komorou prolíná, je i propagace architektury prostřednictvím oborového ocenění. Na Slovensku letos proběhne již 15. ročník komorou pořádaných cen za architekturu CE-ZA-AR.

Kromě architektonických soutěží je prioritou také oblast územního plánování

Podstatná část programu byla dále věnována změnám Soutěžního řádu ČKA, který upravuje podmínky architektonických soutěží. Ve většině případů se jednalo spíše o technické změny, které reagují na novou legislativu, především občanský zákoník a zákon o zadávání veřejných zakázek. V případě architektonických soutěží Komora úpravami řádu reaguje na podněty vyhlásovatelů soutěží. Cílem je rovněž zdokonalení servisu ČKA samosprávám při vypsání soutěže. Nedávno byly například zprovozněny tzv. karty porotců, jež vyhlásovatelům nabízejí portfolia architektů, kteří mají zkušenosti s porotováním soutěží. V plánu je rovněž kalkulačka pro výpočet výše cen a odměn podle Soutěžního řádu ČKA.

Jako ožehavé téma se v diskusi architektů a při volebních proslovech kandidátů do orgánů ČKA objevila i problematika územního plánování. Zejména situaci s tvorbou územních plánů velkých měst vnímá většina architektonické obce jako velmi znepokojivou. Územní plán daného sídla je přitom nejzásadnějším dokumentem, který řídí a ovlivňuje rozvoj v dané lokalitě na mnoho let dopředu. Nový územní plán připravuje hlavní město Praha i druhé největší město republiky Brno. Oba plány přitom musejí být hotové do roku 2020, kdy končí platnost aktuálních územních plánů. Složitá situace nejen v návaznosti na dění kolem Pražských stavebních předpisů je tedy v Praze, ale rovněž v Brně. Z tohoto důvodu valná hromada představenstvu ČKA uložila mimořádnou péči o stav územního plánování v ČR v návaznosti na aktuální vývoj kolem novely stavebního zákona.

Volby do orgánů Komory

Na XXIII. valné hromadě proběhly také volby do orgánů ČKA. Stejně jako v loňském roce i letos zvolení kandidáti zaujali své voliče kontinuální

foto Michal Pick

spoluprací s Komorou, neboť řada z nich působila v různých orgánech ČKA či jejich pracovních skupinách. Složení dozorcí rady a Stavovského soudu zůstalo téměř beze změny, neboť ve své kandidatuře byli úspěšní kandidáti, kterým letos končil mandát.

V představenstvu svůj mandát obhájili oba kandidáti za region Praha – Jaroslav Šafer a Radek Kolařík. Jediné dvě změny se tak odehrály v regionu za Moravu a Slezsko a regionu Čechy. Složení představenstva v třiletém mandátu posílí Vojtěch Mencl a David Hlouch. Noví členové představenstva své voliče zaujali především znalostí prostředí samospráv a zdůrazněním potřeby jejich koordinace s fungováním Komory. Vojtěch Mencl má bohaté zkušenosti s rozvojem města Brna a připomněl, že stavební legislativa není jen záležitostí architektů, ale také měst a obcí, jejichž potřeby by měla zohledňovat. David Hlouch, který je současně starostou středočeského Tehova, následně zmínil podporu především malých obcí. Jako jeden ze svých hlavních úkolů v představenstvu vnímá i posílení vnitřní komunikace a interních potřeb členů Komory.

V dozorcí radě pak svůj mandát obhájili Martin Rusina (region Praha) a Miroslav Kopecký (region Čechy). Novým zástupcem za region Morava a Slezsko se stal Michal Hadlač. Ve Stavovském soudu svůj mandát obhájili všichni tři kandidáti: Václav Šebek, Josef Vrana a Petr Krejčí.

Zuzana Hošková

USNESENÍ XXIII. VALNÉ HROMADY ČESKÉ KOMORY ARCHITEKTŮ

1. VALNÁ HROMADA BERE NA VĚDOMÍ
- 1.1 zprávu o hospodaření České komory architektů za rok 2015 včetně výroku auditora k hospodaření Komory za rok 2015, zprávy o činnosti orgánů Komory, a to:
  - 1.2 Zprávu o činnosti představenstva za kalendářní rok 2015,
  - 1.3 Zprávu o činnosti dozorčí rady za kalendářní rok 2015,
  - 1.4 Zprávu o činnosti Stavovského soudu za kalendářní rok 2015,
  - 1.5 Zprávu o činnosti autorizační rady za kalendářní rok 2015,
  - 1.6 Zprávu o činnosti nadačního fondu Arcus za kalendářní rok 2015.
2. VALNÁ HROMADA SCHVALUJE
- 2.1 program činnosti České komory architektů na období do valné hromady v roce 2017 dle návrhu předloženého představenstvem;
- 2.2 změny vnitřních řádů České komory architektů, a to:

DSŘ dle I.A.1, I.A.2

OVUŘ dle I.D.1 (rozpočet), II.A (náhrady), Změna ustanovení § 7 odst. 3 písm. b) (ve znění „... Příspěvek v minimální výši platí též řádný člen, jehož autorizace byla pozastavena z důvodů disciplinárních. Členové, jejichž autorizace byla pozastavena na vlastní žádost, hradí příspěvek ve výši 3.000,- Kč...“)

SŘ dle I.C.1, I.C.2, I.C.3, I.C.4, I.C.5, I.C.6, I.C.7, I.C.8, I.C.9, I.C.10, I.C.11, I.C.12, I.C.13, I.C.14, I.C.15, I.C.16, I.C.17, I.C.18, I.C.19, I.C.20, I.C.21, I.C.22 schválené změny legislativních řádů ČKA tvoří nedílnou součást tohoto usnesení, příloha č. 2;
- 2.3 volbu do orgánů Komory na následující tříleté volební období, a to
  - 2.3.1 dle protokolu o volbě vypracovaného volební komisí ve složení
Ing. arch. Josef Patrný,
Ing. arch. Jakub Kynčl,
Ing. arch. Miroslav Holubec,
opis protokolu je nedílnou součástí tohoto usnesení, příloha č. 1;
  - 2.3.2 do představenstva byli zvoleni
    - 2.3.2.1 za Prahu:
Ing. arch. Jaroslav Šafer s počtem hlasů 107
(na tříleté funkční období);
Ing. arch. Radek Kolařík s počtem hlasů 92
(na tříleté funkční období);
    - 2.3.2.2 za region Čechy:
Ing. arch. David Hlouch s počtem hlasů 92
(na tříleté funkční období);
    - 2.3.2.3 za region Morava a Slezsko:
Ing. arch. Vojtěch Mencl s počtem hlasů 106
(na tříleté funkční období);

Náhradníci (v pořadí podle obdržení hlasů)
Ing. arch. Josef Smutný za region Praha s počtem hlasů 41
Ing. arch. Milan Košař za region Čechy s počtem hlasů 30
Region Morava a Slezsko bez náhradníků
  - 2.3.3 do dozorčí rady byli zvoleni
    - 2.3.3.1 za Prahu:
Ing. arch. MgA. Martin Rusina s počtem hlasů 118
(na tříleté funkční období);
    - 2.3.3.2 za region Čechy:
Ing. arch. Miroslav Kopecký s počtem hlasů 110
(na tříleté funkční období);
    - 2.3.3.3 za region Morava a Slezsko:
Ing. arch. Michal Hadlač s počtem hlasů 102
(na tříleté funkční období);

v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 Jednacího a volebního řádu valné hromady České komory architektů;

- 2.3.4 do Stavovského soudu byli zvoleni
Ing. arch. Václav Šebek s počtem hlasů 114
(na tříleté funkční období);
Ing. arch. Josef Vrana, s počtem hlasů 106
(na tříleté funkční období);
Ing. akad. arch. Petr Krejčí, s počtem hlasů 102
(na tříleté funkční období);
- v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 Jednacího a volebního řádu valné hromady České komory architektů;
- 2.4 v souladu s ustanovením § 25 odst. 4 písm. j) zákona č. 360/1992 Sb., v platném znění, a v souladu s ustanovením § 4a, 4b Organizačního, jednacího a volebního řádu ČKA rozpočet České komory architektů pro rok 2016 jako vyrovnaný

v celkové výši výnosů	28 300 000 Kč,
v celkové výši nákladů	28 300 000 Kč.
3. VALNÁ HROMADA UKLÁDÁ
  - 3.1 představenstvu, aby se zasazovalo o zrušení pozastavení Pražských stavebních předpisů;
  - 3.2 představenstvu, aby posoudilo dosavadní postup MMR ve věci pořizování Metropolitního plánu hl. m. Prahy;
  - 3.3 představenstvu, aby na VH 2017 připravilo hlasování o distančních volbách dle změny řádů připravených na VH 2016 pod označením I.B;
  - 3.4 představenstvu, aby se Komora začala intenzivně zabývat stavem územního plánování, především ve velkých městech, jako jsou Praha nebo Brno, které pravděpodobně do roku 2020 nestihnou vydat územní plán, což může mít fatální dopad na investiční činnost v těchto městech. Komora se přitom začne zabývat možností změn stavebního zákona, které by tento patový stav odblokovaly.

Zapsala návrhová komise ve složení
Ing. arch. David Mikulášek,
Ing. arch. Martin Peterka,
Ing. arch. Milan Nytra

V Brně dne 16. dubna 2016

KOMORA SI DO SVÉHO ČELA ZVOLILA OPĚT IVANA PLICKU

Představenstvo České komory architektů si na svém prvním zasedání po dubnové valné hromadě zvolilo jako svého předsedu opět architekta Ivana Plicku. Posty obhájili i všichni místopředsedové. Volby do vedení Komory potvrdily nastavené směřování a snahu kontinuálně pokračovat v prioritách prosazovaných v předchozím období. Patří mezi ně servis veřejné správě a samosprávě při zadávání veřejných zakázek, prosazování architektonických soutěží a upevnování pozice městského architekta. Velkou úlohou Komory je rovněž propagace kvalitních výsledků práce architektů prostřednictvím České ceny za architekturu, jejíž první ročník ČKA vyhlásila v lednu.

Komora dále hodlá pokračovat ve své povinnosti dané zákonem, a sice připomínkování důležitých právních předpisů. Tuto úlohu ČKA nyní usnadňuje skutečnost, že se společně s ostatními komorami stala oficiálním připomínkovým místem legislativního procesu a účastní se projednávání dotčených zákonů a předpisů na Legislativní radě vlády ČR. Vedení Komory hodlá dále v návaznosti na nový zákon o zadávání veřejných zakázek prosazovat kvalitativní kritéria při výběru zpracovatele projektu.

Architekt Ivan Plicka (1958) je členem představenstva ČKA od dubna 2014. Od května 2014 působí v pozici předsedy ČKA. Již dříve byl však členem Pracovní skupiny ČKA pro urbanismus. Současně je předsedou Pracovní skupiny ČKA pro standardy a honoráře, která aktuálně pracuje na Manuálu veřejných zakázek, jehož objednavatelem je Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Součástí manuálu bude i Program pro stanovení předpokládané hodnoty projektových činností, který ČKA a ČKAIT představily v červnu loňského roku, a který se setkal s velkým zájmem měst a obcí. Ivan Plicka je rovněž předsedou Grémia České ceny za architekturu, jež má v gesci dramaturgii tohoto oborového ocenění. Zároveň je členem redakční rady Bulletinu ČKA. Architekt Plicka současně na Fakultě architektury ČVUT v Praze vede ateliér na Ústavu urbanismu. Kromě práce se studenty se věnuje soukromé architektonické praxi.

Kompletní složení orgánů ČKA

Zvoleni byli rovněž místopředsedové České komory architektů. Posty místopředsedů obhájili všichni tři – Pavel Hnilička, Jaroslav Šafer a Pavel Martinek.

V uplynulých dnech zároveň proběhly volby do dalších dvou orgánů Komory – dozorčí rady a Stavovského soudu. Pozici předsedy dozorčí rady obhájil Pavel Rada, 1. místopředsedou se stal Miroslav Holubec, 2. místopředsedou Martin Rusina. Předsedou Stavovského soudu byl zvolen David Mateáško a místopředsedou Václav Šebek.

Představenstvo ČKA

Předseda: Ivan Plicka

1. místopředseda: Pavel Hnilička

2. místopředsedové: Jaroslav Šafer a Pavel Martinek

V představenstvu dále působí:

David Hlouch, Radek Kolařík, Vojtěch Mencl, Petr Velička, Klára Salzmann, Michal Volf, Milan Svoboda a Jaroslav Šafer.

Dozorčí rada ČKA

Předseda: Pavel Rada

1. místopředseda: Miroslav Holubec

2. místopředseda: Martin Rusina

V dozorčí radě dále působí:

Michal Hadlač, Lucie Chytilová, Miroslav Kopecký, David Mikulášek, Josef Patrný a Václav Zůna.

Stavovský soud ČKA

Předseda: David Mateáško

Místopředseda: Václav Šebek

Ve Stavovském soudu dále působí:

Karel Doležel, Petr Krejčí, Marek Janatka, Luděk Jasiok, Milan Nytra, Tomáš Vích a Josef Vrana.

Zuzana Hošková

5 VÝSLEDKŮ
8 PROBÍHAJÍCÍCH
7 PŘIPRAVOVANÝCH

LÁVKA PŘES ŘEKU LUBINU V PŘÍBOŘE

Jednokolová veřejná projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Město Příbor

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-konstrukčního řešení nové lávky přes řeku Lubinu v Příboře v místě stávající ocelové lávky, která je ze stavebně-technického hlediska již nevyhovující. Návrh měl definovat tvarové a konstrukční řešení lávky a její napojení na stávající přístupové komunikace. Nová lávka bude využívána pro pěší a cyklistickou dopravu.

Termín konání soutěže

22. 10. 2015–6. 1. 2016

Porota

Jan Mužík, Milan Košař, Jan Sedlák, Petra Trambová, Josef Knot; náhradníci Jan Bouček, Marta Slámová, Tomáš Franců, Vratislav Vokurka

Počet odevzdaných návrhů

29

Ceny a odměny celkem

230 tis. Kč

1. cena (90 tis. Kč)

Marek Blank, Petr Tej, Vítězslav Vacek, Jan Mourek, Janek Srnka

Jedná se o výrazný návrh, který pracuje s hmotností a lapidárností jedné desky z umělého kamene položené přes řeku. V detailu a materiálovém provedení je návrh velmi kultivovaný. Sochařskou kvalitou umělokamenné desky doplňuje noblesní tyčové zábradlí z nerezavějící oceli a lakované dřevěné madlo příjemné na dotek. Použité materiály jsou odolné, trvanlivé a umožňují snadnou údržbu. Cesta po lávce není pouhým přechodem přes řeku, ale stává se událostí a láká k zastavení. Velkorysé

pódium nabízí prostor pro různorodé společenské aktivity spojené v tomto místě s řekou. Celkově umocňuje propojení historického města a volné přírody a dává mu nezaměnitelný charakter. Grafické zpracování návrhu je na vysoké úrovni.

2. cena (70 tis. Kč)

Tomáš Hradečný, Kamil Měrka, Tomáš Kozel, Petra Holubová, František Denk, Ondřej Paulát

3. cena (50 tis. Kč)

Petr Damek, Michal Palaščík, Stanislav Brtáň

Odměna s pochvalou (6 tis. Kč)

Vojtěch Sosna, Zdeněk Rothbauer, Jan Seifert

Odměna (3,5 tis. Kč)

Jan Blažek, Tomáš Hanák, Jan Šrámek, Michal Šrámek

Odměna (3,5 tis. Kč)

MDS PROJEKT, s. r. o. / Jan Bursa, Marek Příklad, Martin Prokš

Odměna (3,5 tis. Kč)

Vít Šimek, Jiří Ksandr, Martin Fryš, Tomáš Madro, Darina Bartková, Martina Kubešová

Odměna (3,5 tis. Kč)

PROJEKTSTUDIO EUCZ, s. r. o. / Ondřej Klimek

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/lavka-pres-reku-lubinu-v-pribore

ROZŠÍŘENÍ HŘBITOVA V HOSTIVAŘI

Veřejná jednokolová projektová urbanisticko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Správa pražských hřbitovů, p. o.

Předmět soutěže

Zhotovení projektového architektonicko-urbanistického návrhu rozšíření starého hřbitova v Hostivaři, včetně získání představy o potenciálu využití sousedících pozemků v majetku Prahy 15 (s případnou možností dalšího rozšíření hřbitova, resp. provázání s veřejným prostorem). Cílem záměru bylo rozšíření nabídky progresivních způsobů pohřbívání v dynamicky se rozvíjející čtvrti hlavního města Prahy, spolu s názorem na celkové řešení lokality (budoucí potenciál). Se záměrem úzce souvisí i doporučené možnosti revitalizace stávajícího hřbitova a způsob jeho napojení na novou část.

Termín konání soutěže

30. 11. 2015–31. 3. 2016

Porota

Martin Červený, Vladimír Lavřík, Filip Ditrich, Svatopluk Sládeček, Boris Redčenkov, Jan Kovář, Richard Biegel; náhradníci Jaroslav Svoboda, Julius Mlčoch

Počet odevzdaných návrhů

27

Ceny a odměny celkem

165 tis. Kč

1. cena (55 tis. Kč)

Stanislav Krčmárik, Ľubica Lašáková, Lukáš Radošovský, Róbert Bakyta, Matúš Grega-Jakub, Peter Janeček, Ivan Boroš

Porota ocenila přesvědčivost a čistotu architektonického řešení, které pracuje s minimem prvků, a nadčasovost zvoleného konceptu. Kreativním přístupem k tradici dochází ke kultivaci místa, které je dnes neukotvené. Návrh svým uzavřeným charakterem přirozeně navazuje na stávající strukturu hřbitova. Prostor se zřetelně vymezuje ze svého okolí a vytváří jasně definované místo určené ke kontemplaci. Porota rovněž pozitivně hodnotila inovativní ukládání uren, které se stávají součástí architektury místa a i přes četnost uložení nikterak neruší ústřední meditativní prostor. Navrhované řešení ústředního prostoru má potenciál žít v čase, vyvíjet se a fungovat buď jako vsypová loučka nebo se může postupně stát jiným prostorem reflektujícím využití hřbitova. Je nutné prověřit samostatný způsob ukládání uren do zdi a materiálové a technické provedení. Navržené parkování u komunikace není reálné, charakter návrhu však umožňuje jeho přemístění.

2. cena (40 tis. Kč)

Alexandr Kotačka, Eva Pyková, Vít Beran, Martin Král

2. cena (40 tis. Kč)

Martin Kvitkovský, Martin Varga, Daniela Majzlanová, Pavol Husár

3. cena (20 tis. Kč)

Jan Foretník, spolupráce Tereza Novotná

Odměna (5 tis. Kč)

Vít Šimek, Jiří Ksandr

Odměna (5 tis. Kč)

Vladimír Sitta, spolupráce: Vít Rýpar

Více informací

www.iprpraha.cz

BUDOUCNOST CENTRA BRNA

Mezinárodní dvoukolová veřejná projektová urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Magistrát města Brna

Předmět soutěže

Urbanistické a dopravní řešení pro nové brněnské nádraží umístěné v lokalitě pod Petrovem a současně vytvoření strategie pro vznik plnohodnotné

části města, která bude odpovídat potřebám a realitě 21. a 22. století. Tato soutěž přistupovala k rozvojovému území v centru Brna jako k příležitosti ke znovuočopení města. Soutěž hledala jiný pohled na území, než je pragmatické rozmístování objektů velkého měřítka či vytváření vnitřní periferie. Cílem bylo nalézt řešení, které bude resilientní, přizpůsobivé, udržitelné a kvalitní, a to z hlediska architektonického, urbanistického a dopravního. Úkol, který soutěž předložila architektům a dalším odborníkům, bylo navržení procesu, který má město inicializovat a který povede ke vzniku plnohodnotné, integrální části moderního evropského města.

Termín konání soutěže

7. 9. 2015–15. 4. 2016

Porota

Petr Vokřál, Martin Ander, Matěj Hollan, Petr Hladík, Ivan Plicka, Jiří Oplatek, Roger Riewe, Silja Tillner, Sándor Finta, Jaroslav Wertig, Jan Pavlíček; náhradníci Petr Bořecký, Jana Drápalová, Vladimír Šlapeta, Ivan Lejčar, Ondřej Chybík

Počet odevzdaných návrhů

58

Ceny a odměny celkem

5 milionů Kč

1. cena (1800 tis. Kč)

UNIT architekti / Filip Tittl, Michal Kohout, David Tichý, Šárka Doležalová, Marie Gelová, Luboš Klabík, Filip Lux, Adéla Medunová, Lukáš Tittl a Jitka Žambochová, spolupráce Michal Decker

Návrh oceněný první cenou „namísto jedné naráz postavené nové čtvrti přináší dlouhodobě udržitelný scénář postupného rozvoje: nechává okolní čtvrti prorůst do doposud prázdného území“ k tomu porota ve svém hodnocení dodává, že se jedná o návrh, který „vytváří smysluplný systém členění prostoru, kde každá lokalita má svoje přirozené centrum. Přednádražní prostor má přiměřené lidské měřítka a je dobře propojen s nádražím i celým nově se rozvíjícím územím na jihu. Návrh přináší velmi dobré a poučené přemýšlení o potřebách Brna a jednotlivých míst řešeného území s cílem pro reálný vznik polyfunkčního, sociálně udržitelného města.“

2. cena (1200 tis. Kč)

consequence forma / Janica Šipulová, Martin Sládek, Franz Sumnitsch, Irene Djao-Rakintine, Lea Dostálová, Barbora Srpková, Veroni-

ka Kotková a Eliška Lichtnerová, spolupráce
Jiří Vítek

3. cena (750 tis. Kč)

Atelier M1 architekti / Jakub Havlas, Pavel
Joba, Jan Hájek, spolupráce Vojtěch Šaroun,
Michal Tichý, Jakub Straka, Patrik Kotas

Více informací

www.budoucnostcentrabrna.cz

REVITALIZACE MASARYKOVA NÁMĚSTÍ V MNICHOVĚ HRADIŠTI

Dvoukolová veřejná projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Město Mnichovo Hradiště

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbanistického návrhu revitalizace Masarykova náměstí v Mnichově Hradišti. Cílem revitalizace je úprava centrálního náměstí jako hlavního reprezentativního i pobytového veřejného prostranství města. Budoucí podoba náměstí by měla na základě revize a případné reorganizace stávajícího funkčního využití a prostorového uspořádání nabídnout inspirativní prostor pro současné potřeby osmatisícového historického města.

Termín konání soutěže

5. 1. 2016–20. 4. 2016

Porota

Ondřej Lochman, Jana Podzimková, Jitka Resso-
vá, Vladimír Sitta, Markéta Zdebská; náhradníci
Miroslav Korych, Jakub Adamec

Počet odevzdaných návrhů

19

Ceny a odměny celkem

250 tis. Kč

2. cena (90 tis. Kč)

Lenka Hlavatá, Josef Hlavatý

Hodnocení poroty

Východiskem návrhu je snaha o prostorové, provozní i materiálové scelení náměstí a posílení jeho pobytové i reprezentativní funkce. Za tímto účelem předkládá nové dopravní řešení, které potlačuje silniční charakter jižní části náměstí a nechává

vyznít radniční blok jako dominantu celého prostranství. Návrh počítá v jižní části s vytvořením autobusových zastávek, které umožní přesunutí autobusového nádraží k vlakovému. V uvolněné severní části navrhuje univerzální plochu pro konání nejrůznějších společenských akcí. Porota oceňuje uměřený prostorový koncept, který soudobými výrazovými prostředky aktualizuje původní historickou figuru náměstí. Návrh odchýlení krajské komunikace posiluje uživatelské kvality náměstí. (redakčně kráceno)

3. cena (75 tis. Kč)

Rehwaldt Landschaftsarchitekten / Till
Rehwaldt, Eliška Vaňková

3. cena (75 tis. Kč)

ATELIER 111 architekti, s. r. o. / Veronika
Indrová, Barbora Weinzettlová, Jiří Weinzettl

Více informací

www.mnhradiste.cz/radnice/investice-a-projekt/8814-revitalizace-namesti

PROMĚNA NÁMĚSTÍ OSVOBOZENÍ V ZÁBŘEHU

Jednokolová veřejná ideová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Město Zábřeh

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbanistického návrhu Proměna náměstí Osvobození v Zábřehu.

Termín konání soutěže

8. 1. 2016–30. 3. 2016

Porota

František John, Karel Chronek, Jitka Resso-
vá, Zdeňka Vydrová, Vladimír Sitta; náhradníci Václav
Doležal, Marek Příklad

Počet odevzdaných návrhů

23

Ceny a odměny celkem

350 tis. Kč

1. cena (150 tis. Kč)

Radek Novotný, Alena Zmeškalová

Porotu návrh zaujal artikulací prostoru formou několika skupin stromů, které vytváří potenciál pro různou náplň vnitřního prostoru pod stromy. Je možné uvážit i zvětšení, znásobení či pokračování

těchto skupin. Porota dále doporučuje rozšířit výsadbu stromů v ulici Žižkova, stejně tak v prostoru před budovou gymnázia. Umístění a forma vodního prvku je nekonfliktní, avšak nijak nepřekvapuje. Je nutné položit větší důraz na výtvarnou stránku návrhu vodního prvku a jeho vzhled s ohledem na celoroční provoz. Kladně je hodnocený výběr standardního mobiliáře. Porota také kladně hodnotí sjednocení prostoru náměstí vyloučením průjezdné dopravy. Porota doporučuje přehodnotit dopravní napojení dvora budovy městského úřadu a způsob jeho vymezení (množství patníků). Velkoformátová dlažba v navrženém rozsahu je konstrukčně i provozně neekonomická a přesahuje ekonomické možnosti zadavatele. Pro dopravní obsluhu by bylo nutné důkladné zpevnění podloží celé plochy náměstí. Vyhlášovatel preferuje znovu použít kamennou dlažbu, kterou má k dispozici, a zvážit práci s detailem spárořezů s ohledem na odvodnění ploch. Kriticky je hodnoceno použití drahých kovů v dlažbách, což je v kontextu náměstí a jeho funkce neopodstatněné. Dále se doporučuje přehodnotit použití mlatového povrchu v bezprostředním okolí stromů a nahradit rozvolněnou propustnou dlažbou. Prvek markýz je považován za velmi přínosný a doporučuje se uvážit jeho rozšíření podél obou stran náměstí. Porota také doporučuje přehodnotit umístění, formu a náplň objektu kryté autobusové zastávky na nároží budovy městského úřadu. Druhová skladba dřevin: Navržený javor mléč se doporučuje nahradit javorem klenem a rovněž přehodnotit odrůdu lípy srdčité (Greenspire) s ohledem na žádoucí vytváření větší koruny. V textu specifikované odrůdy neodpovídají formám zobrazení. V podstatě jde o promyšlený a realizovatelný návrh s potenciálem transformovat náměstí na místo setkávání, pobytu a dalších aktivit.

2. cena (90 tis. Kč)

Ondřej Pchálek, Ondřej Blaha, Martin Petřík, Jakub Němec, Martin Utíkal, Václav Králíček, Roman Ehl, Karel Čermák, Anna Svobodová, Petr Volek

3. cena (60 tis. Kč)

Josef Hlavatý, Lenka Hlavatá

Odměna (30 tis. Kč)

Richard Ott, Anita Prokešová, Tomáš Kopecký

Odměna (20 tis. Kč)

Tibor Voleček, Patrik Mádel, Michaela Černáková, Juraj Furdík

Více informací

www.zabreh.cz/mesto-a-jeho-rozvoj/projekty/aktualni-projekty/20398-promena-namesti-osvozeni

PROBÍHAJÍCÍ SOUTĚŽE

DUKLA SPORTOVNÍ

Dvoukolová veřejná projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Magistrát města Pardubice

Sekretář soutěže

Ing. arch. Pavla Pannová

Předmět soutěže

Urbanistické a architektonické řešení revitalizace městského sportovního areálu Dukla Pardubice, jednoho z nejvýznamnějších sportovišť v České republice. Cílem soutěže je najít nové soudobé pojetí sportovního areálu a navazujícího vytyčeného území, které vezme v potaz poslání sportu a jeho význam v dnešní společnosti. Dukla Pardubice se má stát městským sportovním areálem XXI. století.

Porota

Saša Begovič, Aleš Klose, Martin Charvát, Helena Dvořáčková, Jitka Ressoová, Ondřej Teplý, Erik Moederscheim; náhradníci Jaroslav Menšík, Jakub Rychtecký, Edita Lisecová

Předpokládané ceny a odměny celkem

2200 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

I. kolo – 4. 7. 2016

II. kolo – 7. 10. 2016

REKONSTRUKCE A DOSTAVBA BUDOV FILOZOFICKÉ FAKULTY UK, OPLETALOVA 47 A 48 V PRAZE

Dvoukolová veřejná projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze

Sekretář soutěže

Ing. Markéta Kohoutová

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu

rekonstrukce a dostavby dvou klasi-
cistních budov Filozofické fakulty UK
v Pražské památkové rezervaci (jedna
z budov je kulturní památkou). Využitím
nových objektů by mělo dojít k částeč-
nému vykrytí dlouhodobého deficitu
v oblasti prostorového i materiálního
vybavení zejména pro badatelské
a výukové účely. Předpokládané
stavební náklady jsou 240 mil. Kč bez
DPH. Zadavatel plánuje zadat zakázku
v hodnotě asi 25 mil. Kč na zpracování
kompletní projektové dokumentace
v září letošního roku, do konce roku
2016 musí být dopracována studie.

Porota

Pavel Sládek, Simona Dočkalová, Filip
Malý, Jan Šěpka, Zdeňka Vydrová, Aleš
Burian, Jiří Opočenský; náhradníci
Jakub Jirsa, Samuel Zajíček, Tomáš
Bezpalec

Předpokládané ceny a odměny celkem
1670 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

I. kolo – 30. 5. 2016

II. kolo – 1. 8. 2016

Více informací

www.opletalova-soutez.cz

PŘESTAVBA AUTOBUSOVÉHO NÁDRAŽÍ V Kladně

Dvoukolová veřejná projektová
urbanisticko-architektonická
soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Kladno

Sekretář soutěže

Ing. arch. Anna Anděrová

Předmět soutěže

Urbanistický a architektonický návrh
přestavby území stávajícího auto-
busového nádraží v Kladně. Cílem
přestavby území nádraží je v 1. etapě
zbudování moderního multimodálního
terminálu městské a dálkové dopravy
v souvislosti s chystanou revitalizací
pěší zóny v centru města a budoucím
rozvojem brownfieldů v bývalé Vojtěš-
ské huti. V 2. etapě budou doplněny
další objekty s různou náplní. Prostor
se stane soudobým dopravním uzlem,
východiskem pro cestující nejen do
centra města. V každém případě by se
mělo jednat o plnohodnotnou součást
městského centra.

Porota

František Müller, Ondřej Rys, Jan
Jehlík, Tomáš Ctibor, Jan Špilar, Sylva

Matějková, Jan Pustějovský; náhradníci
Milan Volf, Zdeněk Slepíčka, Kristina
Ullmanová, Petr Urbánek, Václav
Brejška

Předpokládané ceny a odměny celkem
1315 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

I. kolo – 14. 6. 2016

II. kolo – 9. 8. 2016

KNIHOVNA A SPOLEČENSKÉ CENTRUM V ÚVALECH, Nám. Arnošta z Pardubic, čp. 18

Jednokolová veřejná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Společnost Petra Parláře, o. p. s. /

Město Úvaly

Sekretář soutěže

Ing. arch. Petr Brožek

Předmět soutěže

Zpracování projektového architekto-
nického návrhu na výstavbu knihovny
a společenského centra v Úvalech,
nám. Arnošta z Pardubic, čp. 18.

Porota

Petr Borecký, Jan Černý, Iva Krňanská,
Roman Brychta, Miroslav Masák, Ma-
rek Štěpán, Ondřej Chybík; náhradníci
Vítězslav Pokorný, Ivo Herman

Předpokládané ceny a odměny celkem
480 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

14. 6. 2016

NÁMĚSTÍ A PŘILEHLÉ ULICE VE VELKÉM MEZIŘÍČÍ

Jednokolová veřejná projektová
architektonicko-urbanistická
soutěž

Vyhlašovatel

Město Velké Meziříčí

Sekretář soutěže

Ing. Petr Velička

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urba-
nistického návrhu řešení náměstí
a přilehlých ulic Radnická, Vrchovecká,
Komenského, Kostelní a U Bašty ve
Velkém Meziříčí.

Porota

Radovan Necid, Josef Komínek, Olga
Čermáková, Tomáš Jiránek, Ladislav
Kuba, Vladimír Sitta, David Vávra; ná-
hradníci David Babák, Miroslav Jágrík,
Antonín Kozina, Karel Lancman, Jiří
Michlíček, Marie Ripperová, Stanislav
Rosa, Vincenc Závíška, Eva Uchytlová,
Petr Smítal

Předpokládané ceny a odměny celkem
450 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

24. 6. 2016, 16.30 hod.

POMNÍK VÁCLAVA DOLEJŠKA V HLAVNÍM MĚSTĚ PRAZE

Jednokolová veřejná projektová
architektonicko-výtvarná
soutěž

Vyhlašovatel

Ústav termomechaniky AV ČR, v. v. i.

Sekretář soutěže

Jitka Brablecová, tel.: 724 762 402,

jitka.brablecova@gmail.com

Předmět soutěže

Zpracování návrhu pomníku Václava
Dolejška, který by formou uměleckého
díla vyjádřil zásluhu o rozvoj experi-
mentální fyziky a jeho odvalu dat své
schopnosti do služeb odboje proti
nacismu. Vyhlašovatel předpokládá
umístění pomníku do centrálního
travnatého kruhu parku Mazanka před
budovou Ústavu termomechaniky
AV ČR v pražském Ládví.

Porota

Jana Pešlová, Jiří Malý, Marie Kajprová,
Ondřej Císlar, Milena Bartlová, Kurt
Gebauer, Jindřich Zeithamml; náhrad-
níci Michal Blaháček, Monika Immrová,
Ivan Stuchlý

Předpokládané ceny a odměny celkem
135 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

20. 9. 2016

Více informací

www.it.cas.cz/cs/pomnik-soutez

SOKEC – SPOLEČENSKO- KULTURNÍ CENTRUM

Jednokolová veřejná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Obec Hrušovany u Brna

Sekretář soutěže

Táňa Sojáková, knesl kyncl architekti,
s. r. o., tel.: 608 272 079, tana.sojako-
va@knesl-kyncl.com

Předmět soutěže

Je zpracování architektonického návrhu
společensko-kulturního centra SOKEC
na místě historického areálu hrušovanské
sokolovny. Návrh jejího prostorového,
provozního a funkčního uspořádání,
který kromě řešení vlastního objektu
zahrnuje i úpravy souvisejícího areálu
a případně i navazujícího veřejného
prostoru.

Porota

Dalibor Borák, Miroslav Rožnovský,
Dušan Knoflíček, Ján Stempel, Adam
Gebrian; náhradníci Pavel Kadlec,
Pavla Dratková, Marek Štěpán, Markéta
Veselá

Předpokládané ceny a odměny celkem

500 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

30. 9. 2016

Více informací

www.hrusovanyubrna.cz

NA PLÁNI (PRAHA 5)

Dvoukolová veřejná projektová
architektonicko-urbanistická
soutěž

Vyhlašovatel

Městská část Praha 5

Sekretář soutěže

Ing. Kateřina Vojvodová,
tel.: 257 000 871, katerina.vojvodova@
praha5.cz

Předmět soutěže

Cílem soutěže je najít základní ideu
řešení území (konceptní studie
veřejného prostranství, návrh urba-
nistických regulativ). Je třeba nalézt
vhodné krajinářsko-urbanistické řešení
daného území na základě výstupů
z první části participativního procesu,
který je součástí zadání I. kola soutěže.
Druhé kolo soutěže bude probíhat
neanonymně formou soutěžního

workshopu. Cílem je revitalizovat da-
nou lokalitu, která se v současné době
nachází z většího ve zdevastovaném
stavu. Řešené území má ambici stát se
společenským, kulturním, sportovním
a relaxačním těžištěm lokality Malva-
zinek. Je proto nutné najít shodu, jak
vyřešit hlavní problémy v území.

Porota

Lukáš Budín, Marie Jindrová, Štěpán
Špoula, Klára Kolovratová, Kamila Šin-
delářová; náhradníci Vojtěch Novotný,
Renata Chmelová, Pavel Richter, David
Mateáško, Jaromír Hainc

Předpokládané ceny a odměny celkem

225 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

30. 6. 2016

Více informací

<http://naplani.praha5.cz>

PŘIPRAVOVANÉ SOUTĚŽE

REVITALIZACE ULICE PRAŽSKÉ V KOLÍNĚ

Vyhlašovatel

Město Kolín

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbani-
stického návrhu revitalizace Pražské
ulice v Kolíně. Úprava Pražské ulice se
bude týkat úseku od křižovatky s ulicí
Jaselskou ke křižovatce s ulicí náměstí
Republiky a části ulice Sluneční a ulice
Štítarské. Návrh musí respektovat
ekonomické možnosti vyhlašovatele.
Předpokládaný termín vyhlášení není
dosud znám

PĚŠÍ ZÓNA TRUTNOV

Vyhlašovatel

Město Trutnov

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu
na řešení pěší zóny v ulici Horská
v Trutnově. Návrh by se měl stát
konceptním podkladem, na jehož
základě bude provedena rekonstrukce

pěší zóny s prostorem Svatojanského
náměstí. Návrh by měl kompozičně,
architektonicky i výtvarně zdůraznit
propojení historického Krakonošova
náměstí a nového náměstí Republiky.
Předpokládaný termín vyhlášení není
dosud znám

III. ETAPA KONVERZE A REKONSTRUKCE OBJEKTU SLADOVNY V PÍSKU

Vyhlašovatel

Město Písek

Předmět soutěže

Zpracování ideového architektonic-
kého a dispozičně-provozního návrhu
revize řešení prostoru celého kulturní-
ho objektu Sladovny a návrh řešení ne-
zrekonstruované části s požadavkem
na funkční (pronávštěvnické) řešení
infrastruktury celé budovy tak, aby byly
dlohodobě minimalizovány provozní
náklady a zajištěno funkční využití
všech provozů, a důraz na energetickou
soběstačnost provozu budovy.

Předpokládaný termín vyhlášení není dosud znám

REVITALIZACE HUSOVA NÁMĚSTÍ V LYSÉ NAD LABEM

Vyhlašovatel

Město Lysá nad Labem

Sekretář soutěže

Markéta Kohoutová, tel.: 773 222 338,
info@soutez-o-navrh.cz

Předmět soutěže

Zpracování urbanisticko-architekto-
nického návrhu revitalizace Husova
náměstí v Lysé nad Labem tak, aby
se z náměstí vytvořil reprezentativní
veřejný prostor, který lze definovat i no-
vou zástavbou ve východní části. Cílem
návrhu je zvýšit atraktivitu náměstí jak
pro občany města, tak pro návštěvníky.

Porota

Hynek Fajmon, Petr Eliška, Jan Šepka,
Jan Líman, Petr Preininger; náhradníci
Jan Ritter, Petr Gregor, Pavel Nasadil,
Petr Velička

Předpokládaný termín vyhlášení

30. 6. 2016

NOVÉ ADMINISTRATIVNÍ CENTRUM LESŮ ČR V HRADCI KRÁLOVÉ

Dvoukolová projektová mezinárodní architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Lesy ČR, s. p., Hradec Králové

Předmět soutěže

Návrh nového administrativního centra Lesů ČR v Hradci Králové.

Předpokládaný termín vyhlášení

30. 6. 2016

VÍCEÚČELOVÉ KULTURNÍ CENTRUM ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

Jednokolová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Město Rožnov pod Radhoštěm

Předmět soutěže

Návrh novostavby víceúčelového kulturního centra v Rožnově pod Radhoštěm.

Předpokládaný termín vyhlášení

31. 7. 2016

PROMĚNA VNITROBLOKU KRAŠOVSKÁ V PLZNI

Jednokolová veřejná projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Městský obvod Plzeň 1

Předmět soutěže

Řešení proměny unikátního volného prostranství ve vnitrobloku mezi ulicemi Krašovská, Toužimská, Žlutická a Studentská v Plzni na Košutce.

Předpokládaný termín vyhlášení

29. 8. 2016

KVALITNÍ DVEŘE pro jedinečné interiéry

CAG
s.r.o.
POCTIVĚ ČESKÉ DVEŘE

Zajistíme pro Vás:

- dveře a zárubně v inovativním designu, mnoha provedeních a úpravách
- atypické rozměry včetně zkosených variant
- kromě otočných i posuvné a skládací dveře
- protipožární, kouřotěsné a bezpečnostní provedení a klima úpravu
- dveře se zvýšeným hlukovým útlumem
- většinu modelů dveří ve výšce 210 cm bez příplatku
- různé lakované povrchy v barvách dle vzorníku RAL nebo NCS
- laminátový povrch real s 3D strukturou
- kartáčovanou mořenou dýhu forte
- hliníkové obložkové zárubně
- unikátní provětrávané zárubně – vlastní průmyslový vzor
- nábytek na míru

www.dverecag.cz

☎ 800 262 929

PROMĚNA ULICE

Pražská ulice Krymská přitahuje mladé kreativce a umělce, turisty i začínající podnikatele. Z omšelé ulice se stalo atraktivní místo plné života. Co tato proměna přinese místním obyvatelům a kam až povede?

Fenomén gentrifikace

V posledních letech se v českých městech v souvislosti s proměnami veřejného prostoru stále častěji skloňuje slovo „gentrifikace“. Termín, definující proces, kdy majetnější obyvatelé, včetně jejich podniků a celkového vkusu, nahrazují původní, obvykle méně majetné obyvatele, u nás donedávna znala snad jen hrstka sociologů a geografů. Zatímco města západní Evropy a Severní Ameriky zažila první vlny gentrifikace v souvislosti s ranější deindustrializací již v 70. letech minulého století, česká města se s tímto fenoménem setkávají až o několik dekád později. Jako první u nás gentrifikace již na počátku 90. let zasáhla centrum Prahy, následovaly Vinohrady, později Smíchov, zejména po povodních v roce 2002 také Karlín či Holešovice. Gentrifikace už dnes není výjimkou ani v jiných českých městech.

Učebnicový příklad gentrifikace, v níž svou nezastupitelnou roli plní průkopníci pocházející z řad mladých kreativců a členů různých subkultur, tzv. gentrifikační pionýři, kteří se nebojí obsadit a oživit čtvrti a domy, nad kterými by zástupci středního proudu ohrnuli nos, se však u nás poprvé objevuje až po roce 2010. Jedná se o příklad rozvoje, kterým posledních pět let prochází ulice Krymská v pražských Vršovicích.

Od nudné ulice k atraktivnímu místu

Zapadlá ulice, omšelé domy, nízké nájem, v rámci města nepříliš atraktivní lokalita. Zároveň však místo autentické, nezkažené komercí a nadnárodními řetězci, dlážděné kočičími hlavami, navíc s krásným lidským měřítkem, kdy konverzace mohou vést i lidé z opačných chodníků, aniž by přitom stáli ve stínu výškových budov nebo zahalení zplodinami dopravní zácpy. Přesně taková místa lákají ty, kteří nechťejí svůj život prožívat jen za dveřmi svých bytů nebo za branami svých rezidencí. Přitahují lidi, kteří nejsou až tak úplně majetní, zároveň ale nemají úplně hluboko do kapsy a vyznačují se především velkou tvořivostí, svěbytným smyslem pro estetiku a zálibou v hédonismu, který je spíše než na luxusu založen na originalitě, experimentování a neustálém objevování něčeho nového a neotřelého.

Gentrifikační pionýři coby sociální skupina disponují v souvislosti s proměnou města potenciálem představovat most mezi nižšími a vyššími vrstvami, případně mezi lidmi sociálně deprivovanými a středním proudem. Kdybychom hovořili o prostředí kupříkladu amerických měst, mohli by rovněž plnit funkci mezičlánu mezi etnickými menšinami a bílou majoritou. Odvaha a touha

tvorit, podnikat nebo originálně bydlet totiž žene tyto lidi do míst, kterým se jiní vyhýbají a která jsou díky tomu finančně dostupnější a méně riziková v případě podnikatelského neúspěchu. Právě díky této větší dostupnosti mohly v ulici Krymská vzniknout i docela inovativní podniky, jako je třeba Strojárna, kde si lidé mohou přijít na šicím stroji opravit díru na ponožce, nebo comedy klub Sběrné suroviny, který sám sebe na svých facebookových stránkách popisuje jako „prostor pro mladé a nadějně umělce všech věkových a žánrových kategorií; galerii pro výtvarníky, pódium pro muzikanty, básníky, spisovatele“. Tedy na první pohled podnik, který by na Václaváku nebo na Vinohradech sotva přežil jeden jediný den.

Inovativnost, nápaditost a neotřelost jsou věci, které táhnou. Lidi i kapitál. V USA, Kanadě, Velké Británii nebo třeba v Německu a Holandsku na to přišli už dávno. V nápadech a aktivitách „alternativních“ lidí byl odhalen „léčivý účinek“ pro města postižená deindustrializací a odlivem investic. V New Yorku je třeba běžné, že velké nadnárodní korporace nabízí levně nebo zadarmo nájem různým trendy umělcům v sešlých deprivovaných čtvrtích s vysokou kriminalitou a koncentrovanou chudobou. Galerie v takové lokalitě brzy začne být magnetem pro klientelu, která je buď přímo cílovou skupinou daného developera, nebo svou přítomností developerovu cílovou skupinu přitáhne tím, že v očích jejich příslušníků danou lokalitu destigmatizuje a mentálně zpřístupní. Místo, kterým by se dřív středostavovský bílý límeček bál projet i v autě se zamčenými dveřmi, se s přítomností hezky oblečených cool lidí přijíždějících na pravidelné vernisáže náhle stává součástí mentální mapy města běžných obyvatel a začíná pro ně být zajímavým. Oslavována pak bývá autentičnost a jedinečnost jeho genia loci, diverzita a živelnost místní každodennosti, případně exotičnost v lokalitě žijících etnických menšin. Někteří špatná pověst může získat aureolu tajuplnosti a dobrodružství.

Tímto způsobem vznikl koncept „kreativního města“. Ten je postaven na hledání řešení problémů městského plánování a rozvoje v podpoře a využívání lidské představivosti a vynalézavosti. Místům, na nichž lidé mohou popustit uzdu svým myšlenkám, snům a plánům a přetavit je v reálné fyzické prostředí, se zkrátka a jednoduše daří. A přesně to se stalo v Krymské ulici. Místo, kterému dříve dominovaly herny a různé podniky nižší kategorie, se dnes běžně doporučuje jako tzv. „must see“ všem turistům a yuppies, příslušníkům tzv. „nové kreativní třídy“. Kdysi všední a nevzhledná Krymská se nyní připodobňuje k berlínskému Kreuzbergu a pařížskému Montmartru. Americký deník New York Times ulici umístil na seznam nejoblíbenějších ulic v dvanácti vybraných evropských městech. Průvodce Lonely Planet Krymské přisuzuje roli soudobého ohniska pražského dění.

Lesk a bída kreativní ekonomiky

Veškeré dění na Krymské ale nelze nahlížet jenom z té pozitivní stránky. V potaz je potřeba brát také místní obyvatele. Těm v souvislosti s novými podniky vadí nejen hluk, ale také jejich kulturní odlišnost, a tedy i s tím související odcizení od vlastní ulice. Domácí limonáda za 40 Kč rovněž nejspíš nebude určena pro cílovou skupinu, která je zvyklá spíše na pivo za 22 Kč. Mladí „podnikatelé“ z Krymské už sice přichází s nápady, jak vršovické starousedlíky začlenit mezi svou klientelu, jenomže potenciální problém může mít kořeny mnohem hlubší. Místní dobře vědí, že se s okolím jejich bydliště děje něco, co není pod jejich kontrolou. Dost možná tuší, že tyto proměny pro ně mohou mít zatím nedozírné důsledky.

Už nyní je tato část Vršovíc vyhledávanou lokalitou, kde si ne jeden mladý člověk hledá nájem, nebo třeba i byt ke koupi. Pokud by již nastartovaná gentrifikace probíhala způsobem, jaký známe ze Západu, kdy příchod mladých kreativců předznamenává nárůst cen nemovitostí, příchod investorů, a tedy i odliv původních obyvatel, Vršovičtí by měli oprávněný důvod k obavám. V českém kontextu by na takové proměně mohli vydělat vlastníci nemovitostí. Méně pozitivní scénář by ale čekal ty, kteří v okolí Krymské žijí v nájmu. Ti se mohou jednoho dne dočkat výpovědi z nájmu, protože majitel může byt pronajmout výhodněji, prodat či zrenovovat pro odlišnou cílovou skupinu. Koneckonců v Praze by takový scénář nepředstavoval žádný precedens. Podobným způsobem o své celoživotní bydlení přišly tisíce lidí v centru Prahy již během divokých devadesátých let.

Past pro místní obyvatele

Na podobných osudech ale bohužel vládám a soukromému kapitálu většinou nezáleží. Často je ignorují i samotní gentrifikační pionýři. Paradoxně, právě jim by na nich mělo záležet nejvíce. Zvyšující se cenová hladina v lokalitě totiž časem spláchne i je samotné. Své nepřilíš výdělečné, i když trendy podniky pak budou muset přestěhovat zase o kus dál. Jako fungující mezičlánek mezi chudými a bohatšími Čechy se mohou stát otroky městského rozvoje, štvanými napříč městskými částmi, které je třeba „očistit“ a připravit na příchod velkého kapitálu. Podobný scénář možná půjde těžko zvrátit. Průkopníci v Krymské by starousedlíky měli nejen lákat do svých podniků, ale také se spolu s nimi aktivně zapojovat do případných bojů proti invazi jevů ohrožujících jejich společné setrvání v lokalitě.

Zachování sociální, ekonomické a kulturní diverzity, a naopak zabránění vzniku „ghetta pro bohaté“ by ovšem měly být i v zájmu místní politické reprezentace. Místní správa negativní dopady gentrifikace může když ne eliminovat, alespoň tišit. Pokud například disponuje nějakými obecními byty, v žádném případě by tyto byty neměly být privatizovány a při jejich přidělování by mělo být důsledně dodržováno kritérium

potřebnosti nájemníků. Pokud některé obyvatele v soukromých nájmech ohrožuje zvyšující se nájemné, obec má možnost cenu nájemného dorovnávat přidělováním příspěvku na bydlení. V berlínském Kreuzbergu pro změnu tamní vedení plánuje radikální zákaz praxe nabízení soukromých bytů přes webovou službu Airbnb. V jejím důsledku ceny nemovitostí nejen vyletěly do závratné výše a staly se nedostupnými pro běžné Berličany, ale také vedly k odlivu stálých obyvatel. Vršovice sice nejsou Kreuzberg a osud okolí Krymské zatím není znám. Gentrifikace má v různých lokalitách mnoho společných znaků, v mnoha ohledech se podle místního kontextu také liší. Liší se i způsob, kterým lze vývoj v lokalitě ovlivnit z pozice politické reprezentace. Společnou výzvou pro všechny by však mělo být jedno a to samé – nedělat z mladých kreativních lidí dojnou krávu na jedno použití a nestavět se lhostejně k dopadům tržních mechanismů na obyvatele, kteří nemohou s růstem cen ve městě držet krok.

Michaela Pixová

Plná verze textu sociální geografky Michaely Pixové byla publikována v časopisu SMART CITIES 03-15. Jako čtvrtletník je Smart Cities v několikatisícovém nákladu pravidelně zdarma distribuován zástupcům měst a obcí České a Slovenské republiky nad 5000 obyvatel a pro širokou veřejnost je přístupný on-line na stránce www.scmagazine.cz. Aktuální číslo magazínu je zaměřeno na téma Internet věcí a vyšlo 1. 6. 2016.

Foto Jitka Taussiková

VCHODOVÉ DVEŘE NEXT

BEZPEČNOSTNÍ DVEŘE, KTERÉ SPLŇUJÍ FUNKČNÍ I DESIGNOVÉ POŽADAVKY

Při stavbě či rekonstrukci je nezbytné myslet i na funkční a komplexní zabezpečení proti nezvaným návštěvníkům. Vše začíná u vstupních dveří, které by měly splňovat požadavky nejen na zabezpečení, ale ochránit dům či byt před hlukem zvenčí a zajistit tepelnou izolaci. Samozřejmostí by měla být protipožární certifikace a certifikát bezpečnostní třídy.

Konstrukce bezpečnostních dveří je unikát, který využívá vlastností různých materiálů pro zvýšení komfortu i bezpečí. Skelet dveří je ocelový, dveře jsou oplechovány z obou stran mají mnoho zamykacích bodů. Každopádně to jsou nezbytné funkční prvky, které nejsou vidět.

Neméně důležitý je také design, který si můžete sladit s fasádou či interiérem. Povrchová úprava pak záleží na přání a požadavcích architekta či budoucího majitele. Standardní povrchovou úpravou je laminát, speciální exteriérový povrch H-Dex či dýha nebo povrchy z masivního dřeva. Každopádně bezpečnostní dveře NEXT lze designově doladit opravdu k čemukoliv – atypické dřeviny, nerez povrchy, barevné povrchy nebo kombinace dřevo – kov. Vycházíme vstříc zákazníkovi, a pokud je to jen trochu možné, hledáme společně to nejlepší řešení. Samozřejmostí jsou prosklené varianty, dvoukřídlé dveře či dveře se světlíky.

Příznivci minimálního designu a moderních trendů dávají přednost bezfalcovému řešení, které umožňuje skrýt panty a využít vnitřní plochu dveří jako součást interiéru.

Pro takové dveře pak naleznete i množství zajímavých doplňků, které dále zvyšují uživatelský komfort. Hojně využívaná bývá kamera v kukátku, ale do popředí se dostávají stále populárnější doplňky, jako je ovládání dveří pomocí čtečky otisků prstů.

www.next.cz

Onyx Mirror: radiátor se zrcadlem, barva: slonová kost, cena od 14 819 Kč s DPH MOC

Ruby Bath Extra: koupelnový žebřík, barva: měděná metalíza, cena od 7626 Kč s DPH MOC

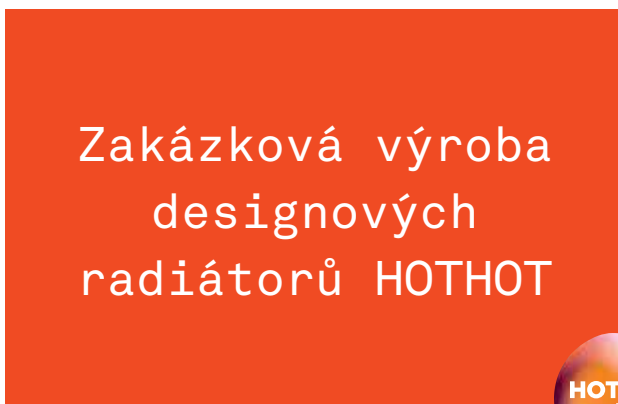
Waves: elegantní otopné těleso 1806 x 528 mm, barva: pískovcová HOTHOT 72, vertikální i horizontální varianty

Europe: designový radiátor na vodní ohřev s umístěním pod okny, barva: RAL 9005, vertikální i horizontální varianty

Retro Revolution: ocelové vinuté trubky mnoha rozměrů na obr. typ HO v RAL 8017

Česká výroba, více než 140 modelů radiátorů

Široká škála barev RAL

Nerez, ocel, chrom, zrcadlo, sklo, retro

Radiátory na vodní, elektrický i kombinovaný ohřev

Grafické podklady pro váš SW

40 modelů koupelnových žebříků

Ocelové vinuté trubky s délkou 500–6000 mm

Kvalitní ocelové deskové radiátory

Čláňkové radiátory s volitelnou výškou 300–1800 mm

Radiátory se zrcadlem

Showroom Brno
Smetanova 17, 602 00
Tel.: +420 731 192 517
po–pá 9–18 hod

Showroom Praha
Vrchlického 29, 155 00
Tel.: +420 722 322 522
po–pá 9–18 hod
Termín návštěvy prosím
potvrďte na uvedeném čísle.

www.hothotradiatory.cz
www.hothotradiatory.sk
www.hothotexclusive.com
info@hothotexclusive.com

Informace ke spolupráci
info@hothotexclusive.com

1991 / 2016

 Baustav

www.baustav.cz

Ovládejte

SVOU domácnost

odkudkoli...

Moderní ovládání vjezdových
bran, garážových vrat,
stínící techniky a dalších
zařízení odkudkoli.

Už žádné dálkové ovladače,
jen aplikace ve vašem telefonu.
Jednodušší už to nemůže být.

CONNEXOON
WINDOW

CONNEXOON
TERRACE

CONNEXOON
ACCESS

www.somfy.cz

Jak elegantně vyřešit vstup z terasy či zahrady? Zvolte designové a moderní HS portály

Velké prosklené plochy se v současné době mezi architekty i zákazníky těší obrovské oblibě. U velkoformátových prosklených stěn se přitom zpravidla využívá systém HS portál.

„Z našich zkušeností můžeme říct, že se prosklená posuvná stěna, která tvoří elegantní propojení interiéru s exteriérem, vyskytuje ve většině návrhů současných rodinných domů,“ uvádí Ing. Jiří Chomát ze společnosti OKNA.EU, která nabízí velkoformátové prosklené posuvné stěny v prahovém i bezprahovém provedení, stejně jako další moderní řešení propojení interiéru s exteriérem.

Mezi velkou výhodou HS portálů se řadí snadná manipulace, která je zajištěna kolejnicovým systémem, po kterém se paralelně s rámem neotvíravé části pohybuje pohyblivá část portálu. Vyrábí se HS portály jednokřídlové i vícekřídlové s různými variantami pohyblivých částí.

Nejvíce doporučované jsou hliníkové rámy, a to především s ohledem k jejich nejširší škále rozměrů a technických řešení a také pro jejich vynikající odolnost vzhledem k namáhání vlivem teploty a vlhkosti. Současné hliníkové HS portály z kvalitních německých hliníkových profilů dokážou splnit i ty nejvyšší požadavky z hlediska tepelné izolace či těsnosti (doporučit lze např. Heroal S77 HI nebo Heroal S77 SL od společnosti OKNA.EU).

Prosklené posuvné stěny si lze objednat v prakticky neomezené škále barevnosti. Zasklení HS portálů je dnes už standardně izolačními trojskly a teplými nekovovými meziskelními rámečky (např. SWISSPACER – U).

Široký sortiment HS portálů je možné vidět ve dvou showroomech společnosti OKNA.EU. Unikátním špičkovým výrobkem je zde například SCHUCO ASS 77 PD. HI z kolekce Schüco Panorama Design – řešení, kdy je celý výrobek naprosto bezrámový – jak nepohyblivá část zasklení, tak dokonce i posuvné křídlo. K vidění je v obou showroomech předveden v elektrickém i manuálním provedení ovládání.

Více informací na www.okna.eu

A REVOLUTIONARY CERAMIC MATERIAL.

◆ SaphirKeramik, otevírá nové možnosti designu keramiky – precizní tvary, tenké stěny a přesné úhly. High-tech materiál je základem inovativního designu. Kolekce VAL, design by Konstantin Grcic

LAUFEN

Bathroom Culture since 1892 www.laufen.com

Prague Gallery

I.P.Pavlova 5 | 120 00 Praha 2 | www.praguegallery.cz

Kolem dokola

kulatých vypínačů Berker

Kulaté vypínače jsou evergreenem. Od plastových přes porcelánové, skleněné až zpátky k retro plastovým - ohlédněte se s námi do historie a vychutnejte si krásu dobových historických vypínačů Berker od společnosti Hager. Vypínačů, které sbírají úspěchy a ocenění již téměř celé století...

Všechny designové řady vypínačů Berker od společnosti Hager, více dobových fotografií i historických milníků ve vývoji vypínačů najdete na www.hager.cz

hager

Hliníkové zdvižně-posuvné dveře **Slovaktual HST 77 SL**

Prémiový systém pro nízkoenergetické
a pasivní domy

SLOVAKTUAL s.r.o.
PRAVENEČ 272 • Slovensko
tel.: +421 46 544 74 32
e-mail: slovaktual@slovaktual.sk
www.slovaktual.cz

25 LETOVÝ
1990-2015

o k n a a d v e ř e

Slovaktual®

A leading brand of AFG

"Časopis Smart Cities

scmagazine.cz

je cool svým obsahem,

sexy svým designem

a smart svou orientací

na české radnice. Přes

to všechno s ním vždy

rádi spolupracujeme."

Designové koupelnové radiátory

Designové bytové radiátory

Topné a chladící sálavé stropy

Komfortní větrání s rekuperací tepla

Zehnder Group patří k technologické a designové jedničce ve výše uvedených oborech. Vyrábí vše pro komfortní, zdravé a energeticky úsporné vnitřní klima. Odborný velkoobchod **Kreiner** s exkluzivními vzorkovkami koupelen v Praze a Brně Vám nabízí osobní přístup, odborné poradenství a značkové výrobky od firmy Zehnder i dalších výrobců s vysokou flexibilitou dodávek, neboť mnoho výrobků má skladem. Srdečně Vás zveme do vzorkoven Kreiner i společného stánku v hale 4 na veletrhu For Arch v Praze 20. - 24. 9. 2016.

1892
Kreiner
EXKLUSIV

always the
best climate

zehnder

Kreiner, spol. s r.o.
Praha 1, Klimentská 36, tel.: +420 224 811 136, praha1@kreiner.cz
Brno, Cimburkova 10, tel.: +420 549 210 429, brno@kreiner.cz
www.kreiner.cz

Zehnder Group Czech Republic s.r.o.
M 731 414 443 · info@zehnder.cz · www.zehnder.cz
Výstavní a školicí centrum: Zehnder & Husky Akademie
Videňská 573 · 252 42 Vestec u Prahy · 9-12, 13-17 hod

Vaše vize – naše poslání

Vaše vize je naším posláním.

V showroomech Decoland Design Interiors a BoConcept je náš tým designérů, obchodníků a montážníků připraven uvést Vaše vize do života a postarat se o výjimečné realizace podle Vašich představ, a to včetně koordinace spolupracujících značkových dodavatelů i subdodávek.

Vy tvoříte, zbytek nechte na nás.

ALESSI

calligaris

BoConcept
urban design

cattelan
italia

S de Sede
SWITZERLAND

ditte
italia

dorelan

edra

KAHLA

milano
bedding

m o d o luce

Millefiori
MILANO

PRESOTTO
ITALIA

SCAVOLINI

TEAM7

ZACK
follow your style

Varaschin

MOLTENI
H O M E

TERZANI
LA LUCE PENSATA

Res

LASVIT

Navštivte náš zbrusu nový Decoland Design Interiors store:

budova MoDo, V Oblouku 800, 256 43 Průhonice

decoland.cz

DECOLAND
— DESIGN INTERIORS —

GRAPHISOFT® ARCHICAD

Len Lye Centre, Nový Zéland | Patterson Associates Architects | pattersons.com | foto © Patrick Reynolds

myarchicad.com

OPEN BIM™

yuno